

פרוטוקול ישיבת מליאה מספר 22
התקיימה ביום שני, 17.11.25, 18:00

נוכחים: חברי המועצה

מר שרון אלפסי, ראש המועצה
מר דורון שרעבי, חבר המליאה
גב' לימור שחק, חברת המליאה
מר רן מנו, חבר המליאה
מר רמי מימון, חבר המליאה
מר ישראל מאיה, חבר המליאה
מר מאור הרוש, חבר מליאה
גב' נירה אטיאס, חברת מליאה
גב' קרן מורה רינות, חברת מליאה

יועץ משפטי, מנכ"ל המועצה, גזבר המועצה, מבקר מועצה:

עו"ד עופר רזניק, היועץ המשפטי
מר ניסים אלקובי, מנכ"ל המועצה
מר ענבר לוי, גזבר המועצה
מר עודד שגב, מבקר המועצה
מר צוריאל צוף, מנהל מחלקת חינוך

פתיחת ישיבת מליאה שלא מן המניין מס' 22
הישיבה מוקלטת

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

1. עדכוני ראש המועצה.
2. חוקי עזר ואכיפה.
3. היטל שמירה.
4. חינוך.
5. כלבים משוטטים.
6. השער הצפוני.
7. חניון לרכבים כבדים.
8. אכיפת רעש מבעלי חיים.
9. תחנת הורדה והעלאת נושאים ברח' האשל.
10. עדכון סטטוס תאגיד המים.

- מר ניסים אלקובי :** ערב טוב. אנחנו מתחילים ישיבת מליאה שלא מן המניין מס' 22. סדר היום בפניכם. ראש המועצה, בבקשה.
- מר שרון אלפסי :** קודם כל, לפני זה, מאור, אתה רוצה להעלות את הנוהל שביקשת, להעלות אותו להצבעה?
- מר מאור הרוש :** איזה נוהל?
- מר שרון אלפסי :** של הרעש.
- מר ניסים אלקובי :** זה נירה ביקשה.
- גב' נירה אטיאס :** זה בנושאים, לא?
- מר שרון אלפסי :** בנושאים, אבל לא לאישור. השאלה, אם כן, אז רק נבקש אישור ונעלה אותו, אין בעיה.
- מר מאור הרוש :** כן, כן, שמנו את זה להעלות להצבעה את הנוהל הזה.
- מר ניסים אלקובי :** אז ברשותכם, קודם כל, סעיף 8 בסדר היום שזה אכיפת רעש, על פי בקשת חברת המועצה נירה אטיאס שמבקשת להצביע עליו היום, אני מבקש את אישורכם כי לא תוכננו הצבעות להיום. מי בעד?
- מר ישראל מאיה :** רגע, רגע, יש לי הסתייגויות.
- גב' נירה אטיאס :** מה, להעלות להצבעה?
- מר ניסים אלקובי :** היא מבקשת שלא רק נדבר עליו, גם להעלות אותו להצבעה.
- מר רן מנו :** בוא קודם כל נדבר עליו ונראה מה יש לנו להעיר, ואולי בסוף נצביע ואולי גם לא.
- עו"ד עופר רזניק :** אתה צריך קודם כל להסכים להעלות אותו ואז אחרי זה כשאתה מעלה אתה מדבר על זה.
- מר ניסים אלקובי :** יש זמן, כאילו נגיע אליו.
- עו"ד עופר רזניק :** אם אתה לא רוצה לדבר עליו-
- מר רן מנו :** מי שביקש להעלות אותו זה נירה וזה. אני קראתי אותו, קיבלתי אותו רק היום ממאור.

מר מאור הרוש : נגיע לשלב של הנושא.

עו"ד עופר רזניק : אנחנו עוד לא בשלב שאנחנו נדבר עליו. בואו קודם כל האם אתם רוצים לדבר.

דובר : מה זה רוצים לדבר? רוצים להצביע.

עו"ד עופר רזניק : האם רוצים להעלות אותו להצבעה כדי לדבר עליו? (כן) או קיי, אז יש רוב.

מר ניסים אלקובי : שוב פעם, ברשותכם, מי בעד? 7 בעד. מי נגד? 1.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות (7 בעד 1 נגד) להעלות לדיון והצבעה את נושא מס' 8 – אכיפת רעש מבעלי חיים.

מר ניסים אלקובי : נושא נוסף שאנחנו מבקשים להעלות להצבעה זה הארכה של אשראי לזמן קצר.

גב' לימור שחק : רגע, רגע, לא היו פה ישיבות מליאה, בוא רגע, שניה רגע – שלום, מה נשמע, קצת עדכונים וזה ואז נתחיל להצביע על דברים?

מר ניסים אלקובי : לא, יש נוהל, אם רוצים להעלות נושאים להצבעה חייבים את ההסכמה של הרוב.

מר מאור הרוש : זה אמור להיות להצבעה אבל מה שאני רוצה להעלות. זה הוספה של שורה בהיטל שמירה, זה גם נושא להצבעה, זה משהו שאמור להכניס לנו כסף ממקורות אחרים. אז גם היטל השמירה הוא להצבעה. מקסימום תגידו אחר כך לא, מקסימום נרד אחר כך.

מר שרון אלפסי : אין חומרים, אין כלום, אתה לא יכול-

מר מאור הרוש : אנחנו לא יודעים על מה מדובר, כי כשאני מקבל זימון מהיום למחר אז אני לא יכול להכין את כל החומר. וגם ביקשתי היום מניסים חומר, כי אתמול זימנתם ישיבה, אז אתה לא יכול

להגיד לי שאני זימנתי ישיבה אתה לא יכול כי אין חומר, אין חומר כי קיבלתי התרעה של 24 שעות לישיבה, שאני אמור לקבל 36 שעות, אני אמור להכין את הדברים. אבל אל תגיד לי את המשפט הזה - אין חומר. אין חומר - נעלה, אני אסביר את החומר, יגידו לא מתאים - לא מתאים, הכול בסדר.

מר ניסים אלקובי: לא, יש את החומר שלנו שנתבקשנו להעלות, נעלה אותו, נכון.

מר מאור הרוש: נכון. אבל ההצעה שלי מסתמכת על הנתונים האלה. אם הייתי מקבל אותם לפני, אז הייתי יכול לבוא מוכן יותר ולהכין בעצם את כל הנושא שאני רוצה להעלות להצבעה.

מר שרון אלפסי: תעלה אותו לישיבה שלא מן המניין.

עו"ד עופר רזניק: אנשים לא יודעים מה להעלות.

מר שרון אלפסי: אני מסכים. אני לא רואה שום-

עו"ד עופר רזניק: אי אפשר לדעת מה להעלות, כאילו הוא צריך לדעת מה להעלות כדי להצביע.

מר מאור הרוש: בוא נעשה ככה, בוא נדון בו ואחר כך, אם יבינו את הרעיון יהיה אפשר להצביע עליו. פשוט מאד.

מר שרון אלפסי: אתה יכול לדון בו היום ולהעלות אותו להצבעה בישיבה הבאה.

מר רן מנו: אחרי חודשיים פה שכחו איך דברים מתנהלים. אני מבין שאנחנו באנו לפה היום, יושבים מול רשימה פה ואף אחד לא באמת יודע מה אנחנו עושים, מה אנחנו מעלים, מתי מותר להעלות, מתי מותר לעשות. אני לא מצליח להבין מה הולך פה.

מר ניסים אלקובי: אנחנו יודעים מה עושים ועדיין אומרים את זה. זה הסדר.

מר רן מנו: אז למה אנחנו פה היום?

מר שרון אלפסי: ביקשתם ישיבה שלא מן המניין.

מר רן מנו: ביקשנו ישיבה, אבל ביקשנו ישיבה כדי לדון בדברים.

מר שרון אלפסי: הנה הם, כל הנושאים פה. כרגע ביקשתם, הנושאים שמופיעים פה זה נושאים שאתם ביקשתם להעלות כרגע לדיון. לכל אחד מחברי המועצה יש אפשרות להעלות 2 נושאים ולכן הם עלו פה. זה בהתאם לבקשה שלכם, לא משהו אחר.

מר רן מנו: אז יש לנו, 1 זה עדכון ראש המועצה, אז אולי תעדכן אותנו ואז נתחיל את השאר.

מר שרון אלפסי: אבל יש נוהל, יש נוהל מסודר שצריך לקרות.

גב' לימור שחק: מה הנוהל? רק שאני אדע, מה הנוהל?

מר מאור הרוש: דרך אגב, גם במייל אני רשמתי 2 הצבעות – היטל שמירה וזה, כששאלתם אותי במייל אם אין דברים להצבעה, אני רשמתי – יש שני נושאים להצבעה: היטל שמירה ואכיפת רעש מבעלי חיים. למה אנחנו כאילו, אני מרגיש היתממות כזאת-

מר ניסים אלקובי: לא, אין היתממות. המייל פה, אצל נירה כתוב במפורש הצבעה, אפילו המילה הראשונה-

גב' לימור שחק: לא ראיתי דבר כזה.

מר ניסים אלקובי: מה? מה? מה הבעיה, לימור?

מר רן מנו: אין בעיה. הכול דבש.

גב' לימור שחק: הכול דבש, הכול מעולה.

מר רן מנו: הכול דבש. אין לנו שום בעיות, מה?

מר רמי מימון: אדוני היועמ"ש, יש התנגדות שנאשר עכשיו שזה יעלה להצבעה ואם-

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי: חבר'ה, שניה, שניה, בואו נעשה דיון ענייני. עופר, סליחה, בואו נעשה דיון ענייני. הנושאים שעלו פה כרגע לסדר היום, אגב, לא הוספנו פה כלום מלבד מה שביקשתם וניתן לדון בהם. כל הנושאים שמופיעים פה זה נושאים שאתם ביקשתם להעלות לדיון, בסדר? עדכון ראש המועצה, בסדר, זה חלק מנוהל. חוקי עזר ואכיפה, היטל שמירה, חינוך – לימור ביקשה, כלבים משוטטים – רן ביקש, השער הצפוני – רן

ביקש, חניון לרכבים כבדים – ישראל ביקש, אכיפת רעש מבעלי חיים – נירה ביקשה, תחנת הורדה והעלאת נוסעים – רמי ביקש לדון בזה, ועדכון סטטוס תאגיד מים. אלה הנושאים שכרגע עלו. אתם רוצים להסיר? ביקשת כרגע, שלחת נוהל, העלינו אותו, ביקשת כרגע להעלות אותו להצבעה, זה מה ששאלתי כרגע, פשוט. אם אתם רוצים להעלות עוד זה, להעלות אותו לדיון, תדונו בו ומקסימום נעלה אותו להצבעה בישיבת המליאה הבאה. בסדר? זה הכול, זה מה שאמרנו.

מר ניסים אלקובי : משפט קצר. כמדי שנה בשנה המחוז פונה לרשויות בבקשה שיגישו החלטת מליאה לגבי אשראי לזמן קצר. רשויות בדרך כלל ובפרט אנחנו, יש להן אשראי לזמן קצר, בדרך כלל מאשרים את זה בנובמבר-דצמבר לשנה הבאה. אנחנו בדרך כלל במהלך השנה הזו היה לנו 5% אשראי, זה הסטנדרטי שרשות לוקחת, אנחנו משתמשים בו כל הזמן, ובמהלך השנה הממונה נתנה לנו פעם אחת אישור של 1,850,000, 1,650,000. הבקשה עכשיו היא לאשר, א', להעלות את זה, כי זה לא היה בסדר היום, ראיתי את זה רק אתמול, להעלות את זה ולאשר את זה כמדי שנה בשנה.

מר רן מנו : זה לא בסדר היום?

מר ניסים אלקובי : זה לא בסדר היום.

מר רמי מימון : רגע, אדוני היועמ"ש, אני רוצה להבין איך אתה רוצה את זה להעלות כשהוא ביקש-

מר שרון אלפסי : אנחנו מבקשים אישור, רמי, זה בדיוק הרעיון, אנחנו מבקשים אישור. תגידו לא – זה יירד מסדר היום.

מר רמי מימון : כרגע ביקשנו אישור על משהו אחר ואמרתם אי אפשר כי זה לא כתוב.

עו"ד עופר רזניק : אבל על מה אתה רוצה?

מר דורון שרעבי : לא אומרים אי אפשר, אומרים לך תצביע על זה. אם יש רוב – אז מעלים את זה. אם אין רוב – אז לא נעלה את זה.

(מדברים ביחד)

עו"ד עופר רזניק: מה הוא ביקש להעלות? אף אחד לא יודע.

מר דורון שרעבי: כל מה שלא רשום מצביעים עליו.

עו"ד עופר רזניק: מה המהות? מה המהות? מה המהות שהוא מבקש להעלות?

מר רמי מימון: את אותו הסבר שהוא נתן בעל פה הוא מוכן לתת בעל פה.

עו"ד עופר רזניק: אין לי מה להגיד.

מר רמי מימון: מה לא יודע? אבל אתה סותר את עצמך. אתה אמרת לא על

אותו דבר ועכשיו הוא הסביר בעל פה על מה הוא רוצה להעלות להצבעה ואתה אומר לו – זה בסדר. אז זה בסדר או לא בסדר?

עו"ד עופר רזניק: אני מנסה להגיד לך שבסופו של דבר יש הצבעה, אם אתה

רוצה להעלות משהו על סדר יום, אתה צריך להגיד מהות, משהו. כאן יש לך אשראי, יש לך כאן את כל הנתונים-

מר ענבר לוי: שמשנה לשנה.

מר מאור הרוש: אבל עכשיו הוא הסביר על מה הוא רוצה להצביע. עכשיו הוא

הסביר.

עו"ד עופר רזניק: אף אחד לא יודע. אף אחד לא יודע על מה-

מר מאור הרוש: אבל עכשיו הוא הסביר על מה הוא רוצה להצביע.

מר רמי מימון: אני לא ידעתי עד עכשיו. ואנחנו גם את זה לא יודעים עד

עכשיו. שניהם זה אותו דבר. לא הבאתם לנו שום דבר כתוב לפני הישיבה כדי שנאשר את האשראי הזה. הרגע הוא הסביר לנו את זה בשני משפטים בעל פה. למאור אתם אומרים שהוא לא יכול להסביר בעל פה.

עו"ד עופר רזניק: ... חוק עזר?

מר רמי מימון: אתה לא יודע, לא שאלת אותו.

מר רן מנו: אני מנסה להבין מה הוא אומר. הוא אומר בעצם – כל שנה

אנחנו מקבלים, אנחנו גם מאשרים את זה בתקופה הזאת, ולכן אנחנו נאשר את זה עכשיו, למרות שאף אחד מאיתנו, מעל חודשיים לא היתה ישיבה, אף אחד לא באמת מבין מה

הולך פה, ועכשיו אנחנו צריכים לאשר משהו שבכלל לא נמצא בסדר היום, כי לפני שנה-

מר דורון שרעבי: קודם כל, אתה לא מאשר את זה. אתה קודם כל מצביע אם אתה רוצה לדון בזה.

מר רן מנו: עוד פעם, מצביע אם אני רוצה לדון בזה.

מר דורון שרעבי: אם בכלל אתה רוצה להעלות את זה עכשיו.

מר רן מנו: אני מצביע על מה? יש לי נתונים? קיבלתי נתונים?

מר דורון שרעבי: גם אנחנו לא קיבלנו. אף אחד לא קיבל.

מר רן מנו: אז אין מה לדון בזה. אז אין מה לדון. אני רוצה לקבל נתונים.

מר דורון שרעבי: אז מצביעים נגד.

מר רן מנו: זה בסדר היום?

מר דורון שרעבי: לא. בגלל זה הוא מעלה את זה.

מר שרון אלפסי: אנחנו מבקשים כרגע אישור להעלות את הסיפור של האשראי לזמן מוגבל. תגידו לא – לא נעלה אותו.

גב' לימור שחק: אני לא מאשרת להעלות את זה. למה אצל מאור-

(מדברים ביחד)

דובר: רגע, למה הויכוח הזה? יעלה להצבעה – נצביע נגד. נצביע נגד שאני לא רוצה שיעלו את זה, זה הכול.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו: אני לא חושב שזה נכון. כי אז מישהו יילך למשרד הפנים ויגיד שאנחנו מועצה לעומתית שמצביעה נגד.

גב' לימור שחק: נכון. אני לא מכירה את החומר. אני רוצה להכיר את החומר ולהצביע.

מר רן מנו: עם כל הכבוד, זה לא נמצא על סדר היום, לא קיבלנו שום נתונים, אני לא רוצה להצביע על זה. הבנת?

גב' לימור שחק: כשזה פשוט זה פשוט.

מר שרון אלפסי : לא מתאים לך להעלות את זה, לא מתאים לך לאשר את זה – תצביעו נגד.

מר רן מנו : אני לא רוצה לאשר את ההעלאה לדון בזה.

מר שרון אלפסי : אני מבקש אישור להעלות את זה לדיון. אתה יכול להגיד לי לא.

מר רן מנו : אתה יכול לבקש מה שאתה רוצה.

עו"ד עופר רזניק : מי בעד/מי נגד להעלות את זה-

מר שרון אלפסי : רגע, עופר, אני מנהל את הדיון. אשראי לזמן קצר – מי בעד להעלות את זה לדיון?

גב' לימור שחק : את מה?

מר שרון אלפסי : את האשראי לזמן קצר. מי בעד להעלות את האשראי לדיון? מי בעד להצביע בעד העלאת האשראי לזמן קצר?

גב' לימור שחק : שאלת – אמרנו לא.

מר שרון אלפסי : מי נגד? מי נמנע?

החלטה :

הוחלט ברוב קולות (1 – בעד, 4 – נגד, 3 – נמנעים) שלא להעלות את הנושא מחוץ לסדר היום של קבלת אשראי לזמן קצר לדיון ולהצבעה

1. עדכוני ראש המועצה.

מר שרון אלפסי : אני רוצה להתחיל בעדכונים של ראש המועצה. אני אנסה לעשות את זה קצר. אחרי הכול, חודשיים לא נפגשנו. אני רוצה להתחיל דווקא בזה שאני מאמין בלב שלם שמי שצריך להוביל את המועצה הזאת זה עדיין נבחרי ציבור ובטח לא משרד הפנים. בסוף חודש אוגוסט המועצה הצביעה נגד תוכנית ההתייעלות בתקציב 2025. כתוצאה מכך, משרד

הפנים למעשה סגר לנו את האשראי ומונע מאיתנו כרגע, עד היום למעשה, לקחת הלוואות ולהמשיך את הפעילות השוטפת. תשלומי ספקים והשכר לעובדים עומד בסכנה חודש בחודשו. זו לא תיאוריה, זו מציאות, שפוגעת יום יום בהתנהלות השוטפת של המועצה. ישנם ספקים שעד היום למעשה לא מקבלים כסף וכרגע הם נמצאים פה ועובדים איתנו רק בגלל הקשר הישיר עם האנשים והמחויבות שלהם כלפי הציבור וכלפי הרשות. מאז ההחלטה אני נמצא במרוץ בלתי פוסק מול משרדי הממשלה, בעיקר כדי למנוע את פיזור המועצה, בגיוס כספים וניסיונות להקדים תשלומים שמגיעים לנו ממשרדי הממשלה כדי לייצר פה שרידות עד להחלטה או עד לשחרור הפקק שאנחנו נמצאים בו נכון להיום.

לצערי הרב, אנחנו נמצאים בסטטוס הזה כבר מעל 3 קדנציות. 3 קדנציות שמי שמוביל את המועצה זה משרד הפנים, עם ממונים מטעמו. אני חייב להגיד שלא משנה מי יישב על הכיסא הזה, המועצה אך ורק מהכנסות מהארנונה, ללא זה שנפעל לקידום מרכזים מסחריים, תעשייה ומסחר, אנחנו כל פעם נחזור לאותה נקודה, לאותה נקודה בדיוק, בה אנחנו למעשה מתנהלים או בתקציב גרעוני או למעשה בתוכנית שגורת אותנו כל פעם אחורה, אנחנו רואים את זה גם מהקדנציה האחרונה, הצגנו את הנתונים, ואנחנו רואים שכל פעם אנחנו חוזרים לאותה נקודה. ומשרד הפנים בתקופה הזאת לא הביא פה איזה בשורה. כל פעם חזרנו לאותה נקודה.

בחודש ספטמבר נערכו 6 פגישות מול משרד הפנים עם כל הגורמים. אני ומאור נפגשנו עם שר הפנים שהיה בזמנו שר זמני ומאז למעשה כבר אין שר היום במשרד הפנים. נפגשנו עם מנכ"ל משרד הפנים, אני נפגשתי איתו פעם נוספת כדי לנסות איכשהו להציג חלופות. נפגשנו עם הממונה, נפגשנו עם פקידים במשרד הפנים, נפגשנו עם אנשי מקצוע במשרד הפנים כדי לבוא ולכתוב חלופה הגיונית שתאפשר למועצה להמשיך לתפקד ולמנוע את הפיזור של המועצה. הוצגו מספר חלופות

שלצערי הרב אף אחת מהחלופות לא אושרה במשרד הפנים ולא עברה את חברי המועצה.

מאז, בחודש נובמבר, מיד אחרי החגים, למעשה פעלתי בדיונים בלתי פוסקים עם הממונה ועם פקידים ממשרד הפנים, ביחד עם מנכ"ל המועצה והגזבר, כדי לנסות להוביל חלופה, ואני רוצה לנגוע בעיקרים שלה. אני לא רוצה לדון בה, אנחנו נדון בה בישיבת תקציב מסודרת שתדבר על תוכנית חלופית שמאפשרת לנו למעשה להעביר תקציב אך ורק לשנת 2026. 2025 כבר ירדה מהפרק, 2025 לא בדיון כרגע. בתוכנית המקורית מה שהצגנו זה לדון אך ורק בתוכנית חד שנתית ל-2026, שבתוך התוכנית הזו למעשה אנחנו נאשר תקציב ל-2026 ו-2027, תקציב מאוזן. תקציב מאוזן זה אומר, תיכף אני אגע במשמעויות. 2027 לא עולה כרגע לדיון בכלל, לא התקציב ולא תוכנית ההתייעלות. זה אומר שאנחנו מציגים תוכנית מאוזנת אך ורק לשנת 2026, שבבסיס שלה יש לזה משמעויות. המשמעויות שאנחנו למעשה בתוכנית הזאת פוגעים בשירותים, מורידים ומצמצמים את זה למעשה ליכולת האמיתית של המועצה. החוק מחייב אותנו לפעול באיזון תקציבי ולכן אנחנו נצטרך לצמצם את זה לרמת ההכנסות שלנו.

מר מאור הרוש: יש עוד לאן?

מר שרון אלפסי: אנחנו כרגע עובדים על זה. אנחנו עובדים כרגע על תוכנית חלופית ביחד עם הנרי-

מר מאור הרוש: ... היום כדי ש...

מר שרון אלפסי: תיכף ניגע בזה. תרצה – נעשה דיון-

מר מאור הרוש: כשאתה אומר איזון תקציבי 2026, זה כולל ההעלאה של ה-16.62.

מר שרון אלפסי: ה-16.62 כבר אושר ביוני האחרון.

מר מאור הרוש: בסדר, אושר, הוא לא יכול לקבל ביטוי.

מר שרון אלפסי: קודם כל, כרגע הוא מקבל ביטוי. אנחנו מדברים כרגע על אישור תקציב 2026.

מר מאור הרוש : הוא לא יקבל ביטוי וחשוב שהתושבים יבינו את זה. הוא לא יקבל ביטוי אם לא תעבור תוכנית התייעלות. החוק לא מתיר לא לשר ולא למנכ"ל, בלי תוכנית התייעלות מאושרת, להעלות העלאה חריגה מקסימלית של 10%. מקסימלית, למרות שעוד יצא חוזר בפברואר לכל ראשי הרשויות, מנכ"לים וגזברים, שלא תהיה העלאה חריגה לאף רשות לשנת 2026 אלא אם כן תהיה תוכנית התייעלות.

מר שרון אלפסי : אז קודם כל, התוכנית-

מר מאור הרוש : אין, היא לא קיימת כרגע.

מר ניסים אלקובי : אבל גם לשנה אתה תחת תוכנית התייעלות, רק לשנה.

מר מאור הרוש : בסדר, גם זה לא מאושר עדיין. אין עדיין תוכנית.

מר ניסים אלקובי : אם יאושר. ברור.

מר מאור הרוש : אז לבוא ולהגיד 2026 עלה 16.62, קודם כל חשוב שהתושבים יבינו שעוד לא עלה.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : שניה, שניה, אני אסיים ותגידו מה שאתם רוצים, אני אתן לכם את הזכות, בסדר?

(מדברים ביחד)

מר רמי מימון : אתה רוצה לעשות תקציב עם העלאה חריגה, זה מה שאתה עושה. אתה מציג פה שם אחר. לא קיימת תוכנית התייעלות של שנה אחת. אתה אומר תוכנית התייעלות כדי שאנחנו נוכל לאשר 16.62, כי כמו שמאור אמר-

מר ניסים אלקובי : לא, לא, ממש לא, ממש לא. 16.62 אושר כבר. אתה צריך לאשר תקציב.

מר שרון אלפסי : אתה צריך לאשר תוכנית.

מר רן מנו : מי מכין תוכנית לשנה אחת ביישוב, בחברה? מי מכין תוכנית לשנה אחת? אני לא מצליח להבין את ההיגיון-

מר ניסים אלקובי : כל רשות.

מר רן מנו:

כל רשות מכינה תוכנית לשנה?

מר ניסים אלקובי: כן, בין שנה לשנה.

מר רן מנו:

אתה מדבר על תקציב, אתה לא מדבר על תוכנית. אני מדבר על תוכנית, אני לא מדבר על תקציב. תקציב מכינים לשנה, אבל תוכנית מכינים ל-5 או 10 שנים או לקדנציה או לשתי קדנציות. אתם מדברים איתנו לא על תקציב, אתה מדבר איתי על תוכנית.

מר ניסים אלקובי: לא, אנחנו דיברנו על התקציב.

מר רן מנו:

רגע, ניסים, תן לי לסיים. לא הפרעתי לך, נכון? בוא נכבד אחד את השני. אנחנו מעל חודשיים לא נפגשנו. נהיית הרבה יותר יפה מהפעם האחרונה שראיתי אותך.

מר ישראל מאיה: אני עד שהוא עושה ספורט.

מר רן מנו:

עושה ספורט. הוא נהיה חתיך. אבל עדיין לא נפגשנו. ואנחנו היום, במקום לבוא ולדון על מה שזה, אנחנו פתאום, וראש המועצה היה צריך לתת לנו עדכונים, עדכונים שקשורים להתנהלות הזה, אנחנו פתאום מדברים וחוזרים ומדברים על תוכנית ההתייעלות, והוא היה במשרד הפנים. ככה אני מרגיש, אדוני ראש המועצה. וזה לא אישי, שלא נתבלבל לרגע, אין לי שום דבר אישי נגדך. אני לא מאמין בך. אני לא מאמין בך, אני לא מאמין בניהול שלך, אני לא מאמין בניהול שלכם באופן כללי, ולכן, כל דבר שאתם היום מנסים למכור לי, אני מתנגד אוטומט, אוטומט. כי עד היום, תראו, שנה וחצי ישבנו סביב השולחן הזה, דורון בטח יזכור את הישיבה הזאת שישבנו והגזבר, לא הגזבר הזה, היה גזבר קודם אם אני זוכר נכון, התחיל לדבר על מה שקורה עם הגרעונות והחובות ובלגאנים, ואני אמרתי – חבר'ה, אתם ישנים בעמידה, החובות והגרעונות הרבה יותר גדולים. ואתה קצת קפצת ואחר כך שרון ככה הרגיע אותך ואמר – צודק. כשישבנו ודיברנו והוכחנו את הדבר הזה ראינו. ובכל זאת, במשך השנה וחצי לא נעשה שום דבר, שום דבר אמיתי לעשות שינויים, להביא כספים. רק לפני 4 חודשים או 5 חודשים, בערך 3 חודשים לפני שהפסקנו להיפגש, פתאום גילית שיש גירעונות

והמצב הוא קטסטרופלי. ואני אומר שוב, אני חייב להגיד שיש פה ציבור. לא אתה גרמת לגרעונות האלה, שזה יהיה ברור פה על השולחן, קיבלת חבילה מאד יפה, בסדר? הנה אני אומר את זה על השולחן. אני רק חושב שאתה לא עשית שום דבר כדי לעצור את זה ולמצוא את הפתרונות. עכשיו, היום אנחנו עומדים במצב שבו כבר ב-30.9 קיבלנו מכתב מתמי נאסה, אני חושב שהיא היתה חתומה על המכתב-

גב' לימור שחק: עד ה-30.9.

נכון. קיבלנו אותו איזה שבועיים לפני ונאמר לנו שעד ה-30.9 אם לא נחתום על תוכנית התייעלות או לחילופין נגיש תקציב מאוזן-

מר רן מנו:

מר שרון אלפסי: ל-2025.

שאני לא מבין מה זה אומר מבחינתה תקציב מאוזן, כי היא לא באמת פרטה, אבל תקציב מאוזן, אז אנחנו נלך לשימוע ולהדחה. בין אם זה יהיה רק חברי המועצה, בין אם זה יהיה כולם. הם כנראה מחליטים. מה קרה מאז? שום דבר. אני לא יודע מה קרה מאז. לא דיברת איתנו. אני ואתה דיברנו, אני כבר לא זוכר את התאריכים המדויקים, אבל הרמת לי טלפון, דיברנו, אפילו העליתי פוסט, אמרתי – הנה יושבים ומנסים להגיע להבנות, ולמחרת התברר לי שלא ישיבה ולא שום דבר, ועשית איזה שהוא מהלך ככה מאחורי הגב. לא חשוב. אני לא נעלב. אלא שאנחנו עדיין מצאנו את עצמנו נמצאים היום פה במצב שבו אתה מנסה לשכנע אותנו במידה מסוימת לתמוך בתוכנית התייעלות או ב- אני לא ראיתי שהגזבר הגיש-

מר רן מנו:

אני לא שם, אני לא שם, רן, אני לא שם. אני נמצא בנקודה של לנסות-

מר שרון אלפסי:

אז בוא תגיד לנו מה אתה מצפה מאיתנו.

מר רן מנו:

אני נמצא בנקודה שאני חושב שמי שצריך להוביל את המועצה הזאת זה עדיין נבחרי הציבור ולא להעביר את זה ל-3 פקידים ממשרד הפנים שיבואו ויקבלו את אותן החלטות. אתה יכול להגיד שלא, אתה יכול להגיד-

מר שרון אלפסי:

- מר רן מנו:** לא, להיפך, אני חושב שהם יקבלו את אותן החלטות בדיוק.
- מר שרון אלפסי:** שניה, שניה, אני אומר יותר מזה, אנחנו כרגע מצליחים להציג חלופה, יכול להיות טובה, יכול להיות לא טובה. אולי תגידו לא, יכול להיות שתגידו אני רוצה לחזור לתוכנית המקורית.
- מר רן מנו:** שעד היום, למרות שאמרת כמה פעמים בואו נתכנס כולנו ונשב על תוכנית אחרת, לא עשית את זה. לא עשית את זה. לא הבאת את חברי המועצה שלכל אחד מהאנשים פה, קרן חסרה פה, היא לא נמצאת, אבל כל אחד מהאנשים פה יש לו מחשבות, יש לו רעיונות, יש לו דברים טובים לבוא ולנסות לעזור לך, ולא עשית את זה, חודשיים התעלמת מאיתנו כאילו אנחנו לא קיימים פה. ואני שואל, אדוני ראש המועצה, איך אתה מצפה שאנחנו היום ניתן לך יד כשאתה לא מתייחס אלינו? אתה נותן לנו את התחושה שאנחנו סתם נמצאים פה. אנחנו לא נמצאים פה, כמו שאתה נבחרת על ידי הציבור, גם אנחנו נבחרנו על ידי הציבור.
- מר שרון אלפסי:** נכון. בגלל זה אתה צריך -
- מר רן מנו:** אז אנחנו יש לנו -
- מר שרון אלפסי:** בגלל זה האינטרס שלך להיות כלפי הציבור, לא כלפי שרון, חלק ... ולכן אני אומר את מה שאני אומר. לכן אתה צריך להישאר פה במערכת הזאת ולהוביל גם בשנים הקשות.
- מר רן מנו:** אבל אני לא סומך עליך. אני לא סומך עליך שאתה תוביל את זה נכון. לא עשית את העבודה עד עכשיו נכון, אני לא סומך -
- מר שרון אלפסי:** לשמחתי, נבחרתי ברוב קולות על ידי הציבור בבחירה ישירה. אני היחיד שנבחרתי בבחירה ישירה, להוביל את זה ל-5 שנים. בעוד 3 שנים -
- מר רן מנו:** כולם נבחרים בבחירה ישירה.
- מר שרון אלפסי:** אנחנו היינו כמעט היחידים שהתמודדנו, בסדר. בעוד 3 שנים הציבור יחליט שלא -
- מר רן מנו:** מה זה ...

מר שרון אלפסי : אז אני מסביר לך בדיוק מה, מה אתה מנסה לעשות כרגע. ולכן אני לא רוצה להיכנס לשם. אני רוצה להגיע למקום שכרגע אנחנו ממשיכים להוביל את זה ל-3 שנים קדימה ולהביא באמת את הבשורות שהתחלנו, ויש הרבה בשורות. הדברים נמצאים מעבר לפינה.

גב' לימור שחק : שרון, לי יש שאלה. אתה מאמין בשותפות של חברי מועצה? אתה מאמין בשותפות? איך באה לידי ביטוי השותפות?

מר שרון אלפסי : אני אומר לך עכשיו, אנחנו כותבים כרגע תוכנית-

גב' לימור שחק : אני מאז ההצבעה שלי נגד עליית התקציב, טלפון, עדכון, שיחה, עדכון ישיבה לא קיבלתי ממך. עכשיו, אני לא בגן ילדים, אתה ראש מועצה, אני חברת מועצה, מסתדרים/לא מסתדרים – לא רלוונטי. איזה שותפות?

מר שרון אלפסי : אז אני אומר לך.

גב' לימור שחק : איך יכולה להיות שותפות אם אתה כראש מועצה מחליט מי חבר המועצה שאתה תדבר איתו, מי חבר המועצה שאתה לא תדבר איתו, ואם חבר מועצה שלא התיישר לפי אדון ראש המועצה – הוא לא יקבל שום עדכון ושום טלפון. איך יכולה להיות שותפות, שרון? אני הכי בעד של שותפות. רוצה אך ורק למען התושבים, אחרת הכי קל לא להיות פה, אתה יודע, אחרי המהלך חרם שקיבלתי פה מהמועצה, במירכאות ולא במירכאות, הכי קל לא להיות פה. הכי קל לא להוציא כסף מכספי לקחת עורך דין, בניגוד אליך, שאתה לא מוציא כסף אישי מכספך. כדי להבהיר לך שחברת מועצה אני אשאר גם אם תרצה או לא תרצה-

מר שרון אלפסי : אגב, לא פיטרתי אותך מחברת מועצה.

גב' לימור שחק : שרון, לא פיטרתי, אבל כתבת תודה על השותפות.

מר שרון אלפסי : לא חברת מועצה.

מר רן מנו : לא פיטרתי כי לא יכולת. רצית.

גב' לימור שחק : בדיוק. כי עורכת הדין שאני שילמתי לה מכספי-

מר שרון אלפסי : אבל זה לא הדיון הזה, לימור. ברמה האישית, תרצי לעשות את הדיון הזה-

גב' לימור שחק : שרון, הדיון יהיה מה שאני רוצה.

מר שרון אלפסי : לא, הישיבה הזאת תתנהל-

גב' לימור שחק : שרון, כשאתה אומר שאתה רוצה שותפות עם חברי המועצה, אני שואלת פה ליד כל התושבים שבאו ושלא באו כי החלטתם לעשות את זה ב-6 בערב מהיום למחר, בניגוד אליך שאתה מקבל את המשכורת פה ואני לא ואני צריכה לוותר, תמיד הישיבות הן ב-7 ולא ב-6, שרון, אבל לא משנה, איך, בוא תגיד לי, אני רוצה שותפות, אני רוצה להמשיך, איך אנחנו, אתה אומר אתה רוצה שותפות, אתה רוצה שלא יהיו פה פקידים של משרד הפנים, איך אתה מביא את השותפות הזאת לידי ביטוי? בוא נשמע.

מר שרון אלפסי : אמרתי לך. כרגע באישור תקציב-

גב' לימור שחק : יכול להיות שלא שמעתי טוב.

מר שרון אלפסי : אז אני אומר לך עוד פעם, כרגע באישור תקציב ל-2026 ולשבת על תוכנית עבודה מסודרת ל-2026 ולהוביל את הישוב הזה קדימה.

גב' לימור שחק : אבל אם אתה לא מדבר עם חברי מועצה, איך תשב איתם?

מר שרון אלפסי : קודם כל, כרגע, בסוף אוגוסט התקבלה החלטה לא להעלות את התקציב וההחלטה עברה למשרד הפנים לפיזור.

גב' לימור שחק : או קיי.

מר שרון אלפסי : בשלב הזה, ברגע שיוצא לפיזור, אני ראיתי לנכון שאין מקום לדיון, בטח לא בספטמבר. באוקטובר נכנסנו לחגים ולכן לא בוצע דיון.

גב' לימור שחק : שתי ישיבות לא בוצעו-

מר רן מנו : תראה את התגובות שלך – אתה מצאת לנכון. אנחנו לא קיימים פה, אין לנו שום זכויות, אין לנו שום דבר, אנחנו לא נציגי ציבור. אתה החלטת ואתה פעלת לפי ההחלטות שלך.

עכשיו, אני מזכיר לך שרון, ובאמת אני אומר לך את זה, ואולי תיקח את זה ברצינות פעם אחת, אתה קיבלת במליאה הזאת שנה ו-4 חודשים, מליאה שאף ראש, אני כל הזמן חוזר ואומר את זה, מליאה שאף ראש מועצה לא היה לו. גם אלה שלא היו איתך בקואליציה, תמכו בך ב-99% מהדברים. איך קרה שהיום כולם נגדך? אנחנו כולנו טועים ואתה רק צודק? תסביר לנו.

מר שרון אלפסי : לא אמרתי שאני צודק.

אז אם אתה לא צודק, אז תרד אולי מהאברסט שעלית עליו ותנסה למצוא פתרון להוביל אותנו שנאמין בך שוב וניתן לך את היד שוב. ואל תבוא אלינו מגבוה גבוה – אני נבחרתי ואני ואני ואני. אנחנו יודעים שאתה נבחרת.

מר רן מנו :

גב' לימור שחק : גם אנחנו נבחרנו.

אז אני אומר לך פשוט, כל הסיפור של התוכנית שנכתבה עכשיו, כל מה שעשינו במשך חודשיים, זה לנסות להגיע עם משרד הפנים להסכמה שהמועצה לא תתפזר. יש פה עדים מאד מאד קרובים שהיו לאורך כל הפגישות האלה, וניסינו להוביל פה מהלכים שבסוף ישנו את רוע הגזירה הזאת ובסוף יקלו על הציבור. זה הרעיון.

מר שרון אלפסי :

מה שניסית להוביל, שרון, בחודשיים האחרונים, זה שאתה תישאר ויפטרו את המועצה ויהיה לך יותר נוח.

מר רן מנו :

גב' לימור שחק : חד משמעית.

כי אם רצית אחרת, היית צריך להביא אותנו לפה, את מאור שיושב שעות על גבי שעות-

מר רן מנו :

גב' לימור שחק : הוא מתחנן לישיבה הזאת.

ויש לו ניסיון בדברים מסוימים. אותי, שיש לי ניסיון בדברים מסוימים. כל אחד מחברי המליאה הזאת, והיית צריך באותה שיחה שעשית איתי ואמרנו שנשב ונדבר ונגיע להבנות, היית צריך לעשות את זה. לא עשית את זה. אתה הלכת לכיוון שיפזרו אותנו ואתה תישאר. עכשיו אתה מבין שאולי זה לא יקרה, אז אתה בא אלינו אחרת. אתה רוצה להיות ישר

מר רן מנו :

איתנו? בוא, תשמע, אף אחד מהאנשים שיושבים פה הוא לא ילד.

מר שרון אלפסי : בוא נעשה סדר.

מר רן מנו : רגע, תן לי לסיים. שרון, תן לי לסיים.

מר שרון אלפסי : בוא נעשה סדר.

מר רן מנו : שרון, תן לי לסיים. אתה אמנם ראש המועצה, אבל תן לי לסיים.

מר שרון אלפסי : אני אכבד. תמשיך.

מר רן מנו :

אף אחד מהאנשים שיושב פה הוא לא ילד. כולם אנשים בוגרים וחכמים, ותאמין לי, עשו ועושים דברים בחיים שלהם. אל תעבוד עלינו, אל תעשה לנו פליק-לקים ואל תסובב אותנו. אני אישית לא אוהב את זה. כי כשאתה משחק איתי, אני מפסיק לדבר איתך, או קיי? אתה רוצה לדבר, אתה רוצה לשבת, אתה רוצה להגיע להבנות? תזמן את כולם כמו שצריך, על השולחן, אנחנו נשב פה, כל אחד מאיתנו יגיד, נגיד לתמי נאסה – תחכי לנו בעוד חודש, אנחנו ננסה להעביר לך תוכנית-

מר שרון אלפסי : תגיד לי, רן, סליחה, אני מתנצל שאני קוטע אותך, אתה יודע מה המשמעות של להמתין פה עוד חודש? בוא אני אגיד לך עכשיו. תיכף ניסים ירצה לדבר – אני אתן לו גם לדבר. המשמעות-

מר רן מנו : אני יודע מה המשמעות, אין לך כסף. אני יודע מה המשמעות.

מר שרון אלפסי : אין כסף לכלום.

מר רן מנו : אבל אתה אשם, לא אני אשם.

מר שרון אלפסי : אני אשם?

מר רן מנו : ודאי שאתה אשם. כי כשאתה דיברת איתי לפני חודשיים ואמרת לי – רן, אני רוצה שניפגש, ואני עזבתי את הכול וקבעתי איתך למחרת-

מר שרון אלפסי : רן, סליחה, רגע, רגע, סליחה, אני לא רוצה לעשות את הדיון הזה בישיבת מליאה מסודרת. בוא אנחנו נדון, ותרצו לעשות אחר כך ישיבה-

גב' לימור שחק : מתי נדון? אתה לא דן איתנו, שרון. אתה לא דן איתנו. אתה עושה שביתה איטלקית.

מר שרון אלפסי : אנחנו צריכים לרצות. זה אינטרס שלנו, זה אינטרס של כל הישוב, זה אינטרס שלנו להמשיך להוביל את המערכת הזאת לטובת כל הישוב. לא לטובת שרון ולא לאף אחד, זה גדול מכולנו.

מר מאור הרוש : אני רוצה 2 דקות, קצר. כמו שאמרת, אכן הייתי איתך בכל הישיבות, בכל מה ש-באמת, אמרת לי בוא, הולכים ביחד ובוא ננסה להיטיב. אבל אני חייב להגיד שלצערי מזמן נוצר איזה שהוא, הוא התחיל מזמן אבל הוא התפוצץ בחודשים האחרונים, איזה סוג של משבר אמון מאד מאד קשה מהצד שלנו, שלצערי אני מסכים עם רן, כאילו זה התפוצץ פעם אחרי פעם אחרי פעם, מילה אחרי מילה, שנמוגה ונעלמה כאילו היא לא היתה וכאילו התחייבויות זה משהו שיכול להימחק, ואנחנו, קשה לנו עם זה. לפחות אני בן אדם של מילה, אני עומד אחרי מה שאני אומר מההתחלה ועד הסוף, אני יודע להיות חזק, בין אם יאהבו את זה, בין אם לא יאהבו את זה. עצם ההצבעה הראשונה שלך שהצבעת בעד כש-8 הצביעו נגד, לא היטיבו עם שאר חברי המליאה. אחר כך, כשניסינו ולא הצלחנו עם תמי נאסה, נשרפו כל הקשרים בדרך בטעויות שטותיות שקרו בדרך. אחר כך בישיבה איתה סיכמנו משהו, היא חזרה בה, היית צריך להיות איתנו עוד פעם. היא חזרה בה, א בעיה שלה, חוזרים עוד פעם. אומרים – לא. תבין, קיבלת עכשיו שוט מתמי, וכמו שרון אמר, עכשיו אתה מנסה להביא את כל המליאה למקום שנאשר את זה. זה לא יילך מתי שמתאים. זה כמו שביקשתי לזמן פעמיים ישיבה, לא זומנה, לא רצית לזמן אותה, שלחתי את המייל לתמי, יום למחרת ישי ישיבה. זה דברים, אתה מכניס את חברי המליאה לנקודות שהם לא רוצים להיות בהן. כמו שרון אמר, אנחנו לא ילדים קטנים. באנו בהתנדבות, כל אחד פה

יש לו עולם ומלואו מאחוריו, 10,000 צרות על הראש. באים כדי לעשות טוב לישוב הזה ולמצוא את ה- כולנו מבינים את המצב, שלא תטעה, ואני הראשון שיודע שכל החובות הם לא שלנו של 2024, הראשון שיעיד על כך. הדרך היתה הבעייתית, לא התוצאה הסופית, הדרך היא הבעייתית. אז רן אמר – אתה צריך למצוא את הדרך להחזיר את האמון לחברי המליאה, זה משפט מאד מאד נכון ומאד בעל משקל. זה בדיוק זה. זה לא אם התוכנית תעבוד או לא תעבוד, זה האם תצליח להניע את שנה הבאה אתה ולהוביל את הישוב הזה להיות מאוזן. פה זה עומד, שרון, רק פה זה עומד. לדבר ולהסתכל על מספרים, כולנו יודעים להסתכל על מספרים בעיניים ולהגיד מה נכון ומה לא נכון, ולקבל החלטה קשה כזו או אחרת. השאלה היא מה יקרה בשנה שאחרי בפועל.

אבל, מאור, זה לא רק פה עומד התקציב. הגישה שבה צריך להבין שאנחנו באנו לייצג את התושבים וזה גם בתקציב, וזה גם בכביש שהם סובלים, וזה גם בגני ילדים, וזה גם בהסעות לחינוך המיוחד-

גב' לימור שחק :

הניהול השוטף.

מר מאור הרוש :

הכול. זה לא רק פה להגיד עכשיו צריך, אז נרים את היד בעד. זה הכול. זה להבין שאנחנו באנו לכאן, מי בתשלום מקבל על זה ומי בהתנדבות שלא מקבל על זה, לטובת התושבים. ביום שכולנו נבין את זה, שרון, אבל כולנו נבין את זה, ולא נשב על איזה כיסא ונגיד – אני ראש המועצה, אני נבחרתי בבחירות – כן, שרון, נבחרת, נבחרת גם בזכות הרשימה שהיתה לך, שאחד אחד שם לא נמצא פה היום משום מה, לא נמצאים פה היום. טובת התושבים, באנו כולנו, כולנו עם אנשים, עם עבודה ועם הכול, לא רק התקציב ותוכנית ההתייעלות בטח. אני הראשונה שיודעת מה זה לקבל את מה שקיבלתי פה כשהצבעתי, מה שצו ליבי אומר. אבל לראות את טובת התושבים. לראות פה תושבים, שילדים מקבלים התקפות אסטמה ברחוב אריק אינשטיין בגלל האבק ולא להראות חמלה ולא להראות אמפתיה. וכשאנשים יוצאים מהמשרד שלך, הם סוגרים את הדלת, אותם אנשים שפתחו לך את

גב' לימור שחק :

הדלת, ולזלזל בהם. זה לא רק הכסף, חברים, יש פה משבר הרבה יותר גדול מזה. ואני יודעת שיש פה אנשים במועצה שמזלזלים, ואני קיבלתי גם גידופים, ואני קיבלתי גם קללות, וקיבלתי, אבל זה הרבה לפני הכסף. אם אנחנו כמועצה נבין שבאנו לפה לטובת התושבים, התושבים, שרון, איפה אתה, שרון אלפסי, שכולם שמעו שרון אלפסי ידעו קהילתיות, שכולם שמעו שרון אלפסי ידעו שיש פה ראש מועצה שידאג להם, שיהיה פה ראש מועצה שיבין שאם נעשה מחדל הוא יקשור את עצמו לכביש באריק אינשטיין, כמו שאמרתי לך וגיחכתם עלי, ליד דורון, וגם דורון היה בעד זה. ואתה המשכת ללכת עם שלך ועם השקרים ולהגיד כן, ובסוף אני מבינה מתושבים שלא. אם אתה רוצה שהמועצה הזאת תמשיך, הרבה לפני התקציב והרבה לפני תוכנית ההתייעלות, שזה הנושא עכשיו, תחזור להיות שרון אלפסי, תחזור להיות הבן אדם שלשם זה קיבלת רוב מוחלט של קולות, אתה וכל הרשימה שלנו, שאף אחד לא נמצא פה עכשיו, אף אחד, רק דורון ואני, כי אנחנו חברי מועצה. ואני שילמתי על זה הרבה כסף כדי להמשיך להיות כאן. רק ככה, שרון, תחזיר לעצמך את המועצה. ועם כל הכבוד לכל מי ש- למנכ"ל, ליועמ"ש, לכולם, שגם על זה יש לי מה להגיד, כי אתה, את חוגי הבית שלך עשית על כל מיני דמויות פה שרצית להעיף מכאן לכל הזה. אבל אני לא נכנסת לדבר הזה. אני מעדיפה-

מר שרון אלפסי : לא, זה לא הדיון.

גב' לימור שחק : שרון, זה הדיון או לא הדיון, אני עכשיו אגיד אם זה הדיון, מה שאני רוצה להגיד.

מר שרון אלפסי : זה לא הדיון.

גב' לימור שחק : זה לא הדיון, בטח, כי זה לא נוח לך. אבל זה לא העניין. העניין הוא שבסוף בסוף אנחנו אלה שגרים פה, אנחנו התושבים פה ואנחנו צריכים לדאוג לנוער פה, לצופים פה, לבני עקיבא פה, לתמיכות פה, לכולם. ואתה איבדת את זה. ואתה תקבל אותנו בחזרה, שרון, רק כשתחזור לעצמך. להבין למה נבחרת, למה בחרו בך, לשם מה הגעת, לשם מה הגעת שרון. זהו. רק אז נוכל להעביר תוכנית התייעלות. אתה יודע

מה, מאור, ה-16 אחוז הזה שהולכים להעלות שאני נגד נחרץ, נחרץ, ועל זה אפשר לדבר, וגם היו לנו הרבה שיחות, הציבור לא היה כל כך אנטי אם לא היינו באים, משתפים אותם, חושפים להם, פותחים להם, מראים להם למה צריך להעלות את הדבר הזה ולא מנחיתים עליהם וחושבים שהם מטרד.

מר ישראל מאיה : כל הכבוד. כל הכבוד. עוד דבר אחד מאד חשוב, אתם מביאים אותנו לא פעם אחת והבאתם אותנו לא פעם אחת להצביע בעד כל מיני נושאים כאשר לא קיבלנו מראש חומרים ולהבין, בעיקר בתחום הכספים, לפחות חודש מראש, או שבועיים מראש, כדי שנוכל לשבת, לקרוא את זה כמו שצריך, להבין את זה כמו שצריך, כדי שנדע על מה אנחנו באמת צריכים להצביע, להעיר את ההערות שלנו. הדברים האלה נמשכו לאורך כל הזמן. תמיד ברגע האחרון הצגתם משהו שאנחנו לא יודעים מה זה וביקשתם שנצביע בעד זה.

מר שרון אלפסי : ישראל, בנושא הזה התחייבנו להגיש את זה לפחות ביום חמישי לפני הישיבה.

מר ישראל מאיה : זה התחיל עם כל חוקי העזר העירוניים, שקיבלתי איזה שהוא חוק עזר שבכלל לא שייך לשוב ולא ... לשוב, מה, אתם מנסים לעבוד עלינו? לא תעבדו עלינו. מהיום והלאה, כל דבר שצריך, כל דבר שאנחנו צריכים להצביע, אנחנו מבקשים לפחות שבועיים מראש את החומרים אצלנו. ואם לא נקבל אותם, לא נצביע בעד.

מר שרון אלפסי : יש חומרים שאפשר להעביר שבועיים לפני ויש חומרים שאי אפשר להעביר שבועיים לפני, ולכן אנחנו התחייבנו בהתחלה שאנחנו מעבירים 5 ימים לפני ישיבת המועצה את החומרים ואנחנו מאד מאד השתדלנו לאורך כל הדרך-

מר ישראל מאיה : אבל לא עשיתם את זה. לא עשיתם את זה אף פעם.

מר רן מנו : אתה חייב ... את הגישה שלך.

מר שרון אלפסי : אז אני אומר, איפה שאפשר-

מר רן מנו : תגיד לו- אתה צודק, אנחנו נעשה מאמצים. אתה כל הזמן מתנגד. אנחנו כועסים, יושבים פה אנשים שכוועסים. כל

האנשים האלה שיושבים פה כועסים. כועסים על ההתנהלות שלך. ואתה מתגונן. תפסיק להתגונן. אנחנו לא נגדך, אנחנו לא נגד המועצה, אנחנו בעד, אבל אתה חייב להבין דבר אחד, אי אפשר למסמס אותנו יותר. תגיד לו נורא פשוט – אני מקבל את מה שאתה אומר, בפעם הבאה נעשה את זה יותר טוב. באמת, למה אתה צריך להתנגח בנו כשאנחנו כועסים?

מר שרון אלפסי : אין שום התנגחות.

מר רן מנן : זה נראה ככה. זה נראה ככה.

מר שרון אלפסי : בואו נמשיך קדימה. אני רוצה קודם כל לתת לצוריאל לדבר על החינוך כי הוא צריך ללכת. אז אני מקדים את נושא 4 לנושא 2. צוריאל.

4. חינוך.

מר צוריאל צוף : ערב טוב. כיוון שבאמת לא היתה ישיבה, אני אתן סקירה קצרה על כל הנושאים שהיו פה החל מהקיץ. נתחיל בסדר הכרונולוגי, במעונות: כמו שאתם יודעים, היה מכרז, הוחלף פה מפעיל מעונות, עבדנו איתו בשיתוף פעולה במהלך הקיץ כדי לעשות את החפיפה בין המפעיל הקודם למפעיל הנוכחי. הוא השקיע, מי שהיה במעונות, הוא השקיע שם כמה מאות אלפי שקלים, צוות. אנחנו מאד מאד מרוצים מההחלפה. אנחנו יודעים שההורים מרוצים. הקבוצות לשמחתנו מלאות, כי הרי סך הכול הוא לא פילנתרופ, הוא רצה שיהיה רישום והרישום לשביעות רצונו וזה מה שמבטיח לו גם גב כלכלי ורצון להמשיך.

מר מאור הרוש : אני רוצה לחזק אותך במילה אחת שם. ביום פתיחת הלימודים עברתי ברוב הגנים ובמעונות, במיוחד בעופרים נכנסתי, כאילו זה לא בישוב הזה, כאילו המעון הזה הוא מנותק מהישוב, הוא לא קשור לישוב איך שהוא נראה.

מר שרון אלפסי : במשך חודשיים הוא השקיע שם המון כסף.

מר מאור הרוש : הוא השקיע כל כך הרבה כסף, עשה את זה ממש יפה.

מר שרון אלפסי : וגם בתכנים, בכלל.

מר מאור הרוש : ... בפנים, בנראות החזותית, בשלט בכניסה, עשה פרסום יפה, כל הכבוד לבן אדם הזה. באמת, הוא שיחק אותה.

מר צוריאל צוף : זה מעונות. אני אעשה-

גב' לימור שחק : צוריאל, כמה ילדים יש במעונות בית אריה וכמה בעופרים?

מר צוריאל צוף : 55 בעופרים, כ-60 בבית אריה. נעבור לצהרונים – גם בצהרונים יש מפעיל חדש, אחרי המכרז שהיה. גם שם אנחנו מלווים אותו. יש צהרונים ב-4 גנים. בבית ספר כנפי רוח יש 2 קבוצות וביהושע גם יש קבוצה אחת. גם, עובד, הצלחנו לגייס צוות גם של הסייעות, הצלחנו בעצם להשאיר את הצוות הקיים, שידכנו בין הצוות הקיים שהיה של המפעיל הקודם לבין המפעיל הנוכחי. גם שם אנחנו שומעים תגובות טובות מההורים, מבחינת תכנים, מבחינת זה שלא נסגרות קבוצות וכו'.

מר שרון אלפסי : אני יודע להגיד שגן אלון בעופרים, אני מדבר עם לא מעט הורים ואני שומע רק תגובות טובות-

מר צוריאל צוף : אני עכשיו מגיע לגנים.

מר שרון אלפסי : גן אלון עוד היה אמור להיסגר. החלטנו בכוח להשאיר אותו פתוח והוא נותן שם תוצאות טובות. הוא גם מושקע הרבה מאד.

מר צוריאל צוף : כן. בגנים יש 5 סעיפים, זה לא לפי סדר חשיבות. התקנו, עוד לפני שהיה לנו עוצר הוצאות, היה לנו תב"ר של שיפוצי קיץ, התקנו מתקני חצר ב-3 גנים: בסביון, באלון ובגן בראשית. מתקנים מאד מאד גדולים ויוקרתיים, וגם שני מחסנים. עשינו סיור ביחד עם הביטחון ועם הגננות ועם דנה וראינו שיש שני גנים שהמחסן שלהם כבר גם מלא עד אפס מקום וגם מבחינה בטיחותית המקלט מלא בצידוד, והחלטנו שחייבים לשים שם מחסן ולפנות את ה-ממ"ד. אז יש גם שני מחסנים חדשים וגדולים בגן בראשית וגן רותם.

מר רמי מימון : והם צריכים את כל הצידוד הזה שיש שם?

כן. יש להם מחסנים קטנים ואנחנו רוצים לפנות את ה-ממ"ד. גם מחסן זה לא עלות גבוהה.

מר צוריאל צוף:

הם מאד מרוצים שם.

מר ישראל מאיה:

כן. גן אלון – היה לנו פה משבר מאד גדול עם גן אלון, כי ההורים הצביעו ברגליים, אמרו – אנחנו מכירים את הגן, הצוות לא טוב, הכול דפוק פה, יש פה תחזוקה לא טובה, אין צהרון. בטוח שאין צהרון, כי בגן קטן אין צהרון, זה מובנה שאין צהרון. הם היו פה בישיבה ואנחנו התחייבנו 3 דברים: א', להחליף את הצוות, שזה כולל גננת וסייעת; ב', התחייבנו לצהרון; ג', לשפר את התחזוקה. היו לנו מלחמות עולם, כולל הסתדרות הגננות, מאור יודע את זה, כדי להחליף את הגננת. הם לא הסכימו בשום פנים ואופן. הם אמרו – הגננת הזאת תישאר by hook or by crook. והצלחנו להעביר את הגננת בכלל למחוז אחר והיא עזבה את הישוב. הבאנו גננת זכינו בפיס, גננת ממש ממש טובה, החלפנו את הסייעת, מלחמת עולם, הוצאנו את הסייעת משם, סייעת ותיקה, הבאנו סייעת אחרת, ואז כל ההורים חזרו חזרה והם מאד מאד מרוצים שם. צהרון – הבטחנו צהרון, יש היום הסעות לצהרון, יש מתקן חדש, יש חצר מתוקתקת, ההורים מרוצים. המטרה שלנו היתה ששנה הבאה המספרים יגדלו.

מר צוריאל צוף:

כמה ילדים יש היום בגן אלון, 11?

מר מאור הרוש:

11-12, כן, שזה המינימום. כל הגנים – יש לנו איש אחזקה, כל הגנים נצבעו והוכנו לקראת שנת הלימודים, ביחד עם הגננות, הוא עבר גן גן, לפי רשימה שלהם. וכמובן בשוטף אנחנו עובדים מאד מאד קשה, מאד קשה, אני חייב להגיד את זה, אמנם זה טפיחה על השכם, אבל עובדים מאד קשה שהגנים לא ייסגרו ואף גן לא נסגר מתחילת השנה, זה אל תוך הלילה. אבל אנחנו עושים מאמצים ומצליחים בזה. אני עובר לבתי הספר – בית ספר כנפי רוח זה בית ספר מאד מאד קטן, כי נבנה רק שלב אחד. גילינו אחרי ועדות אפיון וזכאות שצריך לפצל, צריך עוד כיתת חינוך מיוחד, ואין שם שום מקום, אז פיצלנו ממש בדקה ה-90, לקחנו כיתה, פיצלנו אותה ל-2, באישור הבטיחות של משרד החינוך. יש שם 2 כיתות חינוך מיוחד. זה מה שעשינו בכנפי רוח.

מר צוריאל צוף:

- גב' לימור שחק :** כנפי רוח לא בשיפוץ או אמור להיות או משהו?
- מר צוריאל צוף:** בינוי, אמור בינוי.
- גב' לימור שחק :** זה לא היה אמור להיות?
- מר צוריאל צוף:** אמור להיות.
- מר שרון אלפסי :** קיבלנו הרשאה תקציבית כרגע. ההשלמה היא, בנושא הזה, סליחה צוריאל, קיבלנו הרשאה תקציבית ממשרד החינוך להשלים שלב ב'. מדובר על עלויות מטורפות שקרו מאז הפעם האחרונה שהקימו את בית הספר.
- מר ניסים אלקובי:** שקל על שקל. קיבלנו הרשאה של 5,400,000 ואנחנו צריכים סכום דומה של כמעט 5,000,000 שקלים נוספים-
- מר שרון אלפסי :** רק לשלב ב'.
- מר ניסים אלקובי:** לכל שלב, בדיוק.
- גב' לימור שחק :** אבל בית הספר אין לו אפשרות לגדול.
- מר ניסים אלקובי:** יש אפשרות לגדול.
- גב' לימור שחק :** יש אפשרות לגדול?
- מר ניסים אלקובי :** יש אפשרות לגדול.
- מר מאור הרוש :** עכשיו אין לו.
- מר ניסים אלקובי:** מספרית את צודקת.
- גב' לימור שחק :** כרגע מספרית אין לו אפשרות לגדול.
- מר ניסים אלקובי :** נכון.
- גב' לימור שחק :** עם כל הבניה בעופרים, אין אפשרות לעוד כיתות בבית הספר.
- גב' לימור שחק :** אז בזמנו הצעתי משהו עם לבונה ... זה לא רלוונטי-
- מר צוריאל צוף:** לא, לא, בדקנו גם את זה.
- גב' לימור שחק :** אז זה אומר שתושבים שמגיעים היום, עם כיפות על הראש, אין להם מענה.
- מר צוריאל צוף:** לא. יש מענה כי יש שם כיתות מאד קטנות.

מר שרון אלפסי: נכון, אפשר להגדיל. נכון לעכשיו ... אבל יכול להיות שזה יכול לקרות.

מר מאור הרוש: רגע, שניה, אבל גם אם התחלנו בניה היום, היום התחלנו בניה, נסיים ב-8 חודשים את כל הבנייה?

מר שרון אלפסי: לא. לא נסיים.

מר מאור הרוש: לא נסיים. זאת אומרת, שנת הלימודים הבאה תיפתח עם בניין אחד עדיין.

מר רן מנו: השאלה היא, אנחנו יודעים כמה צוותים צריכים להגיע בשנה הקרובה?

מר צוריאל צוף: לא.

מר רן מנו: אז אם אנחנו לא יודעים כמה צריכים להגיע בשנה הקרובה-

מר ניסים אלקובי: רגע, אתה מתפרץ לדלת פתוחה. אנחנו בשבוע שעבר ישבנו, עשינו פה דיון עם היתרים, המהנדס הציג לנו את כל ההיתרים אל מול הקבלנים, איך שהם מתקדמים. אנחנו עכשיו עושים את הניתוח גישה אל ההורים כמו שעשינו לפני השנה הזו, כמו שעשינו באמצע שנה שעברה, נעשה ניתוח. לפי כמות הילדים שתהיה לנו, הצפי שיהיה להצטרפות בעזרת השם והניתוח של גילאים, נצטרך לשבת ולקבל החלטות. בניין לא יקום עד ספטמבר.

מר רן מנו: אז זו השאלה הבאה. אם אתה תגלה מחר בבוקר שמגיעים, לא יודע, 100 משפחות, ולוקחים בחשבון, עושים חישוב של הילדים לפי הגילאים שלהם, אני מניח שיש לכם את הנתונים, ואתם מגלים שיש 200 ילדים שצריכים להיכנס לבית הספר.

מר ניסים אלקובי: הלוואי. אין תוכנית כזאת, אבל לא משנה.

מר רן מנו: ניסים, המספרים לא חשובים. כי אם זה יהיה 2 או 3 ... אבל אם זה יהיה 50-60 או 100 אז אנחנו בבעיה. אתה מסכים איתי?

מר ניסים אלקובי: כן. אז אני אומר, האופציה שלנו-

מר רן מנו: אנחנו חושבים מהיום כבר על פתרונות?

מר ניסים אלקובי: כן. כן. הפתרונות שלנו זה מבנים יבילים מה שנקרא. כרגע יש לנו הקצאה-

מר רן מנו: ומורים?

מר ניסים אלקובי: מורים זה משרד החינוך.

מר רן מנו: הרי אתה יודע מה הבעיה, הבעיה היא שאם אתה לא מתכנן היום, כשאתה תגיע בשנת הלימודים ... הם כבר נתפסים בבתי ספר אחרים. ואתה היום לא יודע כמה ילדים יש. אתה כמו החתול שרודף אחרי הזנב של עצמו.

מר צוריאל צוף: אנחנו לא מדברים, אני אשמח באמת לשבת עם תשפ"ז, זה באמת ... מאד מאד רצינית. דרך אגב, עשינו ניתוח, בית ספר כנפי רוח הוא בית ספר עם מעט מאד ילדים, יש לנו למעלה מ-100 מקומות לילדים בתוך בית הספר. יש שם כיתות של 12 ילדים, 11 ילדים.

גב' לימור שחק: מה?

מר צוריאל צוף: כי זה הילדים שיש היום.

(מדברים ביחד)

מר רמי מימון: האם ניתחתם את הסיבה למה זה קורה?

מר צוריאל צוף: מה למה זה קורה?

מר רמי מימון: למה בית הספר ריק בזמן שילדים יוצאים החוצה?

גב' לימור שחק: בדיוק. זאת השאלה.

מר צוריאל צוף: אין אף ילד שיוצא החוצה מבחינתנו, מבחינת ההסעות. ואם יש בודדים. יסודי, אין.

מר רמי מימון: מה אתה מדבר? כל בתי הספר הדתיים בחוץ מלאים.

מר צוריאל צוף: לא ביסודי אבל.

מר רמי מימון: ... ביסודי ולומד בחוץ-

מר צוריאל צוף: מה זה לומד בחוץ?

מר רן מנו: רמי, זרם חינוך. זו שאלה של זרם חינוך.

מר צוריאל צוף: זה משהו אחר. אנחנו מסייעים אותם, כי זה זרם.

זה לא בהכרח רק בחירה של זרם חינוך. אם הייתם שואלים, אם הייתם בודקים למה, אז אולי הייתם יודעים. אנחנו לא נפתח את זה פה, זה לא המקום.

מר רמי מימון:

אני שאלה על זרם חינוך. עכשיו יש זרם מסוים והוא רוצה לנסוע לראש העין, למרות שיש לנו פה בית ספר שיכול לתת לו את הפתרון, אנחנו ממשיכים לשלם?

מר רן מנו:

מר ניסים אלקובי: לא.

מר רן מנו: למה?

מר ניסים אלקובי: אם הוא ממלכתי דתי הוא נכנס פה.

אנחנו לא בודקים את הילד. אם הוא הולך לזרם מסוים ויש לו אישור, נשלח אותו, גם אם הוא חילוני, גם אם הוא גוי.

מר שרון אלפסי:

אם זה זרם שהוא לא ממלכתי דתי והוא מוכר על ידי משרד החינוך, אנחנו מבקשים אישור של משרד החינוך ואז מסייעים.

מר ניסים אלקובי:

ניסים, שאלה, אני שואלת, אני לא יודעת. האם אתם עושים בדיקה? כי אני מכירה מספר משפחות שהפכו להיות זרם מסוים כי הם לא מקבלים פה את המענה שהם צריכים. גם היבילים, דיברנו על זה כל כך הרבה, אני הייתי אתכם בסיורים ואז ... את היבילים שפינו מעוטף עזה בשביל בית הספר. השאלה, כשאנחנו אומרים יבילים, שזו התשובה שכל הזמן אומרים, השאלה אם אתם יודעים שיש יבילים. שנת הלימודים הבאה היא עכשיו.

גב' לימור שחק:

אם אתה אומר שיש לך עוד 100 מקומות, אנחנו רחוקים עדיין, בשנה הבאה לא יהיו 100 ילדים.

מר רן מנו:

אני אומר את הנתון. זה נתון עובדתי. ודרך אגב, אני חייב להגיד עוד איזה הערה קטנה, יש הרבה ילדים שהם לא מהזרם הממלכתי דתי שבאים לכנפי רוח. יש גם תנועה הפוכה.

מר צוריאל צוף:

הפונקציה תהיה שכבת גיל.

מר ניסים אלקובי:

אין הרבה ילדים דתיים ביהושע.

מר צוריאל צוף:

אם הם יתפזרו לשכבות גיל אין בעיה. אם תהיה שכבת גיל נצטרך לבדוק מה קורה.

מר ניסים אלקובי:

מר רמי מימון: ... שמתאימות לדתיים הלאומיים.

מר צוריאל צוף: זה דיון נכון וזה דיון חינוכי-

מר רמי מימון: בתור מנהל המחלקה אתה צריך לשאול את עצמך למה זה קורה.

מר צוריאל צוף: זה דיון נכון, זה דיון-

מר רמי מימון: אבל הוא לא לעכשיו.

מר צוריאל צוף: יש שם העניין של כנפי רוח, יש שם הרבה מאבקים של כיפה, לא

כיפה, זה בית ספר מאד מאד מורכב כי יש שם ציבור לא הכי חרד"לי, בוא נגיד ככה, אז חלק בורחים לשם-

מר ניסים אלקובי: הוא מוגדר ממלכתי דתי. לא אנחנו מגדירים.

(מדברים ביחד)

מר צוריאל צוף: תיכון? איזה תיכון?

מר רן מנו: תיכון יהוד.

מר צוריאל צוף: יש הרבה תיכונים שאנחנו שולחים.

מר רן מנו:

השאלה אם אתה מנהל שיח עם המנהל שם. אבל יש לי שאלה אליך, ברשותך. הילדים שלנו צריכים לנסוע בבוקר, עם הפקקים, עם הבלגאנים, עם כל מה שקורה וקובעים להם מבחנים ב-8:00 בבוקר. הם לא מצליחים להגיע ב-8:00 בבוקר. אני מדבר כי הילדה שלי שם. מה שקורה זה שהם מגיעים ב-8:30, הם מאבדים מהזמן, הם לחוצים, הם עצבנים, אף אחד לא נותן להם את הזמן, לא נותנים להם אורכה ואז חלקם נכשלים. למה אנחנו לא פונים אל המנהל שם ומבקשים ממנו שלפחות את המבנים החשובים, מתמטיקה, אנגלית, הדברים החשובים, שיעשה בשעה שניה?

מר צוריאל צוף: אתה צודק. ודרך אגב, השבוע כשהיה את הבלגאן הזה שאתה מדבר

עליו, פנינו לבית הספר ודיברנו איתם.

מר שרון אלפסי: אגב, שנה שעברה היה דיון על זה עם ברנע לגבי דחיית השעות

ולנסות איכשהו להתחשב בהם בשעות אם יש עיכובים. אילנה מדברת איתם. אבל צריך לראות אם זה לא מתקיים השנה.

גב' לימור שחק: כן, אבל שרון, היה דיון עם ברנע-

מר רן מנו:

אבל שרון, השבוע היה קטסטרופה, אבל זה כבר סיפור ארוך. תשמע, אנחנו יודעים שיש ילדים שהם יותר משקיעים ולומדים ואז גם אם חצי שעה יש להם איחור הם שופכים. ויש ילדים שהם מתרגשים, ויש ילדים שאם הם מאחרים הם מתבלבלים, וילדים טובים, שהלכו ולמדו ויכולים להוציא, אם יתנו להם את הזמן, הם יוציאו ציונים מצוינים, והם נכשלים רק בגלל שהם איחרו. חייבים לפתור את הבעיה הזאת.

גב' לימור שחק:

אני רוצה להגיד משהו. שרון, היה דיון עם ברנע, ובגלל שיש לי קצת קשר עם צוות בית הספר, אם אנחנו רוצים שהדיון הזה יישא פרי צריך להיות קשר, להזמין אותם לכאן, להזמין אותם לדיונים, לדבר עם ברנע, לדבר עם שיר מנהלת המערכת, שבמקרה יש לי קשר מצוין איתה. זה לא יכול להיגמר בשיחה אחת שהיינו והיתה שיחה מהממת.

מר שרון אלפסי:

עם ברנע דווקא, אני חייב להגיד, השנה דיברתי איתו רק פעם אחת.

גב' לימור שחק:

וצוריאל, יש לך קשר?

מר צוריאל צוף:

אנחנו גם נעשה סבב בתי ספר. אנחנו מתחילים בסבב בתי ספר, אושרה ה-קב"סית ואני, אנחנו נעשה סבב בתי ספר במהלך חודש דצמבר ונדבר עם המנהלים.

גב' לימור שחק:

כן, אבל הילדים שלנו נבחנים עכשיו, לא בחודש דצמבר לשנה הבאה.

מר רן מנו:

עכשיו מייל, כי עכשיו הם עוברים, כיתה י"א עכשיו עוברת את המבחנים.

מר צוריאל צוף:

אנחנו נוציא עכשיו, בסדר. מחר בבוקר, מה שאתה אומר מחר בבוקר.

מר רן מנו:

מייל שאומר – אדוני היקר, יש לנו בעיה, יש לנו כרגע בניה ויש לנו כבישים ויש לנו זה, יש איחורים, בבקשה מכס, לדחות את זה לשעה שניה.

מר צוריאל צוף:

זה מחר בבוקר.

גב' לימור שחק:

רק שאלה, מי מנקה את בית ספר כנפי רוח?

מר צוריאל צוף:

מנקים.

גב' לימור שחק : כן? לא צוות ההורים בבית הספר? הבנתי שיש שם בעיה.

מר צוריאל צוף: לא.

גב' לימור שחק : אני שמחה.

מר צוריאל צוף: הלאה, לגבי יהושע גן – התחיל שיפוץ מאד גדול שהוא נעצר כשעשו

ברקס. מי שראה ביהושע גן, יש את המדשאות, יש שם הרבה דברים שלא רואים אותם כי פתחו את הבלטות, תקלות של הרבה שנים של ביוב, מה שנקרא שם במרתף, ב-N21 ובשירותים בקומה השניה.

גב' נירה אטיאס: אבל עדיין יש שם.

מר מאור הרוש: אני חייב לשאול משהו, כי באוגוסט כשישבנו פה ושאלנו את

המוכנות לשנה הבאה, אמרתם ש-N21 עברה שיפוץ קפדני מהיסוד והיא נפתחה והכול תקין. היום אני מבין שעוד פעם אי אפשר להיות שם, שעוד פעם היא נסגרה.

מר ניסים אלקובי: אבל לא בגלל הנשם היינו שם.

מר מאור הרוש: בגלל הביוב.

מר ניסים אלקובי: לא, לא בגלל הביוב, לא בגלל הביוב. אני לא יודע מה מקור הריח

שם. היינו שם המהנדס ואני, אחרי התלונה של שי, ששוב פעם הריח חזר, הנשם מותקן, מוציא החוצה. כשאתה נכנס לחדר איפה שהצנרת אין ריח. יש שם תופעה מוזרה, אני לא יודע איך להסביר אותה.

מר דורון שרעבי: הנשם יוצא מחוץ לגג?

מר ניסים אלקובי: כן.

מר מאור הרוש: אבל שימו לב שאנחנו שנה אחרי שנה אחרי שנה עושים את אותו

שיפוץ באותה כיתה ואנחנו לא מצליחים להשתלט על הבעיה. זאת אומרת שאנחנו מבזבזים כסף לחינם. אז אולי צריך באמת איזה בעל מקצוע, להביא חברה שמאתר, להביא בדק בית, להביא עבודה מהיסוד, מפקח על הבניה.

מר ישראל מאיה: ניסים, בנשם הזה יש מערכת אוורור שדוחפת את האוויר החוצה?

מר ניסים אלקובי: לא דוחפת, זה רק נשם רגיל.

מר ישראל מאיה: אז זאת הבעיה.

(מדברים ביחד)

מר ישראל מאיה: ניסים, תחשבו על ... שיש רוח שבעצם דוחפת חזרה את הריח פנימה. אם אין לך משהו שמזניק אותו החוצה, אז זה בדיוק מה שקורה. כי זה לא תמיד הריח. הריח בא פתאום.

מר מאור הרוש: רק על יהושע גן עדיין, יש בעיה עם המנקים הבנתי, בגלל החברה החדשה, כל פעם הוא שם להם פועלים חדשים, מישהו אחר, כל יום מישהו אחר וכל יום צריך ללמד את אותו פועל מה בעצם העבודה וזה כבר מתחיל להיות מותש, זה מתחיל להתיש אותם.

מר ניסים אלקובי: גם אותנו. ביום רביעי יש להם שימוע, לצערנו הרב.

גב' לימור שחק: אז רק, ניסים, לטיפולך, היה שימוע לחברת הניקיון בכנפי רוח ולכן ההורים כרגע מנקים.

מר ניסים אלקובי: ההורים לא מנקים. אנחנו מקים.

גב' לימור שחק: תבדקו את זה.

מר ניסים אלקובי: תאמיני לי, אני בקשר עם שקד.

גב' לימור שחק: ניסים, יהיה שימוע לחברת הניקיון?

מר ניסים אלקובי: כן.

גב' לימור שחק: מתי תהיה חברה אחרת?

מר ניסים אלקובי: זה לא עובד, זה שימוע. שימוע זה לא פיטורים ישר.

מר צוריאל צוף: נעבור ל-חנ"מ (חינוך מיוחד) – התחילו ועדות אפיון וזכאות. יש לנו, כמו שאתם יודעים, יש פה את קרן שהיא בחצי משרה של ריכוז של כל החינוך המיוחד. יש לנו יו"ר ועדת אפיון וזכאות של משרד החינוך. אנחנו הבאנו אותה לפה לסיבוב בשבוע שעבר, עשינו איתה סיבוב בשלושת בתי הספר ובכל בית ספר חייבנו את המנהל ואת היועצת ואת רכז חינוך מיוחד של בית הספר לשבת איתנו כדי לעבור איתם על השמות ועל הילדים. אני לא רוצה להיכנס, יש כאלה שזה רק חידוש ועדה, יש ילדים חדשים, כדי שיבואו יותר מוכנים לוועדות וזה יותר יתקתק. היה יום מאד מאד מוצלח וביום חמישי האחרון כינסנו, פעם ראשונה אגב, מה שעשינו זה פעם

ראשונה וגם עכשיו פעם ראשונה, כינסנו את כל הגנות ואת שתי מנהלות המעון, ומי שלא היה – היה בזום, עוד פעם, עם הפיקוח של החינוך המיוחד, עם יו"ר ועדת אפיון וזכאות, להכין אותם איך הם צריכים להגיש את הילדים לוועדות. א', איך מאתרים; ו-ב', איך עושים שזה ירוץ יותר טוב.

- מר דורון שרעבי:** רגע, זה אותו מנהל בית ספר או שזה מנהל רק לחינוך המיוחד?
- מר צוראל צוף:** אותו מנהל בית ספר.
- גב' לימור שחק:** יש צוות חינוך מיוחד לכל בית ספר.
- מר צוראל צוף:** לכל בית ספר יש מנהל בית ספר ויש לו מורה שהיא רכזת חינוך מיוחד.
- גב' לימור שחק:** רכזת חינוך מיוחד.
- מר דורון שרעבי:** עבור החינוך המיוחד רק מורה?
- מר ניסים אלקובי:** לא, רכזת של התחום, אבל כל ילד בכיתה שלו.
- מר דורון שרעבי:** רכזת, אבל המנהל של בית הספר זה אותו מנהל של החינוך הרגיל?
- גב' לימור שחק:** ברור.
- מר ניסים אלקובי:** כן, ברור.
- גב' לימור שחק:** דורון, זה ילדי חינוך מיוחד שמשתלבים בבית ספר רגיל. יש כיתה שנקראת כיתת חינוך מיוחד.
- מר דורון שרעבי:** אהה, הם משולבים, הם לא מוגדרים- (מדברים ביחד)
- גב' לימור שחק:** גם הילדים שהם בכיתה של חינוך מיוחד, אני הייתי מחנכת של כיתה רגילה, הם משתלבים איתי והם חלק מהשכבה.
- מר דורון שרעבי:** זה חלק מהשכבה.
- מר ניסים אלקובי:** כן, כן.
- מר מאור הרוש:** אני חייב להגיד לגבי החינוך המיוחד, מה קורה עם מועדון הקסמים? המקום הזה סגור 11 חודשים ו-17 ימים, מיום שסיימנו את השיפוץ.

מר ניסים אלקובי : עוד לא סיימנו. יש כמה דברים שצריך להשלים שם ולאחר מכן נוכל לפתוח.

גב' לימור שחק : אבל אי אפשר לפתוח אותו בלי להשלים שיש?

מר ניסים אלקובי : בלי המטבח ובלי הזה, אין.

גב' לימור שחק : אין? אי אפשר שהילדים יבואו לפעילות אחר הצהריים? זה או הכול או כלום?

מר ניסים אלקובי : לפחות לפי טענת מנהלת מחלקת הרווחה, אי אפשר לפתוח כרגע. היא תגיד שאפשר ככה – נפתח.

גב' לימור שחק : אז למה מחכים?

מר ניסים אלקובי : כסף. כמו כל דבר.

גב' לימור שחק : אפילו הילדים של החינוך המיוחד אין להם פעילות אחר הצהריים?

מר מאור הרוש : אבל רגע, באמת, לפני 5 חודשים זה לא היה עניין של כסף. לפני 5 חודשים רמזי נתן הצעת מחיר על הנגישות ועל עוד משהו שם, על סימונים, נגישות והנמכה של חניה נגישה.

מר ניסים אלקובי : והבחור של המטבח וזה אמר – אני רוצה כסף מראש ואחרי זה אני בא לעשות את העבודה. אמרתי לו – אני לא במצב שאני יודע לתת כסף מראש.

מר מאור הרוש : אז רגע, מה הבעיה, מטבח עכשיו? המטבח זה הבעיה?

גב' לימור שחק : שיש. לא מטבח, שיש.

מר רן מנו : רק הוא קיים?

מר ניסים אלקובי : לא, לא רק הוא קיים.

מר רן מנו : אז למה לא מחפשים מישור-

מר ניסים אלקובי : כי אין לנו כסף לשלם.

מר רן מנו : אני יודע שכששוקחים איש מקצוע אפשר לבוא ולהגיד לו, כמו שעושים בכל העסקים, אשראי 90 יום.

מר ניסים אלקובי : נכון, שוטף + 60.

גב' לימור שחק : 90.

מר ניסים אלקובי : 60 ברשויות זה 60.

מר רן מנו : נו, אז מה? למה את זה אתם לא עושים?

מר ניסים אלקובי : כי אני צריך לדעת על מה אני מתחייב.

מר רן מנו : אתה מתחייב?

מר שרון אלפסי : אנחנו כמועצה.

מר ניסים אלקובי : אני כמנכ"ל מועצה מתחייב.

מר רן מנו : המועצה מתחייבת.

מר רמי מימון : מה הצעת המחיר? על כמה כסף זה עומד?

מר ניסים אלקובי : יש לנו שם את ההצעות, סדר גודל על כל העבודה 13,000 שקל.

מר רמי מימון : 13,000 שקל, על זה כמעט שנה אין זה?

מר ניסים אלקובי : זה לא כמעט שנה.

גב' לימור שחק : זה יותר משנה.

(מדברים ביחד)

מר צוריאל צוף : עוד פעם, נושא של-

גב' לימור שחק : לא, אבל אי אפשר לעבור ככה על נושא. שנה שלמה מועצת בית אריה עופרים, ילדי חינוך מיוחד, לא, רגע, מאור, אני לא אעזוב, אני רוצה רגע להגיד את זה. אנחנו חיים בשלום ובשלווה שילדי חינוך מיוחד שנה אין להם פעילות כי אין חתיכת שיש שאפשר היה להביא את זה-

מר ניסים אלקובי : זה שילוב של דברים. תרצי, תבואי, נושיב אותך עם מנהלת מחלקת רווחה והיא תסביר.

גב' לימור שחק : זה גם שילוב. ניסים, אני באה עכשיו ואני מבקשת את התשובות עכשיו. אני הבנתי מה זה תשבי תגיעי. ואני רוצה להגיד את זה, שנה שלמה מועצת בית אריה עופרים, נמצאים ילדים, בדגש על חינוך מיוחד שזה הרבה יותר גרוע מילדים שהם לא עם צרכים מיוחדים, בלי פעילות בבתים שלהם. זהו.

מר ניסים אלקובי : זה לא שנה. תרצי – תבואי, נסביר לך את הכול, כולל-

גב' לימור שחק : זה שנה. אני הייתי בשיפוץ, ניסים, אני יומיים עבדתי עם עמותת ... שהם עשו את זה בהתנדבות מלאה וימים שלמים. אני לא עד הסוף בקיאה, אבל בסוף עדיין מה שקשור למועצה, לא פותחים את המועדון הזה.

מר מאור הרוש : רגע, ניסים, שניה, ה-13,000 של השיש-

גב' לימור שחק : אתה יכול להגיד לא.

מר מאור הרוש : יפתור את הבעיה לפתיחת המקום?

מר ניסים אלקובי : מה לעשות?

מר מאור הרוש : ה-13,000?

מר ניסים אלקובי : קודם כל חיכינו, אתה מכיר את זה-

מר מאור הרוש : לסבב נוסף. אני יודע.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר רן מנו : אנחנו שואלים שאלה פשוטה-

מר ניסים אלקובי : אז אני עונה.

מר רן מנו : אם היום אני נותן לך צ'ק של 13,000 שקל-

מר ניסים אלקובי : לכן אני עונה. לכן אני עונה. אבל להפוך את זה רק למתקפה, ואני לא מאשים אותך-

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : כל דבר בעיתו, אני ילד גדול, הכול בסדר. לא לדאוג.

מר רן מנו : אבל אני שואל אותך שאלה, אם אתה מקבל צ'ק 13,000 שקל מחר בבוקר, אתה יכול לפתוח את המקום?

מר ניסים אלקובי : אני צריך את מנהלת מחלקת הרווחה, עם כל התוכניות שלה, עם הגיבוי. אמרתי, זה חלק מהעניין, רוצה – שתבוא ונסביר לה.

מר רמי מימון : מבחינה פיזית המקום יהיה מוכן?

מר מאור הרוש : ניסים, עזוב, לא צריך לבוא. אתה יכול בבקשה לבדוק מחר עם מנהלת מחלקת רווחה אם 13,000, אם נביא שיש, אם נביא את השיש, אפשר לפתוח את המקום?

מר ניסים אלקובי : כן.

מר מאור הרוש : אבל צריך לשאול אותה. אתה אומר כן תשובה או-

מר ניסים אלקובי : כן, אני אשאל אותה.

מר מאור הרוש : או קיי, אז תשאל אותה, תחזיר לנו תשובה, תגיד לנו – זה מה שחסר לי.

מר רן מנו : ממתי היא אחראית על בטיחות?

מר מאור הרוש : לא בטיחות.

מר רן מנו : כשאתה שם שיש במקום, צריך שיהיה בטוח. ממתי היא אחראית על זה שזה בטוח?

מר מאור הרוש : לא, יש לה כמה דברים שהיא צריכה לעשות.

גב' לימור שחק : היא מרכזת את כל העבודות.

מר מאור הרוש : הצמיד הלך לכיוון סמל מוסד, כדי שיהיה סמל מוכר ייעודי.

גב' לימור שחק : מאור, אני קיבלתי סמל מוסד-

מר מאור הרוש : לא, זה לא היה כזה קל אצלנו. ליוויתי את זה.

גב' לימור שחק : מאור שניה, מאור שניה.

מר מאור הרוש : אני לא טוען סתם.

גב' לימור שחק : אני לא אמרתי שלא ליווית את זה. אני קיבלת סמל מוסד תוך 3 חודשים למקום העבודה שלי, בסדר?

מר רן מנו : מאור, זה נראה קצת "פרטאצ", כאילו משהו מעכב את זה בכוונה. אם זה 13,000 שקל ורק השיש, זה קצת נראה לי מוזר ש-8 חודשים-

מר רמי מימון : אם היית מעלה את זה לתושבים, אז היתה התנדבות ובשניה היו סוגרים את האירוע הזה. בשניה היו סוגרים את האירוע הזה. הנה, זה האירוע, בואו נסגור אותו.

מר צוריאל צוף : לגבי נוער – יש לנו פער מאד גדול, אין מנהל יחידת נוער.

גב' לימור שחק : כמה זמן?

דובר : מה הסיבה? אין תקציב או שאין גיוס?

מר צוריאל צוף : לא, אין מנהל יחידת נוער.

גב' לימור שחק : שניה, אני רוצה גם את זה לחדד, זה אומר שגם מאוגוסט אין פה פעילות נוער. אין פעילות של צרכים מיוחדים-

דובר : מועדוני הנוער סגורים.

גב' לימור שחק : מועדון הנוער סגור. המעט שהוא עבד הוא גם סגור. צופים? בני עקיבא? מה המצב עכשיו? אם אין מישהו, למי הם פונים? תמיד פנו למנהל יחידת הנוער.

מר ניסים אלקובי : פונים לצוריאל.

מר צוריאל צוף : פונים אלי.

גב' לימור שחק : הבנתי. תמיכות הם קיבלו?

מר צוריאל צוף : לא.

גב' לימור שחק : לא קיבלו תמיכות? התמיכות של שנה שעברה.

מר צוריאל צוף : שנה שעברה קיבלו.

מר ניסים אלקובי : שנה שעברה לא, הם לא קיבלו. הם לא הגישו.

גב' לימור שחק : בני עקיבא לא הגישו אז לא קיבלו. הצופים קיבלו.

מר ניסים אלקובי : נכון. ברור.

מר צוריאל צוף : כל מי שהגיש שנה שעברה קיבל. השנה עברו ועדה, הגישו-

מר ניסים אלקובי : החומר מוכן.

גב' לימור שחק : אף אחד לא קיבל?

מר מאור הרוש : לא קיבלנו את ההחלטות, מי מקבל כמה ואיך.

מר ניסים אלקובי : נכון, אמרתי, צריכים להחליט. אנחנו את העבודה שלנו עשינו.

מר מאור הרוש : יש המלצה?

מר ניסים אלקובי : אם יש המלצה? יש המלצה.

מר מאור הרוש : יש המלצה כמה כל אחד מקבל?

- מר ניסים אלקובי :** כן.
- מר מאור הרוש :** וצריך כאילו להעביר אותה מליאה?
- מר ניסים אלקובי :** נכון.
- מר רן מנו :** אנחנו מנהלים היום דיון על כל מה שלא עשינו במשך חודשים. חבריה, בואו נתקדם.
- גב' נירה אטיאס :** לגיל הרך הגיימבורי גם סגור מה-1.8-
- גב' לימור שחק :** אין פה פעילות בלתי פורמלית.
- מר צוריאל צוף :** הגיימבורי זה לא שלי.
- גב' לימור שחק :** אבל הסעות אני מעריכה שהן שלך.
- מר דורון שרעבי :** מה זה אין עובדים? המועצה לקחה מחברים בקהילה את הגיימבורי-
- גב' נירה אטיאס :** אבל כבר אין חברים בקהילה.
- מר דורון שרעבי :** כי פירקו אותה, בגלל שפוררו אותה.
- גב' נירה אטיאס :** לא משנה, אבל אין חברים בקהילה.
- מר דורון שרעבי :** אם היום יהיה גוף שיהיה מוכן לקחת את זה באופן פרטי, המועצה תתן לו?
- מר שרון אלפסי :** לא פרטי, גוף מסודר, עמותה.
- מר דורון שרעבי :** רק עמותה רשומה אתה מוכן?
- מר שרון אלפסי :** מה לעשות?
- מר דורון שרעבי :** חברים בקהילה היא לא עמותה רשומה והם תפעלו את המקום.
- מר שרון אלפסי :** הם לא עמותה רשומה.
- מר דורון שרעבי :** אני יודע שלא.
- מר שרון אלפסי :** גם לא העמותה הפעילה את זה. מי שהפעיל את זה, זה ליעד.
- מר ישראל מאיה :** צוריאל, שאלה, פרויקט בין דורי, איפה זה עומד היום? ראיתי שהתחלת להניע אותו, אבל נעצרת.

מר צוריאל צוף: התחלתי להניע אותו, טוב שאתה מעלה את זה. היתה לנו מועמדת למנהל יחידת נוער, ישבנו איתה פה, שאלנו שאלה ראשונה – יש לך תואר? כי מאד חמים על זה משרד החינוך.

גב' לימור שחק: תנאי סף.

מר צוריאל צוף: תנאי סף. ואמרת, קבענו ישיבה עם הפרויקט הבין דורי ואמרנו, בוא נחכה, עוד כמה ימים היא תיכנס. ומשרד החינוך פסל אותה, כי אין לה ניסיון בהדרכה.

מר שרון אלפסי: הם מאד קשים.

מר צוריאל צוף: אמרנו, עזבו, אנחנו רוצים, היא מהישוב, היא משלנו, אנחנו רוצים אותה – לא הסכימו בשום פנים ואופן.

גב' לימור שחק: אז רגע, לא בלתי פורמלי, לא בין דורי. הסעות, אני אשמח, אני שומעת מהזה, אני רוצה כאילו-

מר צוריאל צוף: הסעות, אני רוצה להגיד לכם, אילנה יצאה לחופש חמישי-ששי-ראשון, הטלפון היה אצלי, למעט עניינים כאלה של איחורים וזה-

דובר: חמישי, ששי, ראשון, זה אומר כולל שבת, הוא סגר את הטלפון – אז לא היו שיחות.

גב' לימור שחק: לא, אבל טיפה יותר מחמישי-ששי-ראשון.

מר צוריאל צוף: אני אומר שהעסק עובד.

גב' לימור שחק: הסעות חינוך מיוחד עובדים? הכול עובד?

מר צוריאל צוף: כן.

גב' לימור שחק: אז יכול להיות שסתם היה רעש?

מר צוריאל צוף: איזה רעש?

גב' לימור שחק: הכול היה טוב?

מר ניסים אלקובי: לא היה רעש. היו יומיים שלא היו הסעות לחינוך המיוחד-

גב' לימור שחק: לא, השבתה, השבתה.

מר צוריאל צוף: חברת ההסעות השביתה את ההסעות.

(מדברים ביחד)

מר שרון אלפסי : זה לא הוא, זה לא הוא, לימור, דברי איתנו, זה לא הוא. בסוף הסיפור של החינוך המיוחד, נושא הסעות, יש לנו חוב מול הספק, הוא ספק לא גדול, אבל הוא מסיע את כל החינוך המיוחד-

דובר : מה לא גדול?

מר שרון אלפסי : אצלנו הוא ענק. הוא לא יכול היה לעמוד בחובות כלפיו ולכן הוא הגיע לנקודה שהוא לא יכול היה למשוך יותר ולכן הוא עצר את ההסעות. עשינו מאמצים, הצלחנו לשחרר חלק מהתקציב והחזרנו אותו אחרי יומיים. תקין – זה לא תקין, אבל זו המציאות שלנו.

מר רן מנו : כמה החובות שלנו, אנחנו יודעים? אנחנו יכולים לקבל נתונים על חובות של ההסעות, של השמירה, של הכול, נכון לחודש נובמבר?

מר ניסים אלקובי : אפשר לבקש את זה מדויק. סדר גודל אנחנו מעריכים בסביבות 10,000,000 שקלים.

(מדברים ביחד)

מר רן מנו : זאת אומרת שאנחנו, גם אם תחתם תוכנית התייעלות, את ה-10,000,000 מוחקים, אנחנו ממשיכים מ-0 ואנחנו בעצם באותו מצב.

מר ניסים אלקובי : אתה מתנהל שוטף רק.

מר רן מנו : היום אין לך כסף לכלום, נכון? אתה לא יכול לעבוד, אין לך כסף. אם אתה מקבל כסף ואתה מכניס אותו לחוב, אתה בעצם עוד פעם ב-0. אתה יוצר עוד פעם חוב. אתה יוצר עוד פעם עכשיו להסעות ולהכול עוד פעם חוב. את ה-10 שקיבלת אתה נתת.

מר ניסים אלקובי : אני לא רוצה ליצור חוב. אני אתחיל לעבוד בשוטף בלשם. היום אני לא יכול בגלל הגרעון.

מר רן מנו : אתה מקבל היום, אתה אמרת, בוא נעשה רגע סדר כדי שאני אבין, אולי אתה מבין יותר טוב ממני. אנחנו מדברים על תוכנית ההתייעלות שאומרת, אני זוכר שהיה 18,000,000 הלואה-

מר ניסים אלקובי : אתה מדבר עכשיו על התוכנית המקורית הגדולה? היא היתה 20,000,000.

מר רן מנו : 20,000,000 או 18,000,000?

מר ניסים אלקובי : 20,000,000.

מר רן מנו : אני זוכר 18,000,000, אבל לא חשוב.

מר ניסים אלקובי : התחיל ב-18,000,000, 20,000,000 היה.

מר רן מנו : זה היה מחולק ל-6-6-6 או 7-7-6-

מר ניסים אלקובי : לפי פעימות.

מר רן מנו : עכשיו אתה אומר, אנחנו מקבלים 10,000,000.

מר ניסים אלקובי : לא, היה 4,500,000 השנה 2025-

מר רן מנו : עכשיו אתה אומר, אם התוכנית המעודכנת תעבור, אנחנו מקבלים 10,000,000.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רן מנו : מכה אחת. מיד.

מר ניסים אלקובי : לא. אמרתי, 4,000,000 מידי וכל רבעון 2-2-2.

מר רן מנו : ... 10,000,000 חוב נשאר לך עדיין 6.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רן מנו : אתה עדיין ב-0. כל כסף שתקבל נכנס לתוך הגרעון הזה. אז ממה אתה חי בשוטף?

מר ניסים אלקובי : אתה גם מצמצם את התקציב שלך.

מר רן מנו : אתה יכול לצמצם עד מחר.

מר ניסים אלקובי : זה הרעיון.

מר רן מנו : אתה יכול לצמצם עד מחר, אבל עדיין יש לך חובות. אתה מצמצם כדי לא ליצור חוב נוסף, אבל עדיין יש לך חוב קיים.

מר מאור הרוש : אבל רן, אנחנו סוטים, ואתה זה שממהר. זה דיון כבר, דיון של התייעלות. זה לא ייגמר, זה עולם ומלואו.

מר צוריאל צוף : אני רק אומר עוד פעם, נושא ההסעות, כששואלים אותי על נושא ההסעות, הכוונה היא שכל ילד בחינוך מיוחד שקיבל שיבוץ, אנחנו דואגים לו שיגיע לבית הספר שלו, כולל חינוך רגיל. זה עובד וכל

הילדים שאנחנו שיבצנו אותם במוסדות מסוימים, זה סודוקו מפה עד הודעה חדשה, אבל הצלחנו להסיע את כל הילדים, כולל מאור, המקרה ההוא של ראש העין, ילד שלא היה מגיע לו הסעה ואנחנו סידרנו לו עם חברת ההסעות, למרות שהם-

גב' לימור שחק : אני לא בטוחה שזה כזה בסדר. אי אז יבוא ילד אחר שלא מגיעה לו הסעה, אז למה לו לא לסדר?

מר צוריאל צוף: לא, זה לא שלא מגיעה לו הסעה.

מר ניסים אלקובי : מגיע לו, מה זה לא מגיע לו? אין, באחריות, תבדקי אותי, אין ילד השנה-

גב' לימור שחק : אבל רגע, ניסים, רגע, עצור, הוא אמר עכשיו-

מר צוריאל צוף: לא מגיעה לו הסעה באוטובוס, כי הוא ילד אוטיסט והאמא שלו אמרה שקשה לו, אז אנחנו הצלחנו לסדר שהוא יהיה ברכב, לטובת הילד, הילד האוטיסט-

גב' לימור שחק : מצוין, אז מגיע לו.

מר ניסים אלקובי : מגיע לו. מי שמגיע לו מקבל.

מר צוריאל צוף: מי שמגיע לו מקבל. האמא התעקשה – עד שאין לו רכב פרטי, שלא מגיע לו רכב פרטי, מאור ליווה את זה, אז לא מגיע, אבל הצלחנו לסדר את זה שיעלה על רכב פרטי.

מר שרון אלפסי : תודה צוריאל.

מר מאור הרוש : שרון, בלי שום קשר, בטח גם ניסים יידע להגיד לי את זה, הנושא הזה שעכשיו הגנים מבקשים תשלום ישירות של איזה, לא יודע, טושים, 14 שקל האלה-

גב' לימור שחק : קלמר.

מר ניסים אלקובי : יוזמה של גננת. אין לי מושג.

מר מאור הרוש : יוזמה של גננת? זה לא בעיה בפער תקציבי של המועצה זאת אומרת להעביר לה את הכסף?

מר ניסים אלקובי : יוזמה של גננת. אני לא מכיר בעיה.

גב' לימור שחק : קלמר זה לא דרך המועצה?

מר רמי מימון : מאור, יש בעיות תקציביות. גם אצלנו בגן אנחנו אוספים כסף להזנה ועושים את זה עצמאית. גם את החוגים משלמים עצמאית, לא דרך המועצה, כי המועצה לא יכולה לשלם.

מר מאור הרוש : לא, אין בעיה. בסדר, אבל זה אז המועצה אמרה – תעבירו את החוגים אליכם, תעבירו גם את ההזנה אליכם.

מר ניסים אלקובי : האירוע האחרון הוא יוזמה של הגנת, היא לא דיברה איתנו, היא לא פנתה אלינו.

מר מאור הרוש : ואין פער בין מה שהיא היתה אמורה לקבל בכספים כאילו?

מר ניסים אלקובי : יכול להיות שיש פער, אני לא יודע. זה ענבר יגיד, אין לי מושג.

מר מאור הרוש : תבדוק?

מר ענבר לוינ : לא אמרתי תבדוק, לא הוצאנו עכשיו-

מר מאור הרוש : אתה לא מכיר פער כזה.

מר ענבר לוינ : לא אמרתי דבר כזה. אנחנו עכשיו לא מאשרים הוצאות. אין לי ...
לאשר.

מר מאור הרוש : רגע, רגע, מה זה המילה הגדולה הזאת אני לא מאשר הוצאות? שניה, שניה, שניה, אבל זה כסף של משרד החינוך ה-14 שקל האלה, מה זה אתה לא מאשר הוצאות? אתה יכול להגיד – השתמשתי בכסף למשהו אחר, אין לי מאיפה להביא לה. אתה לא יכול להגיד – אני לא מאשר הוצאות. אין בעיה, שילמת עם זה משכורות, תגיד, בסדר.

מר ענבר לוינ : זה אותו דבר. זה אותו דבר.

מר מאור הרוש : לא, זה לא, זה ממש לא. אתה לא יכול להחליט – אני לא מעביר.

מר ענבר לוינ : לא שאני לא מעביר. אנחנו לא מוציאים את ההוצאה הזאת כי אנחנו צריכים לשלם, מה ששילמנו להסעות זה בתוך זה. היינו משלמים פחות להסעות. זה לא רוע לב, זה לא איזה משהו של החלטה.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר מאור הרוש : זה מילה גדולה. אז יכול להיות שזה גם חודש הבא יהיה ככה, אז רק שנדע.

מר ענבר לוי : בסוף זו המציאות, אין מה לעשות.

מר מאור הרוש : לא, אני מכיר במציאות. אני מכיר במציאות.

מר ענבר לוי : הם יקבלו את התקציב, מה שמגיע להם 14 שקל לראש – הם יקבלו. בסדר?

מר מאור הרוש : אז הגננת שאנחנו נשלם לה, אז מה זה אומר? סתם דוגמא, אם אני משלם לה, אז המועצה מחזירה לי כשהמועצה תקבל את הכסף?

גב' לימור שחק : אבל רגע, זה לא כסף צבוע?

מר מאור הרוש : לא שאכפת לי מ-14 שקל, רק מעניין בסוף כאילו איך היא פנתה להורים. כאילו יש פה אירוע מכונן. כשהיא אומרת להורים תשלמו אתם, היום זה 14, מחר זה 100, תשלמו אתם על כסף שמגיע ממשד החינוך צבוע-

מר ענבר לוי : סליחה, אין כסף שמגיע ממשד החינוך, אין דבר כזה.

מר מאור הרוש : רגע, רגע, כולם מדברים.

מר ענבר לוי : אחד – אני לא מכיר את הנושא. שתיים – אין כסף שמגיע ממשד החינוך לחומרים וכדומה. בגדול, משרד החינוך מתקצב את המועצה, לא משנה, בשיטה כזו או אחרת פר גן, כפי שהסברתי בעבר, אחר כך מוריד לך תקציב גננת ואתה צריך להעסיק סייעת, בסוף זה אמור לעלות לך, גן, סתם לדוגמא, 100,000 שקל פר גן. זה סדרי הגודל. סתם דוגמא, עלות גן 400 והוא מוריד לך גננת 180 וסייעת וזה, זהו. בפער זה הוצאות המועצה. הוא לא מתקצב לך את זה ולא שום דבר. בגדול, אני לא מכיר את הנושא הזה, לא מכיר, בגדול כרגע אנחנו בעוצר, בוא נגיד, בגדול בעוצר הזמנות, בעוצר העברות, בסדר? כל הדברים האלה, אז שילמנו או לספק א' או לספק ב'.

מר מאור הרוש : טוב, אין למועצה להביא לי כסף לטושים, חומרים, בריסטולים. אם אתם רוצים שיהיה לילדים שלכם מה לעשות, כל אחד 14 שקל, בואו נסגור את הסיפור. או קיי, בסדר.

מר שרון אלפסי : אגב, היא הגיעה לשיחה עם צוריאל, הם דיברו על זה.

מר מאור הרוש : לא, אין לי בעיה גם לשלם, אני רוצה לדעת.

גב' לימור שחק : מה אין בעיה לשלם? אבל יש משפחות שיש להן בעיה.

מר מאור הרוש : אני מסכים איתך. אני מסכים איתך.

קהל : זה לא ...

מר ניסים אלקובי : ש-מה?

קהל : לגן של הילד שלי. היא אמרה שהמועצה לא מעבירה לה כסף.

מר ניסים אלקובי : נכון, היא רק לא פנתה למועצה, נכון. זה מה שאמרתי.

קהל : תזמינו אותה, צריך פה בירור.

מר שרון אלפסי : היא ישבה פה אצל צוריאל, זה בדיוק מה שאמרתי למאור. היא

ישבה אצל צוריאל, היה שיח, היא עשתה את זה על דעת עצמה

ובסדר, היה דיון. אין ספק. מה שמגיע להם צריך להגיע אליהם.

הלאה, ניסים.

מר ניסים אלקובי : מאור, חוקי עזר ואכיפה.

2. חוקי עזר ואכיפה.

מר מאור הרוש : חוקי עזר ואכיפה – אני ביקשתי לקבל נתונים לגבי כמות הדו"חות

שניתנו ב-2025 וכמות הדו"חות ששולמו. אני רואה פה דו"חות 46,

התראות 146, ומתוך 46 דו"חות שניתנו, 11 שולמו, 35 לא שולמו.

מר ניסים אלקובי : אמת.

מר מאור הרוש : ממוצע שווי דו"ח, 400-300?

מר ניסים אלקובי : תלוי. תלוי במה.

מר רן מנו : מה שלא משולם מוגש להוצאה לפועל?

מר ניסים אלקובי : אמור לצאת. ענבר, מה שלא שולם, עובר להוצאה לפועל?

מר ענבר לוי : לאכיפה.

מר רן מנו : מה זה לאכיפה?

מר ענבר לוינ: יש לנו מערכת אכיפה. ברגע שיעבירו את הנתונים באופן ממוחשב, זה ייצא למערכת האכיפה.

מר רן מנו: מה זה אכיפה, מישהו יוצא עם 'נבוטי'?

מר ענבר לוינ: לא. יש מערכת-

מר רן מנו: אז מה זה אכיפה, אתה פותח תיק הוצאה לפועל?

מר ענבר לוינ: לא. יש מערכת אכיפה אוטומטית ברשות מקומית שמעוגנת בחוק, שאוטומטית יוצרת עיקולים לאנשים כשמצליחים לאתר אותם. לא את כולם מצליחים לאתר, אבל כן, יש מערכת אכיפה אוטומטית.

מר רן מנו: מה זאת אומרת? כשאתה נותן דו"ח, זה לא דו"ח –

מר ענבר לוינ: אני נותן דו"ח, יכול להיות שהבן אדם אין לו חשבון, אתה עורך דין, אתה מנסה לעקל, לא על כל אחד ניתן לעקל.

מר רן מנו: לא, אתה אמרת משהו אחר, אמרת לא כל אחד אנחנו מצליחים לאתר.

מר ענבר לוינ: סליחה, תלוי גם מי הבן אדם, מישהו שהוא מכיר אותו או מישהו שהוא לא מכיר אותו. ככל שהוא נמצא במערכת שלנו, אז אנחנו ננסה לעלות עליו.

מר מאור הרוש: אני חייב שניה לעצור אותך, איזה מערכת אכיפה? מתי הכנסתם מערכת אכיפה? איך קוראים לה? לא היתה פה מערכת אכיפה, זה משהו חדש?

מר ענבר לוינ: יש כאן מערכת אכיפה לפני שאני הגעתי.

מר מאור הרוש: שלא עובדת.

מר ענבר לוינ: שכן עובדת. ואנחנו עושים אכיפה.

מר מאור הרוש: אחי, לא שלחנו לדואר, אני זוכר מה היה פה, הייתי מעורב באירוע הזה. מערכת האכיפה הזאת לא היתה עובדת, אין מסופון בכלל לנתי, המערכת הפנימית שלכם לא יודעת לדווח-

מר ניסים אלקובי: לנתי יש מסוף.

מר מאור הרוש: ברוך השם, זה קרה בשבועיים האחרונים כנראה.

מר ניסים אלקובי: לא, לפני. צריך להתקין-

גב' לימור שחק : נתי זה הפקח במקום רענן?

מר ענבר לוינ : כן. למועצה יש מערכת אכיפה. יש לנו מערכת אכיפה והיא פועלת. לצורך העניין צריך להזרים לה בצורה ממוחשבת כזו או אחרת שאני לא יודע דו"ח כזה ממערכת של המסופון, מאותה תוכנה, להזרים את זה-

מר מאור הרוש : רגע, מה זה אתה לא יודע?

מר ענבר לוינ : אני לא יודע איך עושים את התהליך.

(מדברים/צועקים ביחד)

מר ישראל מאיה : ... זה הכול. מה צריך להזרים, צריך ... באמת.

מר מאור הרוש : אני יודע גם לשאול שאלות. אני לא צריך סנגורים. רגע, דקה.

מר ישראל מאיה : זה לא עניין של סנגור. תשמע, אתה מקשיב למה שהוא אומר-

מר מאור הרוש : אני מקשיב, אני מנסה להבין מה הוא אומר.

מר ישראל מאיה : לא, אתה לא מקשיב לו. אתה לא מקשיב לו. הוא אמר לך דבר נורא פשוט – יש לנו מערכת אכיפה, יש עוד מערכת אחת שהיא אמורה להזרים את הנתונים, זאת אומרת-

מר מאור הרוש : מישהו צריך לעשות את זה.

מר ישראל מאיה : בעוד 50 שנה הבן אדם- נו, באמת.

מר רן מנו : היא לא מחוברת.

מר מאור הרוש : יופי, אז אם אין חיבור ואף אחד לא מזין את הנתונים, זה אומר שלא נשלחות התרעות, לא נשלחים דו"חות, אתה עושה דו"חות ידניים, הולך לדואר, שם בול, שולח את זה בדואר רשום. אין דרך אחרת.

מר ישראל מאיה : הנה, כתוב לך – לא נמשך מהדואר.

מר מאור הרוש : אין דרך אחרת. אני במקרה עובד בעולם הזה, אני עובד עירייה, אני יודע מה זה, אני יודע איך זה עובד. זה אומר שאם אין את התקשורת שאתה מדבר והיא לא אוטומטית, אין בעצם סנכרון בין שתי המערכות, ואני בטוח שאף אחד לא עושה את זה ידנית, אז כרגע בעצם, אולי הקלידו פה 46 דו"חות, הקלידו אותם, מישהו

היה מספיק, לא יודע, אתה אומר ש-46 דו"חות ניתנו ונשלחו לתושבים?

מר ענבר לוינ : כן. כן.

מר רן מנו : 23 דו"חות על כלבים.

מר ענבר לוינ : והכול נשלח.

מר רן מנו : רק אני לבד שלחתי לך 50 טענות על כלבים.

מר ענבר לוינ : אבל אי אפשר לבצע אכיפה על בסיס טלפון שלך או תמונה שלך.

מר רן מנו : מה זאת אומרת אי אפשר לבצע אכיפה? כלב מסתובב, צילמתי לך אותו, מסתובב בתוך בית הספר, אתה צריך רק לשלוח את הפקח שלך שיתפוס את הכלב. אמרתי לך מי הבן אדם, אמרתי לך איפה הוא גר, ואתה אומר לי אתה לא יכול לאכוף את זה.

דובר : הכלב הזה נתפס.

מר רן מנו : עדיין מסתובב עכשיו ... הם עברו דירה.

גב' לימור שחק : כל הישוב פה כלבים. אני אוהבת כלבים, לי יש 4.

מר שרון אלפסי : כל סיפור האכיפה של הכלבים, צריכים פקח שמגיע לשם, רואה את מי שצריך לראות ולתת לו דו"ח באותו רגע.

מר רן מנו : שהפקח יבוא אלי הביתה, אצלי יש עמוד חשמל, כל הכלבים שמסתובבים מחרבנים אצלי. אתה לא תופס אותם.

מר שרון אלפסי : אי אפשר לבצע אכיפה על בסיס תמונות שאתה שולח.

מר רמי מימון : אני רוצה לשאול רגע שאלה. אנחנו מעסיקים פה פקח במשרה מלאה, שכל מה שהוא הביא ב-11 חודש זה 46 דו"חות?

דובר : כן.

דובר : זה 192 דו"חות.

מר מאור הרוש : לא, לא, זה לא. זה לא 192 דו"חות, זה לא. אל תגיד את המספר הזה, זה לא. זה לא 192 דו"חות. התראה זה לא דו"ח.

(מדברים ביחד)

גב' לימור שחק : שרון, לי יש 4 כלבים, אני חובבת כלבים. אני הייתי רואה את הטלפון של רענן כשהוא היה, הייתי רועדת פחד מוות שאחד הכלבים שלי ברח. אין כלום ושום דבר. וחברים, אני לא מכירה מי זה, אני מעולם לא ראיתי אותו, כחברת מועצה עוד מעט שנתיים לא ראיתי את הפקח, וחס וחלילה לא רוצה להגיד כי זה פרנסה. אני עשיתי ניסיון בכוונה איזה יום, הוצאתי את הגזם, הוצאתי את הגזם לא באותו יום, לא קרה כלום. אז בואו, חבל על ה-

מר מאור הרוש : שנה שעברה היינו פה כשדיברנו על התקציב של שנה שעברה, ראינו שרענן עשה 1,000 שקל בשנת 2024, נכון? 2023? 1,000 שקל בשנת 2023. בשנת 2025 הוא עשה 46 דו"חות. זה אומר שברמה הכנסתית, שאני אלך לפי 300 שקל בערך, 13,800 בערך, זו ההכנסה. ואנחנו ראינו שההוצאה של הפקח עומדת על 300 ומשהו אלף שקל – כולל רכב, כולל מערכת – ככה זה הופיע בתקציב.

מר רן מנו : אפשר לפטר אותו.

מר מאור הרוש : כל הדברים, כל מה שצריך, כולל ציפים.

מר רן מנו : אז תפטר אותו, שלח אותו הביתה. הוא לא עושה כלום, הוא רק מוציא כסף.

מר מאור הרוש : כי אני אגיד לך למה, להכניס לי כסף הוא לא מכניס לי, זמינות אין לו ומשילות אין לו. זאת אומרת, שאולי יש פה איזה מדיניות מסוימת של בוא נלך עם התרעות ולא נהרוג את התושבים, אבל בפועל זה 200,000 שאני משאיר אותם בכיס, שאני מוציא אותם מכספי המועצה ואני יכול לשלם את הטושים לילדה בגן.

מר רן מנו : או לפתוח את המועדון.

מר מאור הרוש : או לפתוח את המועדון, לא משנה מה. אני אומר את זה, גם בפעם שעברה אמרתי. פקח שלא מצדיק את המשכורת שלו, אין לו זכות קיום. אין לו זכות קיום.

מר רן מנו : אני לא מדבר על כסף. ככה לדעתי לא צריך לעשות הכנסה.

מר מאור הרוש : צריך להניע אותו.

מר רן מנו : זה לא התפקיד שלו לעשות הכנסה. אבל הוא צריך לדאוג שהילדים שלי יוכלו לטייל ברחוב, והילדים שלי לא יכולים לטייל ברחוב ...

בשכונה שלי, הילדה שלי, אני עם כלב שהוא קשור, אני עם כלב שהוא עם מחסום, לוקח אותו לסוף הרחוב לעשות את הצרכים שלו, היא לא יכולה מפני שהכלב הזה רודף אחריהם. עכשיו הכלב הזה עבר לאומנים, הוא כבר עכשיו בעיה של מישהו אחר, אבל עדיין יש כלבים שבאים ומחרבנים, מלכלכים. חבר'ה, עזבו את הכסף, איכות חיים, אין לנו איכות חיים פה. ואם אנחנו לא נעשה פעולה שאנשים, הבחור שלך, סליחה על הביטוי שאני הולך להגיד עכשיו, צריך להיות נאצי, נאצי. אזהרה ראשונה, אזהרה שניה, פעם שלישית 1,000 שקל. 1,000 שקל בפעם השלישית.

מר מאור הרוש : אין שניה. גם יש עבירות שהן חובה, הן אדומות. מי ששם גזם על המדרכה וגורם לילדים לרדת לכביש ולסכנה בטיחותית, אין התרעה בכלל, הוא צריך לקבל דו"ח. אין התרעה.

מר רמי מימון : ניסים, אני מצטער, אבל בכל עירייה או מועצה אחרת לא היה אומץ-

גב' לימור שחק : גם מכוניות שחונות.

(צועקים ביחד)

מר רמי מימון : עשרות אלפי שקלים, הביא 46 דו"חות, ואנחנו יודעים שהכול-

מר ניסים אלקובי : זה משמעת של בעלי הכלבים, אל תערבב בין זה לזה.

מר רמי מימון : בעלי הכלבים אין להם משמעת – יש פקח.

מר ניסים אלקובי : בסדר. הוא לא יכול להיות בכל מקום כל הזמן.

גב' לימור שחק : הוא לא כל הזמן. הוא לא בכלל.

מר מאור הרוש : האמת שהוא גם לא בשטח, אני אף פעם לא רואה אותו. אני חוזר בערבים, היתה תקופה שדיברנו אתכם שיעבוד איזה פעם או פעמיים בשבוע בערב, לתפוס את מחזיקי הכלבים שיוצאים איתם בערבים כשחוזרים מהעבודה – אני לא רואה את הבן אדם. גם כשמתקשרים אליו, או שהוא לא זמין או שהוא לא עונה. צריך להגיע גם דרך המוקד ורק אם זה משהו דחוף אז המוקד שולח אותו. כאילו לא יודע, משהו במדיניות בנושא הפקח צריך להשתנות. יותר מעניין אותי אבל, יש פה 35 דו"חות שלא שולמו,

שרשום – לא נמשך מהדואר וחזר למועצה. מה המועצה עשתה עם זה? עכשיו, זה מה-1.1 עד ה-16.11, זאת אומרת שיש דו"חות שחזרו מינואר, פברואר, מרץ, אפריל, מאי, לא כולם מנובמבר. הדו"חות האלה שחזרו למועצה, איפה הם? מה, 'טייארות' כאילו? מה עשינו איתם?

מר ישראל מאיה : לא, יש מערכת אכיפה שלא עובדת, נו, מה אתה מדבר?

גב' לימור שחק : מה עובד פה? מה עובד פה?

מר מאור הרוש : בן אדם קיבל דו"ח, קיבל הערה מהזה של הדואר sms – מחכה לך דואר רשום. היום אתה נכנס לאתר של הדואר, אתה רואה מה זה. אתה רואה מכתב מהעירייה, אתה אומר זה דו"ח, למה שאני אמשוך את זה? אני אגיד אי מסירה. יופי, אמר אי מסירה. מה עכשיו, מה הנוהל, מי מטפל, מי מקליד מחדש? דיברתם איתי על תובעת כשאין תובעת.

מר רן מנו : רגע, רגע, עצור, החוק קובע ויש פה יועץ משפטי, החוק קובע שמרגע שנשלח בדואר רשום, גם אם לא לקחת אותו תוך 3 ימים אומרים מסירה.

מר מאור הרוש : אבל צריך תובעת.

מר רן מנו : נכון.

מר מאור הרוש : אבל לפני חודש כבר פתחנו מעטפות לתובעת. כל מכרז אחר היו קוראים לנו אחרי יומיים. פה חודש עבר מהתובעת.

גב' לימור שחק : מאור, לא עובד פה כלום. זהו. נפנים את זה.

מר שרון אלפסי : שניה, נבחרה תובעת, היתה פה את אופירה בזמנו שנבחרה ומשרד המשפטים דחה אותה. אנחנו היום אחרי מכרז בראיונות, עשיתי כבר ראיון אחד, צריך להגיע אני חושב ביום רביעי עוד אחד לראיון.

מר מאור הרוש : תסביר לי רגע מה זה ראיונות כשוועדת מכרזים לא חלק מזה? מה זה ראיונות?

מר שרון אלפסי : צריך קודם כל לראות שהוא עומד בכלל בתנאי הסף.

מר מאור הרוש : זה ועדת מכרזים, איך אתה מראיין? אסור לך.

מר שרון אלפסי : לא, לא מכרז. אין מכרז, אין מכרז-

- מר מאור הרוש :** מה זה אין מכרז? אני פתחתי מעטפות למכרז.
- מר שרון אלפסי :** תקשיב רגע, הם הגישו בקשות למכרז, הם מגיעים לראיונות-
- גב' לימור שחק :** אתה פתחת, מאור.
- מר שרון אלפסי :** הם פתחו, הוא פתח.
- מר מאור הרוש :** אבל אתה לא יכול לראיין. אתה אסור לך להיות חלק מזה.
- מר שרון אלפסי :** אני מחויב לראיין.
- עו"ד עופר רזניק :** זה רק לבדוק אם בכלל הם עומדים.
- מר מאור הרוש :** מה הוא צריך לעשות את זה? אתה צריך לעשות את זה.
- עו"ד עופר רזניק :** אני עושה את זה.
- מר מאור הרוש :** אז למה הוא מראיין?
- עו"ד עופר רזניק :** אני עושה את זה. אני רק בודק אם יש משהו בכלל, אם שווה בכלל להעביר את זה לראיון בוועדת מכרזים.
- מר רן מנו :** נו, אז מה זה קשור אליו? ואז מרגע שאתה מאשר שהוא עומד בתנאי הסף-
- עו"ד עופר רזניק :** זה מה שמפריע לכם? אין תובע עירוני, וזה מה שעכשיו חסר לכם, שראש המועצה החליט להסתכל ו- אין תובע עירוני, אבל זה מה שעכשיו-
- (צועקים! ביחד)
- מר מאור הרוש :** אני אגיד לך למה, אל תתמם, כי לכופף את החוק נוח לך כשמתאים לך. לא לענות לנו למיילים זה לא מתאים לך, אבל לכופף את החוק עכשיו, זה מה שמפריע לך? לא, אתה רוצה ללכת יועץ משפטי 'דוד', תהיה יועץ משפטי תגיד 'דוד' את החוק ואל ... אל תפרשן מה שמתאים לך לפרשן.
- עו"ד עופר רזניק :** טוב, לבטל את המכרז?
- מר מאור הרוש :** כן, לבטל אותו. שלא יהיה תובעת.
- עו"ד עופר רזניק :** שלום. ביי.
- מר מאור הרוש :** אתה יודע מה, אין תובעת – אין צורך גם להחזיק את הפקח ...

מר רן מנו : אני לא מסכים עם מה שאומר מאור. אני חושב ש-

עו"ד עופר רזניק : מה אתה אומר? לא חשבתי.

מר רן מנו : אני לא חושב שצריך להיות כאלה ...

עו"ד עופר רזניק : לא, חשבתי שאתה מסכים איתו.

מר רן מנו : ... את הדבר הזה בגלל ששרון בדק אותו ולא אנחנו. אבל אני אומר

שוב, אני חושב שמאור צודק במשהו אחד – אתה יועץ משפטי, אתה כל הזמן נותן לנו הראש שצריך ללכת לפי החוק, אבל מתי שנח לכם הולכים לפי החוק ומתי שלא נוח לכם אז הולכים לפי משהו אחר. וזה לא יכול להיות מקובל. בקיצור, עם 35 הדו"חות האלה לא עשיתם כלום אני מבין. הם עומדים.

גב' לימור שחק : גם לא יעשו.

עו"ד עופר רזניק : הרי לא משנה מה נגיד, הם יגידו מה שהם רוצים.

מר רן מנו : אתה מבין שרון למה אנחנו מתכוונים? לזה אנחנו מתכוונים. אנחנו

מתכוונים לזה שאנחנו מרגישים, פעם עוד היה לפחות פירות ועוגיות, היה כיף לבוא, עכשיו גם את זה אין, אז אני לא מבין מה אנחנו עושים פה. באמת, אני לא מבין מה אנחנו עושים פה. אתם לא מקשיבים לנו, אתם לא שואלים אותנו, אתם עושים מה שבא לכם, אתם מקבלים החלטות איך שבא לכם, אז מה אנחנו צריכים להיות פה? באמת אולי נלך לתמי נאסה, שתפזר, אולי היא תפזר אותנו ותשאיר אותך, תנהל כאן את הכול יופי עם מי שאתה חושב, וסבבה לך. מה אתה צריך אותנו? ממילא אתם עושים את הכול לבד.

גב' לימור שחק : היא לא רוצה להשאיר לבד את ראש המועצה שלא מתפקד.

עו"ד עופר רזניק : די, נו, כל דבר שתגיד עכשיו הם יגידו משהו, אתה לא מבין? שרון, מה יש לך, אתה לא מבין שעל כל דבר הם יגידו משהו?

מר רן מנו : אנחנו אמורים להגיד, זה התפקיד שלנו, זה התפקיד שלנו. נבחרנו בשביל להגיד.

מר מאור הרוש : רן, שב רגע.

מר רן מנו : אני סיימתי את הישיבה.

3. היטל שמירה.

- מר שרון אלפסי :** טוב, היטל שמירה. ניסים, יש לנו את החומר?
- מר מאור הרוש :** ביקשתי נתונים ושאלתי שאלה את הגזבר ותשובה עליה. אז ככה, מה אנחנו רואים? גזבר, תסביר לי, ביצוע 2024 מינוס 245,000 שקל שנת? שנת?
- מר ענבר לוי :** אכן כן.
- מר מאור הרוש :** זאת אומרת, שהמועצה הוסיפה 245,000 שקל בשנת 2024 כדי לאזן את תקציב השמירה הכולל, נכון?
- מר ענבר לוי :** אכן.
- מר מאור הרוש :** רשום פה סיור, סיור, הוצאות שמירה למתיישבים, הוצאות שמירה בישוב, רכב – מה זה הוצאות שמירה למתיישבים?
- מר ענבר לוי :** עוד פעם, יש כל מיני הוצאות שנרשמו. אני לא בקיא כאן. יכול להיות, אנחנו עכשיו עושים באמת רזולוציה, אפילו ישבנו השבוע על כל רכב, יכול להיות שקנו כאן ציוד או שקנו פנס או משהו. השנה אין דבר כזה.
- גב' לימור שחק :** אבל ענבר, שניה, אני מאד מעריכה אותך-
- מר מאור הרוש :** אבל יש חברה חיצונית שאנחנו מחזיקים, חברת מטרה, שהיא בעצם דואגת לכוח האדם ולאנשים. הכלים הם שלנו, הרכבים הם של המועצה, או שהרכבים שלהם?
- מר ענבר לוי :** את הרכבים שוכרת המועצה. המועצה שוכרת את הרכבים וכפי שכתבתי, במסגרת (תרד עוד טיפה למטה ניסים. סליחה, למעלה), חברת שמירה, רכבי סיור, תקורה ועוד, יכול להיות שקנו שם משהו לצרכי שמירה, אני לא יודע, קנו וסט או משהו. שנה שעבר היתה הוצאה, השנה, 2025, אין שם שום הוצאה.
- מר מאור הרוש :** אז כרגע, לפי מה שזה נראה, תקציב 2025 לפי משרד הפנים פלוס-

- מר ענבר לוין :** תקציב משרד הפנים זה מה שאישרנו כאן, מה שהגשנו למשרד הפנים, מה שעשינו במסגרת תוכנית ההתייעלות שלא אושרה. זה התקציב האחרון שיש לנו במערכות.
- מר רמי מימון :** ומה זה סך הכול ביצוע? זה אומר שבפועל-
מר ענבר לוין : עד היום-
- מר רמי מימון :** עד היום זה מינוס ... מה שתוכנן?
- מר ענבר לוין :** עוד פעם, אחד, אני אומר, זה נכון ללחיצה על כפתור נכון להיום בהנהלת חשבונות או לפני יומיים.
- מר רמי מימון :** או קיי ...
- מר ענבר לוין :** שניה רגע, הדברים כאן הם באיחור. כמו שדו"ח כספי לוקח לו כמה חודשים, זה עד לפני, אני לא יכול להגיד, לפי דעתי אוקטובר עוד לא נמצא כאן, להערכתי אוקטובר לא נמצא. בדרך כלל אתה ב-delay של חודש במערכות, כן?
- מר רמי מימון :** או קיי, אז חסר לך היום בעצם 3 חודשים על פי התקציב?
- מר ענבר לוין :** משהו כזה, כן.
- מר רמי מימון :** ואנחנו ... של 3.6?
- מר ענבר לוין :** כן, סדר גודל. עוד פעם, אני יודע שעדיין לא הקישו את החשבונות של החודש האחרון של השמירה, בדרך כלל אתה ב-delay-
- מר מאור הרוש :** רגע, כשיש לך טיפול ברכב כלשהו, הוא נכנס פה בהוצאות האלה? באחד מהרכבים האלה ספציפית.
- מר ענבר לוין :** כן, כן, אמור להיות כאן.
- מר מאור הרוש :** הביטוחים, הטיפולים.
- מר ענבר לוין :** עוד פעם, מדובר כאן ברכב ליסינג, אז לא צריך ביטוחים, אבל כן, כל רכב צריך להיות לו, וישבנו על זה דווקא השבוע, את השיוך שלו. זה די בעייתי, אני חייב לציין, זה די בעייתי.
- גב' לימור שחק :** מה בעייתי?

מר ענבר לוינ: כשיש לך 20 רכבים ומגיעים חשבונות של דלק, עוד פעם, דיברתי אתכם בעבר שאני אעשה סדר, אני חודש אוקטובר הגעתי לסדר בשכר, בסדר?

גב' לימור שחק: אז בעצם אתם מצפים שאנחנו עכשיו-

מר ענבר לוינ: לא.

גב' לימור שחק: רגע, שניה ענבר, אני באמת, אתה יודע שאני מאד מעריכה והכול, אבל התשובות האלה בישיבות מליאה פעם אחר פעם – אני לא יודע, אני צריך לבדוק, אני לא יודע – די, כאילו צריך להעביר לנו את הנתונים-

מר ענבר לוינ: אני נותן לך את הנתונים. אומר לך שביקשתם דו"ח להיום, 2024 זה חתום כבר. זה מה שרואים במערכת נכון להיום. במערכת להיום אתה לא יכול לראות היום את הביצוע של היום, כי יכול להיות שאתמול היה תיקון בשער. אני לא יודע. סתם דוגמא, אני לא יודע מזה.

גב' לימור שחק: אבל אתה מדבר איתי 3 חודשים אחורה. אתה לא מדבר איתי על אתמול.

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוינ: אז אני אומר לך, זה פחות או יותר נכון-

גב' לימור שחק: אי אפשר כל הזמן להגיד אני לא יודע.

מר ענבר לוינ: לא, לא, לא, עוד פעם, אני יודע, זה הנתונים מהנהלת חשבונות. בהחלט יכול להיות שחסר, אמרתי, למיטב ידיעתי חסר לפחות חודש אחד, לא עשו עדיין את הגביה, זה לא אוטומטית, גם כן, זה תהליך, סוגרים את הגביה פעם בחודש או משהו כזה, וגם של, אני יודע שעוד לא קיבלו את החשבונית של השמירה. יכול להיות שיש כאן על רכב אחד יותר או משהו, כן.

מר ישראל מאיה: זה 10/25.

מר ענבר לוינ: אמרתי, זה הנתון מהיום.

מר רמי מימון: ... ותיקן אותי ראש המועצה שב-3 חודשים האחרונים ירדו מרכיבי הביטחון. יש לנו פחות סיוור, אתה אישרת לי את זה.

מר שרון אלפסי : בשבוע האחרון. יש לנו פגיעה-

מר רמי מימון : מה מהשבוע האחרון? מדובר על לפני 3 חודשים ואמרת לי ש-

מר שרון אלפסי : לא, לא, לא, בוא נעשה סדר. קודם כל, בוא נעשה סדר בשני דברים. אחד ... ההחלטה על תעריפים באגרת השמירה מתבססים על בסיס תוכנית אבטחה, שמי שמאשר אותה זה בדרך כלל מח"ט, מח"ט מזרחי, מאשר אותה, אומר זה אפשרי, מי שמגדיר את המינימום, זה בדרך כלל הצבא ואתה אומר מה תוכנית האבטחה שלך. אנחנו עכשיו שני סיורים ונגדיר את זה. בסוף, מי שמשלם פה את התעריפים האלה זה חלק מאגרת השמירה. בתוכנית שנעשתה ב-2023 לגבי אגרת השמירה, אלה היו הפערים. כרגע נכון להיום מגיע הסיפור הזה, כל מה שיש בתוך האבטחה נכנס לפה, ולכן יש פה פער של 240,000 שקל בערך.

מר מאור הרוש : אהה, של 2024.

מר שרון אלפסי : כן. אלה דברים שמשתנים תוך כדי ולכן צריך לעשות עדכון כל הזמן, כל הזמן צריך לעשות עדכון, וזה מה שלמעשה המועצה מממנת מהשוטף שלה.

מר רמי מימון : אני מנסה להבין איך יכול להיות שאנחנו צמצמנו את מרכיבי הביטחון ובכל זאת אני רואה הוצאות יותר גבוהות.

מר שרון אלפסי : לא צמצמנו את מרכיבי הביטחון. הוא אמר לך שמספמבר למעשה, החשבון האחרון של ספטמבר, זה כולל-

מר מאור הרוש : לא, הוא מדבר על זה שירד סייר.

מר שרון אלפסי : ירד סייר עכשיו, בשבוע שבועיים האחרונים.

(מדברים ביחד)

דובר : לא היה סייר בוקר חודשיים. הוא ירד לגמרי.

מר שרון אלפסי : לא. עכשיו ירד, בשבוע האחרון. ממש, מיום ראשון, מאתמול למעשה.

מר רמי מימון : אמרת לי שזה מאושר, אנחנו הורדנו סיור אחד-

מר שרון אלפסי : אז אני אומר לכם, יש לנו בחודשיים, לא ב-3 חודשים אפילו, בחודשיים האחרונים יש לנו שינויים. חברת האבטחה, אני אומר

את זה עוד פעם, לא מקבלת, וכל הזמן היא מושכת בגלל הקשר האישי והם מושכים את זה כל הזמן. אנחנו מנסים לצמצם את הפערים ומשלמים להם איפה שאפשר. והם היחידים. היום הם וחברות ההסעה היחידים שמקבלים פה תשלום. השבוע לצורך העניין הם הגיעו איתנו לנקודה שהם החליטו שהם מורידים, הם מצמצמים – או בסיוור, או במוסדות חינוך, או באבטחה ההיקפית – וקיבלנו החלטה, כיוון שיש לנו פה חיילי הגמ"ר, קיבלנו החלטה שאנחנו מורידים סיוור אחד ביום. זה יורד בסיוור שם.

מר רמי מימון: יש לנו עדיין חיילי הגמ"ר?

מר שרון אלפסי: יש חיילי הגמ"ר. יש לנו 2 חיילי הגמ"ר שכרגע עובדים פה בלילות.

מר רמי מימון: והם עושים סיוור?

מר שרון אלפסי: בוודאי. הם עושים בעיקר סיוור.

מר מאור הרוש: אבל אז אני מפחד שהסייר השני לפעמים תופס את השער הצפוני, ואז בעצם יוצא מצב שאין בכלל סייר מסתובב.

מר שרון אלפסי: אין דבר כזה. בבוקר, כשהם תופסים את השער הצפוני, יש פה רבש"צים, יש פה קב"ט, יש פה אותי, יש פה את כל העולם ואשתו כדי לתת מענה, כשהוא תופס את השער הצפוני בבוקר.

מר מאור הרוש: אתה יכול לתת מענה והרשות צריכה לתת מענה לאירוע פח"ע, לאירוע מתגלגל. אנחנו מדברים עכשיו על סיוור כללי.

מר שרון אלפסי: מה זה סיוור כללי? אין דבר כזה סיוור כללי.

מר מאור הרוש: לא, 3 שעות שעכשיו פתוח בבוקר בעצם אין סיוור?

מר שרון אלפסי: יש סיוור. יש 3 שעות שיש סיוור על בסיס רבש"צ ... בסדר, יש פה מענה.

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש: אדוני הגזבר, 120,000, יש 30,000 פער למעלה ועוד לפני שנגמרה השנה. זאת אומרת, 30,000 כאילו, יש לנו הסבר לקפיצה המטאורית הזאת? כי אתה כבר ב-120, עוד לא הסתיימה השנה ואתה אומר שזה נכון לספטמבר, שב-2024 כל השנה היה 111. יש לנו, סתם, זה אומר שזה יהיה עד 150 כמעט.

מר ענבר לוין: כמה יהיה – אני לא יודע. רק להבהיר, ביקשו נתונים, לא הבהרת מראש מה מטרת הדיון שאני יכול להבין על מה אתה מתמקד.

מר מאור הרוש: קודם כל, רציתי לראות שאנחנו באמת קרובים-

מר ענבר לוין: בסדר, בשמחה רבה.

מר מאור הרוש: ביחס להוצאות הכנסות.

מר ענבר לוין: מה שאני מבין, שיש רכב אחד שנוסע יותר, יש רכב אחד שעושה 24/7 והשני רק 12 שעות. אבל אני לא מומחה בזה וזו שאלה יותר לשי, בסדר? אני לא רוצה להגיד מה שאני לא יודע.

מר מאור הרוש: סבבה. אז זו היתה השאלה הראשונה. והשאלה השניה היתה אליך ספציפית.

מר דורון שרעבי: אבל מי בודק את זה?

מר מאור הרוש: שי.

מר דורון שרעבי: לא, אבל אם יש חריגה כבר, נכון לספטמבר חריגה של 30,000 שקל, מי בודק שאנחנו לא מסיימים את השנה במינוס כל כך גדול? הרי יש תקציב שתכננו אותו ואנחנו חורגים כבר בספטמבר.

מר מאור הרוש: עוד תכננת להיות בפלוס 153, תראה בתקציב מה קרה.

מר ענבר לוין: להיפך, דווקא, סליחה, לצורך העניין, עוד פעם, אתה יכול להסתכל לשני הכיוונים – תכנתת 90, ואני יכול לנסות לבדוק למה 90, כנראה שבשלב שהכנתי את התקציב זה היה הביצוע ואחר כך הגיעו חשבונות ב-delay. כן, שי צריך לשבת ולעבור על זה. ישבנו על זה השבוע, דרך אגב-

מר דורון שרעבי: אז זה חשבונות שהם לא היו צפויים?

מר ענבר לוין: יכול להיות שאוטו יותר, שעושה יותר סיוורים-

מר רמי מימון: ב-70%?

מר ענבר לוין: שניה רגע, בוא, זה לא נעלם, אפשר להביא לכם את התדפיס. בשביל זה אני אומר עוד פעם, עשינו אפילו טבלה של כל הרכבים כאן

והתחלנו לשבת על זה. אז אחד, יכול להיות שהרכב נוסע יותר. אז מבחינה גזברותית צריך להגיד לו – תעשה פחות שמירות-

מר דורון שרעבי : יכול להיות גם שזה רכב שלא היה בכלל בקטגוריה של שמירה ועכשיו הוא נכנס לתוך הקטגוריה של שמירה?

מר ענבר לוינ : לא נראה לי. יש דברים כאלה-

מר דורון שרעבי : ששילבתם אותו?

מר ענבר לוינ : זה לא נראה לי. קורים דברים כאלה, אבל זה לא כאן. כי זה גם היה שנה שעברה. אבל עוד פעם, יכול להיות שהרכב הזה לדוגמה בעבר עשה 3 סיבובים בישוב ועכשיו שי 'באטרף' אומר לו – תעשה 100 סיבובים. אפשר לבדוק את זה שעלה, למה? מה קרה? אבל אין לי את התשובה. אני רואה שגם שנה שעברה. ומה הצפי? עוד פעם, זה עניין של מדיניות. אפשר להגיד לו – אדוני, התקציב נגמר, לפי הצפי הזה אתה חורג ואל תעשה יותר סיבובים בישוב.

מר מאור הרוש : הרכבים של הרבש"צים פה גם?

מר ענבר לוינ : לא.

מר מאור הרוש : הם לא קשורים להיטל השמירה עצמו.

מר ענבר לוינ : נכון.

מר מאור הרוש : בסדר. עכשיו, שלחתי לך מייל דרך ניסים והיית מכותב-

גב' לימור שחק : רגע, שאלה, בהמשך למה שאמרת עכשיו. אז בעצם הרכבים שקשורים להיטל שמירה, כמה כאלה יש?

מר ענבר לוינ : שניים.

גב' לימור שחק : והם נמצאים פה בין שני הישובים?

מר ענבר לוינ : כן, להבנתי כן.

גב' לימור שחק : הם חונים.

מר ענבר לוינ : לא חונים, נוסעים כל הזמן.

מר מאור הרוש : רגע, אבל למה אם היו 2 סיירים וירדנו לאחד, מה עושה הרכב השני?

מר רמי מימון : אחד חונה.

מר ענבר לוין : עוד פעם, אני לא יודע מתי ירדנו. סליחה, זו אינפורמציה שאני לא בקיא. בגדול יש כאן, אני יודע שיש אחד שנוסע יותר ואחד נוסע פחות. זה מה שאני יודע. אחד נוסע גם יום וגם לילה, זה מה שאני יודע.

מר רמי מימון : מספרית זה לא משנה. כי אם רכב אחד עושה נסיעות של שני רכבים ועושה זה, זה אמור לצאת בערך אותו דבר. אם רכב אחד חונה ואחד עושה את הנסיעות האלה, נוסע מבית אריה לעופרים 10 פערים, מאשר רכב אחד שנוסע פה ורכב אחד שנוסע פה, זה אמור להיות אותו דבר בהוצאות.

מר מאור הרוש : השאלה הבאה היתה – החל ממתי אנחנו מתחילים לגבות אגרת שמירה בגין אדמת בניין?

מר ענבר לוין : סליחה, ניסים, תעלה את המייל.

אדמת בניין – מרגע שיש לנו את האינפורמציה על הבניה, מרגע שבן אדם מקבל היתר, זה אומר שהוא שילם את ההיטלים או מה שזה, הוא נכנס למערכת הארנונה ואז הוא מקבל את החיובים לאגרת שמירה.

מר דורון שרעבי : אתה מדבר על היזם שהוא מקבל-

מר ענבר לוין : על בן אדם. אני לא יודע יזם. היתר בניה לנכס חדש-

מר דורון שרעבי : ואז הוא מקבל גם חיוב עבור השמירה?

מר ענבר לוין : עבור השמירה. הוא גם מקבל מים. כל מה ש- כן.

מר דורון שרעבי : אבל אם זה בניין של מספר דירות הוא מקבל חיוב-

מר ענבר לוין : לפי הקרקע. לפי הקרקע.

מר מאור הרוש : זה העניין, פה האירוע, עכשיו האירוע. אדם שקנה נכס, שטח פרטי פה בישוב, שיש לו 350 מטר קרקע, הגיש בקש להיתר, יש לו היתר חתום על 200 מטר בניה. בן אדם יש לו 350 קרקע, 200 מטר היתר. תהיה איתי רגע, 200 מטר היתר. משכיר בית של 200 מטר, משלם היטל שמירה על הבית שהוא גר בו לפי 200 מטר, משלם היטל

שמירה על הקרקע שאין בית, אין נכס, אין מה לשמור, אין כלום, לפי 350. אתה מבין את הלקונה?

מר ענבר לוינ: לא. לא הבנתי-

מר מאור הרוש: לא הבנת. עוד פעם.

מר ענבר לוינ: עוד פעם, עוד פעם, אבל נראה לי, סליחה, זו שאלה פרטנית, אני לא הכנתי-

מר מאור הרוש: לא, זה לא פרטני, זה נכס אמיתי, מה זה פרטני? אתה אומר אתה משלם לפי מגרש, נכון?

מר ענבר לוינ: לפי מגרש.

מר מאור הרוש: המגרש הוא יותר מההיתר בטוח, נכון? ההיתר חייב להיות מתחת למגרש. אין בית 600 מטר ...

(מדברים ביחד)

מר ענבר לוינ: מה השאלה? אני עוד לא הבנתי את השאלה.

מר מאור הרוש: תיכף תשמע את ההצעה. השאלה אם הבנת את הלקונה פה.

מר ענבר לוינ: לא הבנתי את השאלה אפילו, סליחה. תתחיל לאט לאט, מצטער.

מר מאור הרוש: יש לי שטח 350 מטר. בן אדם פרטי, בית פרטי, הגיש בקשה להיתר, יש לו היתר ביד 200 מטר.

מר ענבר לוינ: יפה.

מר מאור הרוש: הוא מחויב על 350 מטר קרקע, נכון?

מר ענבר לוינ: אכן, כן.

מר מאור הרוש: היטל שמירה לפי 350.

מר ענבר לוינ: אכן.

מר מאור הרוש: מצד שני, הוא משכיר בית, מחכה בינתיים לבנות, משכיר בית 200 מטר, משלם היטל שמירה על בית, על רכוש, על דברים, משלם היטל שמירה לפי 200 מטר. על הקרקע הוא משלם לפי 350 מטר, שאין כלום בקרקע. אתה מבין עכשיו את הלקונה? את הבעיה בחישוב הזה?

מר ניסים אלקובי : אבל זה גם תעריף שונה.

מר מאור הרוש : דרך אגב, זה לא החוק כי זה גם לא רשום בהיטל השמירה שלנו, אז אל תגידו חוק ...

מר ענבר לוי : מה אתה מציע? לא הבנתי.

מר שרון אלפסי : אני שואל את אותה שאלה, רגע, מאור, סליחה, אותה שאלה. אם לצורך העניין ... יש לו 350 מטר ... יש לזה רלוונטיות כאילו?

מר מאור הרוש : יש רלוונטיות ואני אסביר לכם תיכף. כי אם אתה לוקח לו ארנונה מרגע ההיטל, אני אומר שאנחנו צריכים לשנות את ההסתכלות בדבר הזה. כי בניין שיושב על 750 מטר, בניין שהולך לבנות לי עכשיו 1,400 מטר בנוי בתוך הבניין, אתה לוקח לו כרגע לפי 700 מטר דונם שטח אדמה. עם נגבה לפי ההיתר בפועל, כי אתה גובה ארנונה מרגע ההיתר, אם תגבה גם, אם אנחנו נחליט שאנחנו נגבה את ההיטל, על שטח אני מדבר עם היתר בניה, היטל שמירה יחול מרגע מתן ההיתר ולפי גודל ההיתר, גודל הנכסים. מה שיקרה זה, שאתה תגדיל את כמות ההכנסות שלך מכל הבניינים שעתידים להיבנות פה ואתה תוריד לבתים פרטיים שלא אמורים לשלם עכשיו. עזוב רגע את התעריף, בלי שינוי תעריף. אם תעשה את התחשיב הזה, זה אחד, אתה יכול להביא לנו הרבה כסף, לגלות כמה כסף אנחנו יכולים להכניס בשנה, לא צריך להגדיל את התעריף השנתי שלנו ואפילו יישאר לנו עודף להגדיל את מערך האבטחה למעלה. זה אחד. עכשיו יש עוד נושא.

מר דורון שרעבי : רגע, מאור, לפני שאתה קופץ לעוד נושא. אתה בטוח שלא גובים לפי מטר שטח היתר?

מר מאור הרוש : גובים לפי השטח, לא לפי ההיתר.

מר דורון שרעבי : לא, לפי ההיתר-

מר מאור הרוש : לא, רק לפי השטח.

מר דורון שרעבי : בטוח?

מר מאור הרוש : בטוח.

- מר שרון אלפסי :** צריך לראות אם זה ... קרקע תפוסה וקרקע ...
- מר מאור הרוש :** אין קרקע תפוסה, אדמת בניין. אתה לא גובה קרקע תפוסה, אתה גובה אדמת בניין, 14 שקל מטר. קרקע תפוסה זה משהו אחר.
- מר ניסים אלקובי :** סליחה, שאלה, אבל אם מישהו מחזיק קרקע, הוא מחזיק נכס בסופו של דבר. למה שהוא לא ישלם?
- מר מאור הרוש :** אין לי בעיה שהוא ישלם. אתה יודע מה-
- מר ענבר לוינ :** רוצה לשנות את שיטת החיוב.
- מר מאור הרוש :** לא, לא, לא, לא, לא, אני לא משנה-
- מר ענבר לוינ :** כן, כן.
- מר מאור הרוש :** אל תגיד לי אתה משנה, אל תגיד אתה משנה.
- מר ענבר לוינ :** אין בעיה.
- מר מאור הרוש :** לא, אני לא משנה את שיטת החישוב ולא להגיד-
- מר ענבר לוינ :** אמרתי את שיטת החיוב וזה בסדר, רעיון טוב.
- מר מאור הרוש :** אני גם את זה לא משנה. אני אגיד לך למה, כי בהיטל השמירה היום אין שום דבר שמזכיר שמותר לך לגבות בכלל מהקרקע. אין שום סעיף כזה. תפתח את החוק, תעלה את הסעיף ואני משלם על זה. אין סעיף שמתיר לך. לעומת זאת, בחוקי עזר אחרים של עיריות אחרות ראיתי ... איזה יופי זה רשום. עכשיו רגע, אין בעיה, החלטתם שגובים לפי הקרקע, פרשנות של המועצה, בוא נגיד, נגבה לפי ההיתר. אתה יודע מה האבסורד? ה-תב"ע, אתה גובה לפי 350 מטר על קרקע, ה-תב"ע לא מאשרת לו בניה יותר מ-280-260. איך אתה גובה יותר ממה שעתיד להיות לו גם? גם אם תגיד מבנה 400, הוא לא יבנה 350, הוא לא יכול לבנות 350 ואתה מחייב לפי 350. ה-תב"ע לא מתירה לו את זה. אז אם אתה הולך לקצה, הרי היטל שמירה בא מכוח ארנונה. אם אתה גובה ארנונה, אתה יכול לגבות היטל שמירה. תקרא את סעיפי החוק שלהם, היטל שמירה עקב ארנונה. אם אני גובה ארנונה, אני יכול לגבות היטל שמירה. אין בעיה. אבל אם אני גובה ארנונה, אתה מבין שאני צריך לגבות גם ארנונה לפי המקסימום שאני יכול לבנות. אז הלכנו על אדמת בניין ולא הלכנו על ... כדי לעזור לתושבים וזה בסדר גמור. אז את היטל

השמירה תגבה לפי המקסימום שיכול להיבנות. אבל לא משנה, הבנת את הרעיון שלי למה התכוונתי?

מר ענבר לוי : הבנתי את הרעיון.

מר מאור הרוש : יופי. דבר שני.

מר שרון אלפסי : רגע, בנושא הזה אני חייב לעדכן אתכם משהו, בנושא היטלי השמירה. היה דיון השבוע במועצת יש"ע, ביחד עם שר האוצר, והמטרה היא, ביהודה ושומרון אנחנו גובים היטלי שמירה בהתאם למה שאנחנו כרגע, לפי תוכנית האבטחה. בישראל אנחנו גובים היטל שמירה על בסיס 5.5 שקל בהתאם לאיזה חוק משטרתי שקיים. אנחנו מנסים כרגע לעשות שינוי ולשנות את היטל השמירה ולהשוות אותם למה שגובים בישראל הקטנה. זה הרעיון המרכזי ואני מקווה מאד שזה יצלח, כמו מה שקורה בישראל, על בסיס 5.5 שקל למטר. אנחנו מנסים לראות אם אפשר-

מר דורון שרעבי : למה פה גובים לפי 10.70?

מר שרון אלפסי : כי אתה משלם פה על האבטחה ... אנחנו מנסים לשנות גם את זה, אני מקווה מאד שזה יצליח. אני מעריך שזה לא יהיה ל-השנה, אבל זה דיון שעלה והוא מאד משמעותי סך הכול בהיטלי השמירה.

מר מאור הרוש : עוד אירוע נוסף להיטל השמירה.

מר דורון שרעבי : אבל רגע, שניה, שניה, מה שאמרת זה חשוב. השאלה אם אנחנו, קודם כל זה החלטה שלנו, של מליאה-

מר שרון אלפסי : בגלל זה רציתי להעלות את זה להצבעה היום.

מר דורון שרעבי : לא, בסדר, אז בסדר, צריך לעשות סדר. קודם כל, לי היה ברור שגובים, ברגע שנתת היתר בניה, אתה גובה לפי מטר, לפי המטר שרשום בהיתר. נתת 200 מטר, תגבה עבור ה-200 מטר. אדמת בניה יש לה סעיף אחר, יש לה כאילו-

מר שרון אלפסי : 14 שקל.

מר דורון שרעבי : 14 שקל, ופה יש 50-60 שקל.

דובר : כן, 55.

מר דורון שרעבי : לא, 55 זה ארנונה. בקיצור, צריך לעשות סדר בדברים האלה כבר עכשיו. לי זה היה ברור שאנחנו העברנו את זה ככה. אם לא העברנו את זה ככה ויש פה איזו שהיא לקונה, צריך לסדר את זה.

מר שרון אלפסי : לא הצבענו על זה אף פעם.

מר דורון שרעבי : אז צריך להצביע על זה. אז צריך לעשות סדר בדברים האלה. אי אפשר לעשות מצב שעכשיו יש לי פה יזמים שבונים 5 קומות וב-5 הקומות האלה יש לי שם מאות מטראז' ומאות המטראז'ים האלה באים לידי ביטוי בהיטל השמירה שאנחנו גובים מהם. אם אנחנו לא גובים מהם היטל שמירה בהתאם למה שאנחנו זקוקים לו, אז הנטל נופל על שאר הציבור פה בישוב. למה לנו לא להקטין את הנטל על הציבור שלנו אם אנחנו יכולים לגבות מהיזמים את הסכום שמגיע לנו? אני לא מבין את זה.

מר ענבר לוין : אתה שאלת שאלה. בוא. לא ידעתי אפילו על מה הנושא. אני יכול להגיד שבחיים שלי כבר עשיתי כמה תחשיבים להיטלים. בדקתי כמשרד הפנים. זה תהליך שאתה עושה אותו, חצי שנה לוקח. לשאול כאן שאלה תוך כדי ולשנות, אני לא מכיר תהליך כזה, בסדר? העלה מאור רעיון, צריך לבדוק אותו האם קיים דבר כזה.

מר דורון שרעבי : לא. מאור אומר שהוא גם ראה חוק כזה מסודר במקום אחר.

מר ענבר לוין : האם קיים דבר כזה בישראל בכלל? יש במקום אחר? אני באתי הנה ואני מכיר את מה שיש כאן וכנראה זה כבר קיים כאן כמה שנים ושינוי זה לא בשניה, בסדר? זה לא שאתה, לעניות דעתי, זה לא שאתה מחליט-

מר דורון שרעבי : וגביה זה בשניה. אם זה אחריות שלנו כמליאה-

מר שרון אלפסי : אני מבקש, אתה יכול לבדוק את זה? תבדוק את זה בלוחות זמנים קצרים, בוא נראה באמת היתכנות-

מר מאור הרוש : כי דרך אגב, זה גם מביא להתייעלות. גם מעדכנים את התעריף, גם את ה-

מר ענבר לוין : שמעתי כאן רעיון נהדר.

מר מאור הרוש : אז רגע, יש לי עוד רעיון, שהוא גם נהדר, שיש באריאל ויש בית אל, שתי הערים היחידות שעדיין מחזיקות, שהחליטו לאמץ את זה. יש

מה שנקרא היטל פועלים, בתוך היטל השמירה, בתוך חוק עזר שמירה, יש היטל פועלים פלשתינאים. פועל פלשתינאי בהגדרה שלו, כל עוד לוקח אותו מחזיק או מעסיק, מחזיק בנכס לבניה או מעסיק.

מר ענבר לוי: יש את זה גם באפרת.

מר מאור הרוש: אז לאפרת לא נכנסתי, ראיתי את זה רק בבית אל ואריאל, שזה לצורך העניין, בית אל לוקחים 10 שקל לפלשתינאי ליום, לפועל ליום, 10 שקל ליום, ואריאל לוקחים 5.24. אני אומר, אנחנו צריכים להתחיל ממשוהו, כי גם הזמן ש-

מר שרון אלפסי: אולי בעקבות ההיטל הזה, אולי נחזיר את הפועלים לעבודה.

מר מאור הרוש: לא, זה לא משנה, אבל הפועלים-

מר דורון שרעבי: יש עם זה בעיה. כי קודם כל, היום אתה מחייב את הקבלנים, את היזמים, שכל מערך השמירה יהיה על חשבונם. אז ברגע ש-

מר מאור הרוש: רגע, שניה, שניה, שניה.

מר דורון שרעבי: בתא השטח שלהם.

מר מאור הרוש: רגע, רגע, רגע, אני מחייב, נכון, אבל מי עובר את הבידוק? אני שמתו רבש"צ, אני מעביר אותו ... אני עושה להם בדיקה, אני עושה להם הכול-

מר דורון שרעבי: הכול על חשבונם.

מר מאור הרוש: אני מוודא שהרכב שלהם שמסיע אותם נכנס לתוך האתר, סגור האתר, שומרים שלהם יושבים מסביב, אבל הרבש"צ צריך לעבור על הפס-

מר דורון שרעבי: אבל אני אגיד לך איפה הבעיה.

מר מאור הרוש: ה-2 שקל ליום לפועל לא יחזיק.

מר דורון שרעבי: תראה, ברגע שהוא מוציא הוצאות ביטחון בערך מיליון שקל, רק היזם, על אותו תא שטח שלו, ואותו דבר גם השני והשלישי, עכשיו יש לנו פה גם את החברה של אריק אינשטיין, עוד 36 יחידות דוור וגם מהם תגבה כסף, גם ככה הנטל הכלכלי עליהם הוא כל כך גבוה.

- מר מאור הרוש :** אני לא ... בגדול, בוא, 2 שקל, אתה מחזיק 5 פועלים-
- מר דורון שרעבי :** ממני תגבה את זה? ממני תגבה את זה, מהדיירים של אינשטיין?
- מר מאור הרוש :** ... בהיטל שמירה.
- מר דורון שרעבי :** אז מה, אתה רוצה עכשיו להטיל עליהם עוד מיסים?
- מר מאור הרוש :** אבל אנחנו מדברים על משהו שהוא מאד מאד מאד-
- מר דורון שרעבי :** נבחן איך זה קורה באריאל ונראה, אולי שווה לעשות את זה.
- מר מאור הרוש :** אינשטיין זו הפרה הקדושה שלי, זה לא קשור, אבל אני אומר לך-
- מר דורון שרעבי :** אבל ההצעה שלך תכלול גם אותם.
- מר מאור הרוש :** גם להעלות ארנונה יכלול גם אותם. אז יחכה 5 שנים שהם יסיימו לבנות?
- מר שרון אלפסי :** בקצב שהם בונים לדעתי בעוד 3 חודשים זה נגמר.
- מר מאור הרוש :** כמה, 5 באינשטיין, 3 ...
- מר שרון אלפסי :** לא, למה, 13 באינשטיין. 13 עלו על הקרקע ועוד, עזרת השם, אני מקווה מאד שהתמר יאושר בקרוב מאד, אני מקווה שבוע שבועיים בעזרת השם.
- גב' נירה אטיאס :** אפרופו תמר, למה לא הודיעו לתושבים שם שהתחילו העבודות?
- מר שרון אלפסי :** עוד לא התחילו העבודות.
- גב' נירה אטיאס :** ראיתי שם טרקטורים.
- מר שרון אלפסי :** לא, לא, חבר'ה, זה חברת חשמל. חברת חשמל, חבר'ה, אין שם פועלים. לא נכנסו עוד פועלים. זה חברת חשמל שכרגע מחברים אותם לחשמל ואני מקווה שבוע הבא, מקסימום בעוד שבועיים יחברו גם את אריק אינשטיין לחשמל, ואנחנו עובדים בזה כדי באמת שזה יהיה.
- מר ענבר לוינ :** אם יש לך, או לכל מי שיש לו רעיון, אז להפנות לניסים, אלי, נבחן, נוציא נתונים ונבדוק, נלך לרשות אחרת, נחזור עוד חודשיים עם נייר עמדה, כן/לא, אבל ככה אין לי שום יכולת לענות לכם.

מר שרון אלפסי : זה צריך לעבור גם יועץ משפטי, לא? הצעות מהסוג הזה. אני אגע בשער הצפוני, הסיפור של השער הצפוני.

עו"ד עופר רזניק : אני רק אומר, אני מייצג גם את אריאל דרך אגב, מכיר גם את חוקי העזר באופן ספציפי ואין בעיה, אם אתם רוצים להעלות כאן את האפשרות הזאת של היטל פועלים, שם דרך אגב זה 5.30 בערך, משהו בסגנון.

מר ענבר לוי : מאור, לפרוטוקול, בלי ראוי או לא ראוי, בשביל זה עושים תחשיב, התחשיב הזה בודקים אותו, הגיוני, חברת גיגה, טוב או לא טוב, אומרת זה החלוקה בהתאם ל- יש במשרד הפנים את חזי רז, מקובל, גם אם זה יוצא 1.20 שקל או 2.20 שקל.

גב' לימור שחק : מצוין, ענבר, כמה זמן ייקח לעשות תחשיב כזה? בואו רגע- כמה זמן אתה מעריך-

מר דורון שרעבי : בתחשיב שאתה עושה אתה צריך לקבל גם את כל ההתאכלסות של הבניינים, כי עכשיו היטל השמירה, אתה מקבל אותו על שטח אבל הרבה יותר לגובה, אתה מקבל הרבה יותר כסף מהיטל השמירה.

(מדברים ביחד)

מר דורון שרעבי : אם היזם פה אחראי על תא השטח שלו והוא מממן את הביטחון על תא השטח שלו, עם כל האמצעים שאנחנו דורשים ממנו, כל מרכיבי הביטחון, אנחנו לא יכולים לבקש ממנו עוד אגרה נוספת, וזאת השאלה שהיתה לי מהיועץ המשפטי. הוא כרגע נתן דוגמא לגבי אריאל, ששם כן גובים אגרה, בהתאם למה ששאל מאור והציע מאור. אז הוא אמר, אם זה מקרה כמו אצלנו שאותו יזם גובה, אנחנו גובים כאילו ממנו את כל מרכיבי הביטחון, אנחנו לא יכולים לחייב אותו-

מר שרון אלפסי : לא, לא, אני רוצה בזה לעשות סדר, רגע. לימור, שניה, אני רוצה לעשות רגע סדר. רגע, שניה. אני אגיד למה זה לא עובד.

מר דורון שרעבי : הנה, יש יועץ משפטי. הוא אומר אי אפשר.

(מדברים ביחד)

עו"ד עופר רזניק : ... ממשי כדי להגן על תא השטח הספציפי בשביל לחייב אותו.

מר שרון אלפסי : אין קשר בין שני הדברים. כרגע מה שקורה עם הקבלנים, זה הדרישה שלהם להוזיל עלויות ולעבוד עם פלשתינאים. בגלל זה אמרנו להם, זה יכול לקרות בתנאים האלה, 1-2-3 לפי הנחיה צבאית. אין קשר להיטל. ההיטל הוא מול המועצה. אם הם רוצים עבוד עם פלשתינאים, חסכנו להם פה כמעט 60-70% אם לא יותר. וזה לא קשור אחד לשני מול היזמים. אם אנחנו מחייבים אותם לתת זה, הוא מדבר על היטל עובד, היטל פועל, שלרוב הקבלנים מחייבים את הפועלים וזה בטל בששים, אם זה ליום 4-5 שקלים זה בטל בששים. לכן אנחנו לא צריכים דווקא פה לחשוש מזה, בטח לא מהיזמים.

מר דורון שרעבי : אנחנו אבל יכולים לחשוש מזה כיוון שאנחנו היום דורשים מרכיבי ביטחון מאותו יזם-

מר שרון אלפסי : לא אנחנו, הצבא דורש.

מר דורון שרעבי : הצבא אמר לנו ש-

מר שרון אלפסי : אתה רוצה להכניס פועלים פלשתינאים-

מר דורון שרעבי : אני זוכר משהו אחר לגמרי, שאם הצבא לא דורש את זה ואנחנו דורשים את זה, הם יכולים לעתור עתירה מנהלית לבטל את זה. אז אנחנו עומדים בסיכון שהם יבטלו בכלל את כל מרכיבי הביטחון. זה לא נורמלי מה שאנחנו עושים.

מר ניסים אלקובי : לפני שבועיים היתה החלטה בנושא הזה.

מר דורון שרעבי : לא, ההחלטה היתה על זה שלא נכנסים פועלים פלשתינאים.

מר ניסים אלקובי : נכון, אז על זה מדברים.

מר דורון שרעבי : אז זה מה שהם יעשו פה. ברגע שאתה תדרוש מהם אגרה של 2-3 שקל, הוא יעתור עתירה מנהלית והוא יבטל את כל תא השטח שלו.

מר שרון אלפסי : אם זה מופיע בחוק העזר אגרת עובד, שווה לבדוק.

עו"ד עופר רזניק : בקיצור, זה חוק שנוי במחלוקת, את זה אני יכול להגיד.

מר שרון אלפסי : שנוי במחלוקת?

עו"ד עופר רזניק : הפועלים זה חוק שנוי במחלוקת, גם באריאל ספציפית. ודרך אגב, לא סתם לזיכרוני הרבה שנים הוא לא היה בתוקף.

מר שרון אלפסי : אז צריך לבדוק את זה. בואו נבדוק את זה, חבר'ה.

6. השער הצפוני.

מר שרון אלפסי : השער הצפוני, מאור, סיפור השער הצפוני. השער הצפוני לפני 4 חודשים או 5 חודשים, אני חושב שזה היה במאי אם אני לא טועה, בעקבות הסגירה של הכביש החלטנו לפתוח שער צפוני נוסף כדי להקל על התושבים. ביקשנו מנתיבי ישראל לסלול לנו שם מעבר לכיוון בית העלמין והם סללו, השקיעו שם כמעט חצי מיליון שקל. ובנוסף ביקשנו, כיוון שרוצים לסגור את השער ואנחנו רוצים לבזר את הרכבים, ביקשנו שיממנו לנו תקציב לטובת מאבטח בשער הצפוני. נתיבי ישראל לא משקיעים בדרך כלל בתוך הישובים ואחרי מאבק שאני חושב שכולם מכירים אותו פה, מול נתיבי ישראל ומול ניסים פרץ, הוא הסכים לממן לנו שם 6 שעות, שה"כ 250,000 שקל עבור שנה ו-3 חודשים. הצלחנו להעלות את זה קצת יותר עכשיו, אבל נכון לעכשיו עוד לא קיבלנו שקל מנתיבי ישראל. היום היה שיח, קיבלנו היום מסמך למילוי פרטי חשבון להעברה של הכסף, אני מאמין שזה יעבור בשבועיים, שבועיים וחצי הקרובים, יעבור כל הסכום. הם רצו לשלם את זה חודש בחודשו. יעבור כל הסכום. מאז הסגירה היתה החלטה שאנחנו פותחים את השער כמה שיותר לטובת הציבור. לא ידענו שניכנס לסיטואציה שאנחנו נמצאים בה עכשיו, אבל נתיבי ישראל בתוך כל התהליך הזה, למרות שלא שילמו שקל, עדיין אמורים לממן רק 6 שעות יומיות, 5 ימים בשבוע. זה התחשיב. כל השאר למעשה אנחנו מממנים על ידי עובדי מועצה וכל מיני סיטואציות של סיירים, הגמ"ר, כדי לאפשר את זה.

גב' נירה אטיאס : פתוח רק 6 שעות.

מר שרון אלפסי : עכשיו פתוח 6 שעות.

גב' נירה אטיאס : כן.

מר מאור הרוש : 3 בוקר, 3 ערב.

מר שרון אלפסי : עכשיו פתוח לפי שעות העומס, שזה היה הרעיון מלכתחילה.

- מר מאור הרוש :** כן, אבל השקענו כסף בחודשים הראשונים.
- מר שרון אלפסי :** כן, כן.
- מר מאור הרוש :** ולא רק השקענו בעובדי עירייה או סיירים, היה גם שומר.
- מר שרון אלפסי :** שומר פיזית על חשבון נתיבי ישראל. היתה חלוקה.
- מר מאור הרוש :** לא, אבל 12 שעות ביום שילמנו.
- מר שרון אלפסי :** 12 שעות התבססו על סיור שלנו והתבססו על חבר'ה מחברת האבטחה.
- מר מאור הרוש :** היה 18 שעות, שרון.
- מר שרון אלפסי :** 18 שעות היו חלק.
- מר מאור הרוש :** אבל היה 18 סך הכול.
- מר שרון אלפסי :** 18 שעות, זה 12 שעות יותר מ ...
- מר מאור הרוש :** כל ה-12 שעות, לא הכול היה שלנו, השומר עצמו היה 12 שעות.
- מר שרון אלפסי :** היה שם שומר שכן-
- מר מאור הרוש :** 12 שעות קיבל משכורת לפי ...
- גב' לימור שחק :** אז רגע, אני רוצה לשאול שאלה. בעצם התקבלה החלטה, מעבר ל-6 שעות שנתביי ישראל מממנים, לפתוח 12 שעות, זה אומר לעשות תקן נוסף-
- מר שרון אלפסי :** 18 שעות.
- גב' לימור שחק :** עוד 12 שעות נוספות, שאנחנו מימנו את זה, המועצה מימנה את זה.
- מר שרון אלפסי :** כן.
- גב' לימור שחק :** או קיי.
- מר שרון אלפסי :** בסדר?
- גב' לימור שחק :** לא, לא בסדר, אני פשוט בשוק.
- מר שרון אלפסי :** זה הסטטוס.
- גב' לימור שחק :** אנחנו מדברים פה שאין כסף ושאין זה ואין זה, ובסוף כאילו זו היתה החלטה ככה סבבה. זה לא בסדר, אבל סבבה.

- מר שרון אלפסי :** אין בעיה, זו המציאות. זה היה הסטטוס.
- גב' לימור שחק :** אתה מוכן להסביר את ההיגיון מאחורי זה?
- מר שרון אלפסי :** אז אני מסביר את ההיגיון. חברת האבטחה שהיתה צריכה לתת שם מענה, היתה צריכה לתת מענה ל-6 שעות. אנחנו על בסיס הסיירים שלנו ועל בסיס מאבטחים שהיו פה, נתנו שם מענה סה"כ ל-12 שעות ביחד עם חלוקה של הגמ"ר שהיו שם, צוותי הגמ"ר, חיילים.
- גב' לימור שחק :** לא, מאור אומר שזה שכר.
- מר שרון אלפסי :** הכול שכר. בסוף זה מגיע על חשבון, זה יצא על חשבון סיירים שהיו פה בתוך הישוב.
- מר מאור הרוש :** לא, לא, לא, לא.
- גב' לימור שחק :** מאור אומר שלא, שרון.
- מר מאור הרוש :** לא, היתה הוצאה מלאה, היתה משכורת מלאה לשומר-
- מר שרון אלפסי :** משכורת מלאה על בסיס ההבטחה של נתיבי ישראל.
- גב' לימור שחק :** אבל ההבטחה של נתיבי ישראל זה 6 שעות ביום.
- מר מאור הרוש :** 6 שעות והחזקנו את אותו שומר 12 שעות.
- מר דורון שרעבי :** אז מה אתם רוצים, שלא יהיה?
- גב' לימור שחק :** אנחנו רוצים שתהיה שקיפות, דורון, ושאם זה ככה שיגידו לנו.
- מר שרון אלפסי :** זה לא, כי זה נחת עלי כרעם ביום בהיר ההחלטה הזאת והיא היתה חד צדדית, שלא הסכמתי לה. זה מה שעצבן, כי דיברנו על זה לפני ואמרנו לא לפתוח 18 שעות. אתה יודע למה? כי מה שקרה עכשיו, התרעתי על זה הרבה לפני.
- גב' לימור שחק :** זה הרבה יותר גרוע.
- מר שרון אלפסי :** פתחנו 18 שעות וצמצמנו ל-6 הבאנו את כל הישוב עלינו. אבל אם היינו פותחים ב-6 ומעלים בעוד שעה, לאט לאט, פה, מבינים איפה העומס, עשינו כבר את התחשיב לפני, אז לא היינו מגיעים היום לעליהום של התושבים.

מר מאור הרוש : בכל מקרה היית מגיע. בכל מקרה הצעקה היא צעקה צודקת. צריך לפתוח יותר שעות, גם אם זה עולה לנו כסף. גם היום אני בעד שיפתחו יותר שעות.

גב' לימור שחק : אבל אין כסף.

מר מאור הרוש : אין כסף, אבל יש דברים שהם חובה.

(מדברים/צועקים ביחד)

גב' לימור שחק : ...ושראש המועצה יילך ויישן שם ושיביאו לנו, כי מה שעושים פה בישוב זה ייגמר באסון. אז זה מה שאני בעד. ואני בעד שקיפות ואני בעד שיגידו את זה מהתחלה, ואני בעד שנמצא תקציבים שהתפקיד של ראש המועצה הוא לא להיות פה אלא לצאת ולהביא תקציב. אני בעד שייפתח 24/7, כי בסוף הילדים שלי לא חוזרים הביתה בערב וכל החבר'ה הצעירים פה והילדים שלהם לא חוזרים, ויש פה שאלה של זמן שיקרה פה אסון, אסון דורון, אסון יקרה פה, עם הצומת הזאת, עם צעירים שנוהגים.

מר דורון שרעבי : אז את אומרת, בואו נצמצם את הפתיחה של השער הצפוני-

גב' לימור שחק : לא, אל תגיד לי מה אני אומרת. אני אומרת שהשער הצפוני צריך להיות 24 שעות-

מר דורון שרעבי : אבל הרגע את אמרת הפוך.

גב' לימור שחק : לא, לא, לא, דורון, אתה רוצה לשמוע. אני אומרת שמקבלים החלטה אי להיות שקיפות בהחלטה הזאת, כי היום פעם ראשונה שאני שומעת שראש המועצה החליט לתת עוד 12 שעות על חשבון לא יודעת. ואני בעד שתצאו, שראש המועצה ייצא ויביא כסף לזה, כי אנחנו התרענו כל הזמן שיסגרו-

מר שרון אלפסי : בינתיים, לימור, ראש המועצה נסע ופתח שער נוסף ולא סגר שער נוסף.

גב' לימור שחק : שרון, סגרת את הישוב פה.

מר שרון אלפסי : לא סגרתי שער, פתחתי שער נוסף.

גב' לימור שחק : שרון, סגרת את הישוב פה.

- מר שרון אלפסי :** פתחתי שער נוסף, אני אומר לך, פתחנו שער נוסף.
- גב' לימור שחק :** איפה? איפה השער הנוסף?
- מר שרון אלפסי :** השער הצפוני הוא שער נוסף.
- גב' לימור שחק :** לא. הוא 6 שעות שאתה מקבל עליו תשלום. אתה מקבל עליו.
- מר שרון אלפסי :** אני לא מקבל עליו תשלום.
- גב' לימור שחק :** אתה אמרת עכשיו.
- מר שרון אלפסי :** אני מקבל עליו 6 שעות. אני מקבל עליו 6 שעות וכחלק מהשירות לציבור החלטנו לפתוח אותו יותר מהרגיל.
- גב' לימור שחק :** על חשבון מה?
- מר שרון אלפסי :** אז אני אומר לך על חשבון מה.
- גב' לימור שחק :** החלטת, לא העלית את זה פעם אחת למליאה. אל תיקח את ההחלטות שלנו שבסוף הציבור רוצה מאיתנו תשובות. אתה לא שקוף ואם היית בשקיפות היינו יודעים מזה.
- מר שרון אלפסי :** לימור, במאי המועצה עוד תפקדה רגיל, עד ספטמבר המועצה תפקדה רגיל והמועצה הכירה את הסיפור. ייאמר לזכותו של מאור-
- גב' לימור שחק :** אני לא הכרתי.
- מר שרון אלפסי :** שניה, ייאמר לזכותו של מאור שהוא ביקש לצמצם את השעות, הוא ביקש לצמצם את השעות לתוך הלילה ושם זה הגיע מההתחשבות דווקא בתושבים, בשעות האלה של התושבים ולא בהכרח, התושבים של רחוב התמרים-
- מר דורון שרעבי :** כשהוא ביקש לצמצם, אני ביקשתי לפתוח יותר.
- מר שרון אלפסי :** לא בגלל הכסף.
- מר דורון שרעבי :** היה ויכוח. אני חושב שצריך לפתוח כמה שיותר את השער הצפוני. אם אנחנו מדברים מי ישלם, אתם צריכים להבין את המצב הקטסטרופלי שהמועצה הזאת נמצאת ולא באשמתנו. אנחנו עד אוקטובר 2024 קיבלנו פה מועצה שהיא ב-10,000 שקל פלוס.

גב' לימור שחק : פלוס?

מר דורון שרעבי : כן, זה מה שאמרו לנו. זה מה שאמר לנו הגזבר, שאנחנו ב-10,000 שקל פלוס באוקטובר 2024. בדיוק שנה אחורה. ומה מתברר? מתברר כשנכנס גזבר חדש, שהיה 16,000,000 שקל שקיבלנו, איך שנכנסנו לתפקיד קיבלנו במינוס של 16,000,000 שקל. ועם מינוס 16,000,000 שקל, כשאתה למשרד הפנים ואתה אומר – היתה פה תוכנית הבראה, היה פה חשב מלווה, איך אנחנו קיבלנו 16,000,000 שקל? איך? מאיפה זה בא? הרי בדקתם, נתתם לראש המועצה הקודם אישור שהוא עבר את הכול בהצלחה. אז איך הגענו ל-16,000,000 שקל? ומה עוד לא ידענו? לא ידענו שהם השאירו לנו חובות של עוד 4,000,000 שקל בשנת 2024. וזה, עשו לנו תרגיל, המועצה הקודמת, אני אומר את זה פה בפה מלא, מול כל התושבים, עשו לנו פה תרגיל, הכניסו עוד 4,000,000 שקל חובות לשנת 2024. אנחנו לא עשינו שום דבר חריג בשנת 2024. ואז הגענו ל-20,000,000. ואז אתה שואל איך הם ניהלו פה בכלל את המועצה, איך הם העבירו פה תקציב משנה לשנה. קודם דיברת על החינוך, כסף צבוע, אז בואי אני אסביר לך מה זה כסף צבוע.

גב' לימור שחק : דורון, אל תתנשא עלי. תדבר בלי התנשאות.

מר דורון שרעבי : שניה, שניה, שניה. 35,000,000 שקל קיבלנו כסף עבור בניה בעופרים, עבור מבנה ציבור בעופרים. כל הכסף הזה נכנס לתקציב השוטף ב-5 השנים האחרונות עד לאותה נקודה. כלומר, אנחנו קיבלנו עכשיו גם, גם הכסף הרזרבי שאנחנו עכשיו צריכים לבנות גני ילדים, מעונות יום, בתי ספר, דיברנו קודם על בתי ספר, עוד 5,000,000 שקל, מאיפה יהיה את הכסף הזה? גם את הכסף הרזרבי הזה, הכסף הזה גם נעלם.

גב' לימור שחק : אז דורון, מה הבחירה?

מר דורון שרעבי : עכשיו אנחנו לא במינוס של-

גב' לימור שחק : מה הבחירה שלי בלהגיד כמה רע-

מר דורון שרעבי : שניה, שניה, זה חשוב. אנחנו לא במינוס 20, אנחנו במינוס יותר מ-55,000,000 שקל. אנחנו עכשיו צריכים לבנות את בית הספר שהתקציב שתקצבו אותו משרד החינוך לפני כמה שנים, ב-11,000,000 שקל, העלות בפועל היא למעלה מ-20,000,000 שקל, מאיפה נביא את הכסף הזה? עכשיו אתם מדברים איתי-

גב' לימור שחק : דורון-

מר דורון שרעבי : רגע, כשאתם באים ואומרים – אנחנו צריכים כסף עבור השיש, מה, זה רק מה שחסר, שיש? ויועץ התנועה שולח לי – דורון, לא קיבלתי כסף מינואר. תבדוק למה אני לא מקבל כסף. וככה יש שורה של ספקים. בסופו של דבר יש עניין של סדר עדיפות. בסופו של דבר אנחנו עומדים מול סדר עדיפויות, הכול חשוב. גם השיש עבור הילדים המיוחדים, גם זה, סדר העדיפויות-

מר רמי מימון : דורון, אני רוצה רגע לעצור אותך. זה נכון שיש סדר עדיפויות, לא הכול מסתכם בכיס של המועצה. אני לא אמרתי את ה-13,000 שקל האלה בשביל להגיד שהמועצה תוציא את הכסף. אם הייתם באים להורים ואומרים להם – תקשיבו, חסר 13,000 שקל בשביל שהמועדון הזה יעבוד, הם היו מביאים את הכסף לבד.

מר מאור הרוש : מתורמים גם. מתורמים גם. מתורמים.

מר דורון שרעבי : את זה אתה יכול לבקש מהם, אחרי שאמרת להם שמשרד הפנים הכריח אותנו להעלות 15% בארנונה-

מר רמי מימון : תגיד, זו פעם ראשונה שהתושבים מרימים פה דברים?

מר דורון שרעבי : אני יכול לבוא עכשיו להורים ולהגיד להם-

מר רמי מימון : אם לא התושבים, חצי מהדברים שכבר קיימים פה לא היו קיימים. על מה אתה מדבר?

מר דורון שרעבי : אנחנו, זה התפקיד שלנו לבוא להורים?

מר רמי מימון : על מה אתה מדבר? אתה לא חי פה?

מר דורון שרעבי : אני חי פה.

- מר רמי מימון:** זה לא התפקיד של המועצה, אבל המועצה עושה את זה.
- מר דורון שרעבי:** התפקיד שלנו לא לדרוש מהתושבים. התפקיד שלנו לפתור את הבעיות. ויש פה. אתה יודע למה לא מפזרים את המועצה? לא מפזרים את המועצה כי החובות האלה נופלים על משרד הפנים ומשרד הפנים לא רוצה לקחת על עצמו את האחריות.
- מר מאור הרוש:** נו, אז בוא נפזר וניתן להם-
- מר דורון שרעבי:** שיפזרו, שיפזרו, הם צריכים לפזר. שיפזרו ויפתרו פה את הבעיה כבר. הם לא רוצים לפזר.
- מר מאור הרוש:** רגע, רגע, שלא תטעה, אני אין לי מה להישאר, אני באהבה אקום מהכיסא ואלך הביתה אם הם ישימו את היד בכיס. באהבה.
- מר דורון שרעבי:** ואם הם לא שמים פה 20,000,000 שקל מחר בבוקר, אנחנו לא יכולים לנשום, לא עם התוכנית הזאת ולא התוכנית הזאת.
- גב' לימור שחק:** אבל, דורון-
- מר דורון שרעבי:** מה שיקרה פה בעוד שנה, בעוד שנה יהיה פה אכלוס נוסף ואנחנו צריכים להביא להם גני ילדים, מעונות יום, טיפת חלב, אין פה כסף, אין כסף. עדיף לנו להתפזר, שמשרד הפנים יטפל בעניינים.
- גב' לימור שחק:** כולנו, כולל ראש המועצה להתפזר, דורון, כולנו. ואני אגיד לך עוד משהו.
- מר דורון שרעבי:** אני מדבר בשמי.
- גב' לימור שחק:** דורון, אני מדברת בשמי ומה שאני חושבת, בסדר? ואני אגיד לך עוד משהו. הכול בסדר, אני בטח יודעת שיש, את השיחה הזאת עשית איתי עשרות אלפי פעמים כדי להסביר לי, אבל אנחנו, זו הקדנציה שלנו. אני די אכלו לי, שתו לי, לא שתו לי. אם הפתרון הוא עכשיו להתפטר, שמשרד הפנים יכניס את היד לכיס. ואגב, אני, כשישבנו במשרד הפנים, אני הייתי שם. אני אמרתי את זה שם. ואתם רק רציתם להגיע להסדר ובסוף-
- מר מאור הרוש:** לא, לא, לא, רצינו תוכנית הבראה.

- גב' לימור שחק :** מאור, תן לי לסיים.
- מר מאור הרוש :** לימור, הם לא הסכימו לתוכנית הבראה. הם אמרו התייעלות.
- גב' לימור שחק :** תן לי לסיים מה שאני רוצה להגיד. בסוף, לקחת מהתושב זה הדבר האחרון שאנחנו צריכים לעשות, בטח ובטח שזה טיפה בים. זהו. אז אם זה מה שצריך לעשות, כולנו צריכים לבוא ולהגיד, אבל כולנו. אנחנו אגב לא מתפטרים, אנחנו מדיחים את עצמנו, אנחנו לא עובדים של המועצה.
- מר דורון שרעבי :** אמרנו את זה משרד הפנים – עצם העובדה שאנחנו הצבענו נגד תוכנית התייעלות ואמרנו למשרד הפנים-
- גב' לימור שחק :** זה שעושים שביתה איטלקית ולא מפגישים אותנו 4 חודשים זה לא מוביל את התוכנית הזאת שאתם רוצים.
- מר דורון שרעבי :** הם שמו לנו אולטימטום עד ה-30.9.
- גב' לימור שחק :** נכון.
- מר דורון שרעבי :** תעמדו בתוכנית התייעלות. הצבענו נגד? קחו, תטפלו.
- גב' לימור שחק :** ראש המועצה אמר לנו שתהיה ישיבה רק אם נאשר את תוכנית התייעלות. אם מאור לא פונה למבקר המועצה, המדינה, אני לא יודעת מי, גם זה אמרו לנו רק אם תצביעו בעד תהיה ישיבה. זה לא נקרא להתמודד. להראות להם מה שכתבת? אני אגיד לך מה כתבת, כתבת בקבוצה.
- מר שרון אלפסי :** אני אגיד לך מה היה, דיון על תוכנית התייעלות-
- גב' לימור שחק :** רק אם יהיה דיון אז תעשה את הישיבה.
- מר שרון אלפסי :** אמרנו דיון על תוכנית התייעלות והתקציב.
- מר רמי מימון :** שרון, אין דיון כי אין תוכנית אחרת. יש תוכנית אחת.
- גב' לימור שחק :** לגעת בתושבים, מה שכבר עשינו, זה הדבר, במיוחד אחרי מה שאתה אומר פה דורון, אני לא מבינה איך הצבעת בעד זה. ואם אתה פורס פה את כל הטוב הזה-

(מדברים/צועקים ביחד)

גב' לימור שחק : אני לא מבינה את זה. אתה יושב פה-

קהל: מישהו פה שומע את עצמו?

גב' לימור שחק: אתה יושב פה, פורס את כל החובות-

קהל: אני יושב פה שעה וחצי.

מר שרון אלפסי: אייל, כמה דקות, אייל-

גב' לימור שחק: אתה יושב ופורס את כל החובות, אתה יודע את הכול, אתה פה פורס את הכול ובסוף מצביע-

מר דורון שרעבי: מה את חושבת, שאנחנו יודעים את הכול מראש? זה תהליך. זה חודשים עד שהגענו להבנות האלה. מה את חושבת, שבאותה נקודת זמן ידענו את מה שאנחנו יודעים היום? את כל התרגילים שעשו לנו?

גב' לימור שחק: קומו, תגידו.

מר דורון שרעבי: אז אנחנו אומרים: משרד הפנים, קחו, תטפלו אתם.

מר שרון אלפסי: שניה, שניה. טוב, אני רוצה רק להגיד. משרד הפנים, החוק מחייב אותנו לפעול ב... זה החוק. אנחנו כרגע נמצאים בסוציו 7 ביחס ל-10, זה אומר שאנחנו מאד, הציבור שלנו מאד חזק, דורש שירותים מסוימים. המועצה עניה. מה נעשה? זו המציאות שלנו. החברה עבדו פה מאד קשה כדי לכתוב פה תוכנית עבודה מסודרת וכדי להביא חלק מהחלומות כדי שנוכל באמת לבנות תוכנית מסודרת. משרד הפנים בא ואמר – אין שום בעיה, חלק מהתהליך הזה זה לבוא ולהיות מעורבים במתן השירותים האלה. אנחנו לא חייבים לעשות. ולכן התהליך של הצבעה נגד הוא תהליך לגיטימי. אבל מי שמשלם את השירותים ולצערי הרב אנחנו משלמים את השירותים רק מארנונה למגורים. אין לנו משהו אחר. ועד שלא יהיה מסחר, תעשייה, משהו שבאמת יכול לייצר הכנסות אמיתיות, הארנונה למגורים היא זו שמשלמת את ההוצאות. ומה לעשות שההכנסות שלנו מארנונה עמדו ב-2024 על 12,500,000 שקל ועכשיו יעמדו על 14,500,000 שקל. ושההוצאות שלנו, כדי לתת פה שירותים בסיסיים, כי הכול טיפס פה בשנתיים, אנחנו בשנתיים של מלחמה ואנחנו לא יודעים כמה שנים עוד קדימה יהיה לנו שיקום. וההוצאות פה עומדות על 20,000,000 שקל, אז אמרנו פשוט יותר,

ובתוכנית אמרנו, לא קרה כלום, בואו נרד לשירותים ב-14,000,000 שקל, זה בסדר. זה בסדר לקבל כזו החלטה.

מתי? עכשיו, בתוכנית החדשה שאתה רוצה ל-2026.

מר מאור הרוש :

עכשיו, עכשיו, כן, עכשיו. בוא נרד לשירותים במה שאנחנו מכניסים. בסוף ההוצאות חייבות להיות מאוזנות מול ההכנסות. הבאנו חלומות, רצינו לתת שירותים טובים יותר לציבור, רצינו להגדיל את ההכנסות, ומשרד הפנים בא ואמר – אין בעיה, תיכנסו לתוכנית, תחלקו, תאזנו את התקציב תוך 3 שנים. זה היה הרעיון בגדול. יכול להיות שאנחנו לא אוהבים, אף אחד לא רוצה להפיל גזירות מיותרות על הציבור, אבל כל עוד אין לנו הכנסות אחרות והיעד המרכזי, הצד הזה בטוח יודע את זה, היעד המרכזי לקדנציה הזאת היה לנסות להקים את אזור התעשייה. הצלחנו לקדם תב"ע, ה-תב"ע מאושרת. אנחנו כרגע עובדים על תוכנית הפיתוח, זה על 705, תוכנית הפיתוח מדברת כמה יעלה באמת לפתח את אזור התעשייה. אנחנו עובדים פה על תשתיות, אנחנו עובדים על הסכמי גג. קיבלנו כרגע תקציב ליועץ להסכמי גג.

מר שרון אלפסי :

כן, לפני 4 חודשים, מה עשינו איתו?

מר מאור הרוש :

רגע, אנחנו כרגע בדיון, קיבלנו אישור עכשיו.

מר שרון אלפסי :

4 חודשים אנחנו בדיונים?

מר מאור הרוש :

אז אני אומר, קיבלנו כרגע ממשרד הפנים-

מר שרון אלפסי :

אבל אני שמעתי, שרון, שמעתי שקיבלנו הרשאה לפני 3-4 חודשים.

מר מאור הרוש :

תראה, זה בדיון, עשינו בדיקה-

מר שרון אלפסי :

דיון של מי?

מר מאור הרוש :

עשינו בדיקה מול כמה יועצים שיכולים לתת מענה. מה לעשות, אין כמות כזאת של יועצים שיכולים לדון בהסכמי גג. אין כל כך הרבה יועצים. אין יותר מדי. בסוף אנחנו מדברים על 36 הסכמי גג שנעשו בכלל הארץ ולא כולם פנויים. אז אתה מאחד לאחד עובר, מנסה לבדוק, מנסה להגיע ליועץ הנכון שגם יתאים לעבוד ביהודה ושומרון. זו המציאות שלנו. זו המציאות. אבל היעד המרכזי שלנו זה באמת אזור התעשייה. היעד המרכזי זה הסכמי גג. היעד זה

מר שרון אלפסי :

תשתיות. מה לעשות? זה חלק מהההליך. מסחר משולב מגורים. כל זה אנחנו בדיונים אין סופיים. השארנו את זה לקדנציה הזאת, זו המציאות שלנו. אנחנו יכולים לבוא ולהגיד בחלק מהתוכנית זה באמת לרדת לביצוע של 14,000,000 שקל, זה יכול לקרות. זו התוכנית. היא לא מדברת על משהו אחר. ואנחנו אמרנו, אנחנו מוכנים לעמוד בזה, כדי לשמור על שלמות הקואליציה אנחנו מוכנים לעמוד בזה. ונעשה את הכול, ואני אומר לכם, יש פה מאבקים אין סופיים לראות מאפה מורידים כדי שבאמת נצליח לשמור על איכות חיים סבירה, טובה. שאלו אותי לא פעם אחת, הסיפור של הארנונה זה מה שיסגור את הגרעון? לא, אבל לפחות נוכל לשמור על רמת שרות סבירה. זו המציאות. אנחנו שם. אתה יודע, פעם דיברנו להיות או לחדול, אנחנו כבר לא בלהיות, אנחנו גם לא בלחדול, אנחנו כבר, אני אומר לכם אמיתי, אנחנו כל היום מתחננים לספקים שישארו, זו המציאות. אפשר להתכחש, אפשר לא, אבל שם אנחנו. עם זה אנחנו מתמודדים. ואף אחד לא בכה, זה חלק מהתפקיד שלי, זה בדיוק התפקיד שלי, לבוא לעבוד קשה וללכת לגייס. הסיסמא הזאת של לבוא ולהגיד פה לך להביא כסף, משרדי ממשלה לא משחררים כסף ככה. משרדי ממשלה משחררים כסף אך ורק בקולות קוראים ותקציבים ייעודיים בלבד.

מר מאור הרוש : שרון, 4 חודשים לא עלה קול קורא, נשמה, 4 חודשים לא ראיתי תב"ר על הלוח, מאוגוסט. אנחנו אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר, נובמבר, 4 חודשים לא ראיתי תב"ר. ב-4 החודשים האחרונים, איזה תב"ר ... איזה?

מר שרון אלפסי : אין כסף ל-תב"רים.

(צועקים ביחד)

מר מאור הרוש : אין תב"ר 100%?

מר שרון אלפסי : אין תב"רים 100%. אתה בסוציו 7, אין תב"רים 100%. כל ה- תב"רים זה אחד לאחד. במקרה הטוב יש לנו 20%. וגם היום קיבלנו החלטה, שכל מה שמעל 20% כרגע לא עולה. לא עולה. לא עולה לדיון. אנחנו בסוף שנה, אנחנו מאד מאד מאותגרים, אנחנו רצים בלי סוף. מה אתם חושבים, שנשארים פה בגלל העיניים היפות של מישהו כאן? אתה יודע מה, סליחה, אני

מתקן, כן, בגלל העיניים של אנשים שמתחננים כל יום – תישארו, תמשיכו עוד חודש, אנחנו נגיע להסדרה, אנחנו מול משרד הפנים. אני רץ מול משרד החינוך, מנסה להקדים תשלומים שמגיעים לנו לסוף שנה. אני רץ מול משרד הפנים כדי להקדים מענקי איזון. לראות איך אנחנו מייצרים פה משהו. משם זה שורף. זה שאנחנו נמצאים בלילה הזה פה, שהחבר'ה שאני לא מפרסם בפייסבוק, וזאת שם שיושבת מאחור ויודעת, עד 11, 12, 1 בלילה, שאני נמצא במשרדי הממשלה כדי לנסות להביא תקציבים. אז זה בסדר הסיסמא הזאת, זה התפקיד שלי. לא בוכה על זה, זה בדיוק מה שאני צריך לעשות ולשם אנחנו עובדים. זה מחזיק חודשיים וחצי.

גב' לימור שחק : זה לא סיסמא, זה מה שצריך לעשות.

מר שרון אלפסי : זה בדיוק מה שעושים אבל. זה בדיוק מה שעושים. כולם פה כרגע רצים כל היום מול משרדי ממשלה לראות-

(מדברים ביחד)

מר מאור הרוש : שרון, אני חייב לעצור שניה, זה יפה לפרוטוקול, זה מגניב לפרוטוקול, אבל כולנו, אבל באמת, אני אומר את זה בשיא הרצינות ואמר את זה מקודם רן, כל אחד פה מקושר עם משרדי ממשלה בדרך כזו או אחרת. ואני שאלתי מה ראש המועצה שלי עושה. לא ראו אותך, אחי, אני אומר לך את האמת, אני שומר על הפה שלי, אני אומר, ממה שאני יודע, לא ראו אותך. 12 ו-1 בלילה, אני לא יודע איזה שר יישב איך בכלל, כן? אף אחד לא יסתכל עליך. אבל בסדר. עם מי ישבת, מה ישבת, אני לא יודע אחי, אבל אני מודה שזה חופר וגם יודע מה קורה במשרד הפנים ויודע איך היא התפוצצה עלינו, עליך יותר, עלי יותר, על ההוא יותר, לא משנה. אני יודע כמעט איפה היינו גם, באיזה נקודת שבירה היינו. בוא נשים דברים על השולחן, את המצב של המועצה ואת המצב שלך ואת המצב שלנו אנחנו יודעים. עכשיו השאלה היא לאן לוקחים את זה מפה. לא צריך להעביר לאף אחד. אנחנו לא צריכים להעביר אף אחד. מה עושים מפה? בסוף, כל זה, באמת, בפועל זה עוד כלום. עוד חודש לא יהיה פה פינוי אשפה ולא יהיה פה הסעות ולא יהיה פה- מה עושים מחר מול תמי? תמי כרגע עכשיו, מה אנחנו הולכים לעשות? מה אומרים לה? אתם בונים תכנית של מה, ש-

2026 עולה רגיל ב-16.62, אנחנו לא חלק מהתוכנית הזאת, אתם מדברים על תקציב מאוזן ל-2026, ואללה, חברה, מראש אני אומר לכם, אני לא רואה את זה קורה אפילו. אני לא רואה את זה קורה ובטח ובטח אם התביעה של אינשטיין תמר תתקבל, אנחנו נקבל כזה צינור ולהתראות. אנחנו לא נחיה פה. 8,000,000 שקל, 4,000,000 שקל, 3,000,000, לא משנה כמה היא תיגמר-

מר ניסים אלקובי : אז לא לעשות כלום?

מר מאור הרוש : אני לא אמרתי לא לעשות כלום, אני אמרתי שלא זו המלחמה. צריך טיפה רגע עוד פעם. בסוף אתה צריך את חברי המליאה, אין מה לעשות.

מר שרון אלפסי : אם המדינה לא תשים פה 20,000,000 שקל אנחנו לא נשרוד.

מר מאור הרוש : אין בעיה. ביום שאתה תגיד – אני לא מסכים לגזירה הזאת על התושבים ונשנה את ההסתכלות אל מול משרד הפנים ונהיה יד אחת אחידה – רק אז משהו יזוז במשרד הפנים. כרגע נוח לה להחזיק אותך ולשים לך את החבל על הצוואר, והיא יודעת שאתה רוצה להישאר על הכיסא, והיא יודעת שאתה רוצה לשמור על התפקיד, והיא יודעת שאנחנו לא אכפת לנו גם. היא יודעת, היא יודעת שכולנו רוצים ללכת, היא יודעת.

מר שרון אלפסי : מאור, מותר לי לחדד משהו?

מר מאור הרוש : תמיד.

מר שרון אלפסי : אנחנו בתהליך של פיזור.

גב' לימור שחק : יופי.

מר מאור הרוש : יופי.

מר שרון אלפסי : שניה, שניה, שניה. אנחנו בתהליך של פיזור. החוק מפזר את חברי המליאה אוטומטית, חברי המועצה אוטומטית. אין לי שום, באתי, אמרתי, אני הגעתי ל-5 שנים כדי לבוא ולעבוד פה בכל הכוח כדי באמת להביא את הישוב לאיפה שהוא ראוי. זה הכיוון ועבדנו בזה ואנחנו עובדים במשך שנה ו-8 חודשים, עובדים בזה, עובדים בזה, ולשמחתי אתם שותפים בתוך התהליך הזה, מלבד החודשיים האחרונים לצורך העניין. גם בחודשיים האחרונים, סליחה, בחודש

האחרון לא, בסדר? מה שכרגע הבאנו פה, אתה יודע מה, להגיד בשורה, לא בשורה, הסיפור של לנהל תקציב ל-2026 מאוזן ולצלוח אותו עד שנצליח לייצר הכנסות, כל מה שאנחנו עושים עכשיו זה לנסות להגיע ליעד הזה שיתחיל להיכנס כסף מאזור התעשייה או מסחר. זה בדיוק היעד שלנו. אנחנו צריכים לעבור את התקופה הזאת. וכן, אנחנו אומרים את זה 3 קדנציות, התפרקו, קמו בדיוק על הסיפור הזה, על תקציב. כל פעם אנחנו חוזרים על אותה סיטואציה. ולכן, אנחנו מביאים פה בשורה אחרת. אפשר להגיד לא ולחזור חזרה לאותו מקום-

מר מאור הרוש : לא, לא סתם ביקשתי במייל את חציון 2025, אני רוצה להבין איפה אנחנו עומדים.

מר שרון אלפסי : עוד לא קיבלנו אותו, אין עדיין זה.

מר מאור הרוש : איך אבל אתה אומר לי, אתה יודע מה, בוא נגיד ננתק את 2024, לא אנחנו, לא אתה, לא אף אחד פה קשורים ל-2024. תראה לי את 2025, בוא תראה לי את היעד שלך, מה היה היעד ואיך אתה עומד מאוזן לחציון הראשון, לפחות שאני אראה שאתה יודע להתנהל בצורה הנכונה. לפחות שאני אראה שאתה בכיוון.

מר ענבר לוין : יש לנו דו"ח רבעוני שלנו, ביקשת דו"ח מבוקר, אין לנו עדיין.

מר מאור הרוש : לא, אתה דיברת על 2025.

מר ענבר לוין : מבוקר איך יהיה 2025? חציון אתה מדבר?

מר מאור הרוש : כן, חציון. אין בעיה, לא צריך להיות מבוקר, תראה לי מה רואה החשבון הוציאה לך. שלח לי אותו, תן לראות. אל תתן לי מבוקר חתום של משרד הפנים, תביא לי רק של רואה החשבון.

מר ענבר לוין : אני יכול להביא לך, מה הבעיה?

מר מאור הרוש : תן לראות איפה אנחנו עומדים. יש לנו יעד גרעוני שידענו מראש שנהיה שם, תן לראות איפה אני ביעד בכלל.

גב' לימור שחק : אני חושבת שנכון שלכל חברי המועצה.

מר מאור הרוש : ברור שלכל חברי המליאה.

מר ענבר לוינ:

עוד פעם, בדרך כלל ובמדינת ישראל, כשיש דו"ח חצי שנתי, מביאים אותו. הגזברות מכינה בסיוע של חברת מישור, בסיום רבעון, דיברנו מקודם על נתונים של השמירה, בדרך כלל 45 יום, 50 יום, בוא נגיד ככה, במצב טוב, מסיום הרבעון אנחנו מכינים. כלומר, עכשיו אנחנו נסיים את הרבעון של ספטמבר. זה ייקח לנו עוד לפחות 10 ימים. כמובן שהכנו חצי שנתי. רוצים אותו – נעביר אותו, מה הבעיה? בשניה. סדר גודל, אני לא זוכר, 3,500,000 שקל מינוס. אבל אני יכול להעביר לך בווטס-אפ.

מר מאור הרוש:

3,500,000 שקל מינוס. כמה בתקציב כביכול שהעברנו הגרעון הוא חזר בפעם השניה, הוא ירד מ-7 ל-5 משהו, הגרעון התקציבי לשנת 2025? ביוני הוא היה 7, אחר כך היה תיקון של משרד הפנים, הוא ירד ל-5 משהו, 4 משהו נראה לי, אם אני לא טועה 5.7 בערך.

מר ענבר לוינ:

אני חושב שמהו סביב 6 ומשהו, זה הרווחים של הנרי, 6 ומשהו היה או משהו כזה.

מר מאור הרוש:

6.3 בערך?

מר ענבר לוינ:

תשובה מדויקת אולי יש לו את הניירת כאן, ואם לא, נחפש את זה. 6 ומשהו-

מר ניסים אלקובי: 6.394.

מר מאור הרוש:

6.4. ואנחנו עומדים עכשיו עלך 3.5 גרעון. אני יודע, רבעון שלישי, רבעון גם פחות הוצאות רבעון שלישי, ורבעון רביעי הכנסות של מענקי איזון. בסדר, יודע. אני רק רוצה לראות להבין בכלל איפה אנחנו על הסקאלה, כי בסוף-

מר ענבר לוינ:

מה שחשוב זה, סליחה, שנקבל את זה וזה ייקח לפי דעתי עוד חודש, תוכל לראות בין מה שאני עשיתי עם חברת מישור לבין מה שרואת החשבון. דהיינו, זה לא יהיה פער כמו בין 10 עודף למינוס 4 מיליון, אבל בהחלט יכול להיות 100 או 200 אלף שיקול לכל כיוון, בסדר?

מר מאור הרוש : ובמקביל אני אשמח לקבל תשובה על הפער של מ-9 נקודה משהו ל-12.2. 900 אני יודע מה הם. לא הצלחתי להבין מה זה עוד 1.4 מיליון בערך. מ-2024, סוף 2024.

מר ענבר לוי : מה ההבדל בין הדו"ח הרבעוני-

דובר : נדמה לי שזה התביעות, לא?

מר מאור הרוש : אבל התביעות הן 900,000, 600 ו-300.

מר ענבר לוי : מ-9 נקודה משהו קפצנו ל-12.2.

מר ניסים אלקובי : לא, אתה מדבר על הפשרה שהגענו.

מר ענבר לוי : איזה פשרה הגענו?

מר ניסים אלקובי : כן, אבל מי ששמה בדו"ח, היא שמה את התביעה כולה לדעתי.

מר מאור הרוש : היא בכלל לא היתה על 2024, הזינו אותה רטרו. עכשיו היתה פשרה והכניסו ל-2024, אז איך יכול להיות שהיא סיימה את הכול? היא שמה את הפשרה. מה נסגר?

מר ניסים אלקובי : היא לא שמה את הפשרה לדעתי.

מר ענבר לוי : שניה רגע, יש דף נייר ארוך שבעצם רואה החשבון שהוא רושם ב-2024 ... השינויים המשמעותיים ב... שלנו, זה אחד היה התביעות שהיו לנו, שלא היה בעבר תביעות, זה, אני סתם זורק, כ-1,200,000. דבר נוסף, היה עוד משהו, תן לי דקה להיזכר מה עוד.

מר מאור הרוש : היה לך את שתי התביעות של ההשתלמות.

מר ענבר לוי : סליחה, הפלשתינאים.

מר מאור הרוש : ההשתלמות של הפלשתינאים, קופות גמל וזה, אז נסגר 300-

דובר : פיצויים קודם.

מר מאור הרוש : פיצויים היה לפני. פיצויים היה בגרעון לפני. אי אפשר לספור פעמיים.

גב' לימור שחק : אני רגע רוצה להבין לאן פנינו-

מר ענבר לוי : אז אחד זה הפלשתינאים; שתיים זה התביעות.

- מר מאור הרוש :** אבל תביעה אחת נסגרה. בוצה. זהו.
- מר ענבר לוין :** שתי תביעות היו לנו – אחת של הפלשתינאים- והבוצה.
- מר מאור הרוש :** והבוצה. והפלשתינאים, בוא, זה לא מעניין אותי על כולם, אבל היו רשומים בהוצאות הנדסה שזה לא נכון, העברנו אותם מהוצאות הנדסה. במקום למשוך מהקרנות, אז ירד ל-
- מר מאור הרוש :** לא, לא, זה בסדר, לא, אבל אתה חוזר איתי לפני ה-9 ומשהו.
- מר ענבר לוין :** לא, זה כולל.
- מר מאור הרוש :** לא, מה, הסיפור שאתה סיפרת לי עכשיו-
- מר ענבר לוין :** תשובה לא. תשובה לא.
- גב' לימור שחק :** אני רוצה להבין לאן פנינו. כאילו או קיי, מה קורה עכשיו? דורון, אמרת פיזור. בוא רגע נדבר על זה, מה קורה?
- מר שרון אלפסי :** מה, בלוחות זמנים?
- גב' לימור שחק :** לא. מה קורה?
- מר שרון אלפסי :** כרגע הסטטוס שהמועצה למעשה מסוף ספטמבר אמורה להיות בפיזור, כאילו תהליך של פיזור מול משרד הפנים.
- גב' לימור שחק :** כן, זה ידוע.
- מר שרון אלפסי :** בתוך התקופה הזאת יש לנו יכולת לעשות שינוי. אם אנחנו מצליחים להגיע לאיזו הסדרה או שינוי בתוכנית ההתייעלות, שתעבור פה, אישור תקציב לצורך העניין ל-2026, אנחנו יכולים לשנות את רוע הגזירה כל עוד לא יצאו מכתבים. זה הרעיון.
- גב' לימור שחק :** ואם לא?
- מר שרון אלפסי :** ואם לא, אז ממשיכים בפיזור רגיל.
- גב' לימור שחק :** מה? מה זה אומר?
- מר שרון אלפסי :** פיזור. המועצה הולכת הביתה.
- גב' לימור שחק :** לוחות זמנים.

- מר שרון אלפסי :** יכול להיות שאני אזומן לשימוע, אני לא יודע להגיד.
- גב' לימור שחק :** לוחות זמנים אתה יודע להגיד?
- מר ניסים אלקובי :** לא יודעים. הם יכולים בכל רגע. ברגע שעבר המועד-
- מר שרון אלפסי :** זה חונה כרגע, כיוון שאין שר כרגע, זה חונה כרגע אצל מנכ"ל משרד הפנים והוא יכול לקבל החלטה בכל רגע. אני חייב להגיד פה משהו לפתוח, מדובר בסוף באיזה 10 רשויות שחלק גדול מהאירוע, יש גם רשויות בעוטף עזה, חלק גדול מהאירוע הוא שם לקבל החלטה, זו החלטה רוחבית.
- גב' לימור שחק :** 10 רשויות עומדות במצב שלנו?
- מר שרון אלפסי :** כן, שפחות או יותר עומדות במצב של אי אישור תקציב. וזו החלטה רוחבית שצריכה לצאת, ואני מעריך שזה מה שמאתגר אותו. אבל זה יכול לקרות כל רגע. בסוף אנחנו מדברים על זה, זה היה צריך להיות בספטמבר אחרי החגים, לא רצו להוציא בחגים, ולכן התהליך הוא שם.
- גב' לימור שחק :** בעצם משרד הפנים כל רגע יכול לקרוא לחברי המליאה, אני רגע רוצה להבין רק, לחברי המליאה, מה? איך זה עובד?
- דובר :** זה אוטומטי.
- גב' לימור שחק :** לא שומעים אותנו.
- מר שרון אלפסי :** לא, יכול להיות שיחליטו לשימוע, אני לא יודע.
- מר מאור הרוש :** בשני הפיזורים האחרונים שמעו אותנו והעלו אותם לשימוע.
- מר שרון אלפסי :** עקרונית, אני מעריך, בתום 30 יום מרגע שלא עבר תקציב, המועצה אמורה להיות מפוזרת אוטומטית.
- גב' לימור שחק :** כן, זה כבר עבר. ומה קורה איתך כראש המועצה?
- מר שרון אלפסי :** אני כנראה אזומן לשימוע. כנראה אזומן לשימוע ובתוך התהליך הזה יקבלו החלטה אם אני נשאר או לא.
- גב' לימור שחק :** ואז בעצם כשמדיחים את כל חברי המליאה, מגיעים לפה ועדה קרואה.

אם הוא נשאר שני נציגים, אם הוא לא נשאר – ממונה ושני נציגים.

דובר :

אבל סליחה שניה, אני רק אחזור לשער הצפוני, שרון, אם אתה יכול, בשעות שבאמת, בשעות הבודדות באמת שהשער פתוח גם בערב, מ-4 עד 7, הבנתי שכן איזה סוג של אישור מ-ש"י שהתקבל לפתוח מ-45:3. אבל אם אפשר באמת שזה יהיה קבוע, כי זה קצת לא קבוע, האימהות שם מחכות, ממתונות כאילו.

גב' נירה אטיאס :

מר שרון אלפסי : 3:45 זה קבוע.

זה לא. עומדים שם ואומרים – עוד לא נפתח, עוד לא נפתח. אז רק אם אפשר לשים על זה לב. הרבע שעה הזאת עוזרת קצת.

גב' נירה אטיאס :

7. חניון לרכבים כבדים.

לגבי החניון, שרון, זה קצר העניין הזה. שרון, אתה החזרת לי תשובה שאין לך תקציב. אנחנו דנו בנושא הזה בוועדת תנועה, יש הרבה מאד טענות מתושבים שרכבים כבדים חונים בחניות של רכבים פרטיים, אנשים מגיעים בלילה אין להם איפה להחנות והם צריכים להתחיל להסתובב ברחובות ולמצוא חניה. אנחנו הצענו פשוט ליצור חניון לרכבים כבדים, שכל הרכבים האלה בלילה יחנו שם ואז יפנו חניות לתושבים. התשובה שקיבלתי ממך – אין תקציב. זאת לא תשובה. היא לא תשובה מפני שקודם כל היית אמור לאתר מקום ואיתור מקום לא עשית את זה.

מר ישראל מאיה :

מר שרון אלפסי : קודם כל בוצע איתור מקום.

מר ישראל מאיה : אז למה אנחנו לא יודעים מזה?

קודם כל אז אני מסביר לך. ממש אחרי החגים יצאנו לסיור, הרעיון המרכזי זה להקים את זה איפה שהכניסה

מר שרון אלפסי :

ישוב, כשאתה מגיע לכיכר האחרונה לפני היציאה לישוב, יש את השער הצהוב מצד שמאל שהולך לכיוון הכביש העוקף, יש שם מצד ימין אמרנו חניון זמני שיכול להיות שם. זו אחת הנקודות שאותרו. יהיה חניון אחד גם בבית אריה וגם בעופרים. יהיה חניון אחד רק לשם המיועד. מהנדס המועצה בדק את זה, יש שם היתכנות, צריך לעשות שם הקצאת קרקע, זה נוהל שלם. נוהל פינוי חניון נגררים, נוהל משאיות, זה נוהל בחוק עזר עירוני, צריך להוציא על זה חוק עזר עירוני.

מר ישראל מאיה: או קיי, זה בסדר, חוק עזר עירוני זה בסדר וזה מחייב בניגוד לחוק העזר הסתמי שקיבלתי נכון להיום, כי צריך באמת לעדכן את חוק העזר העירוני בנושא הזה וזה פשוט לעשות את זה, לא צריך לקחת שנה בשביל זה. זה דבר אחד. ודבר שני, מה עוד נדרש שם כדי להתחיל להכשיר את הקרקע למטרה הזאת?

מר שרון אלפסי: קודם כל, זה לא כזה פשוט.

מר ישראל מאיה: למה?

מר שרון אלפסי: כי לבוא לשים שם משאיות, אוטובוסים, ביחידת הקרקע הזאת, זה לא כזה פשוט. צריך לשים מצעים, צריך להדק, יש פה תהליך לא פשוט. צריך לגדר את זה. אישור של הקצאת קרקע הוא אירוע אחר לגמרי.

מר דורון שרעבי: אבל זה חלק מהתהליך.

מר שרון אלפסי: ברור.

מר דורון שרעבי: אבל זה תהליך של חודשים, זה לא מהרגע להרגע.

מר שרון אלפסי: בכל מקרה זה תהליך של חודשים.

מר ישראל מאיה: ומישהו התחיל עם זה? עם הקצאת קרקע התחלתם?

מר שרון אלפסי: היה סיור עקרוני-

מר דורון שרעבי: זה לא אנחנו, זה רמ"י. אתה פונה ל-רמ"י, רמ"י צריך לאשר לך את זה. זה לא מהרגע להרגע.

מר ישראל מאיה : אז יש פניה ל-רמ"י?

מר שרון אלפסי : אתם זוכרים מתי עשינו הקצאת קרקע לכיוון למטה? עד היום עדיין אין אישור.

מר רמי מימון : האם יש לנו את היכולת למנוע-

מר ישראל מאיה : ואיזה מהר עשינו את זה. ביקשתי לחכות עם זה כולה חודש אחד ואמרת לי זה דחוף, מה דחוף, אמרת נחכה עם ההצבעה. דחוף, מה דחוף, הנה, עבר 8 חודשים לא קרה כלום.

מר שרון אלפסי : אני עדיין אומר שזה היה דחוף. אני חושב שזה נכון.

מר ישראל מאיה : היה אפשר לחכות עוד חודש אחד להצבעה נוספת.

מר שרון אלפסי : לא יודע.

מר רמי מימון : האם יש לנו אפשרות למנוע כניסה של האוטובוסים? כי גם אני ראיתי את מה שהולך באוטובוסים בלילה, האם יש לנו אפשרות למנוע את הכניסה שלהם לתוך הישוב?

מר שרון אלפסי : לצערי לא. כל עוד אין חוק עזר שמדבר על-

מר רמי מימון : לא יודע, אתה מונע ממשאיות להיכנס לפרוק סחורה, אז למה שלא תמנע מאוטובוס להיכנס ולהחנות?

דובר : משאית תפרוק סחורה זה חוק רעש, זה משהו אחר, בשעות ספציפיות.

מר רמי מימון : לא על זה אני מדבר. אני מדבר על הלילה, חניון לילה.

דובר : אז תמנע ממנו, תגיד שהוא עושה רעש, תמצא את הדרך. מה זה משנה? אני שואל האם יש לך אפשרות למנוע, תעשה לך את החוק לטובת התושבים. ואני אומר לך, אני לא גר בבית אריה, שבוע שער הסתובבתי, מטרד נוראי. נוראי. פשוט אוטובוסים בכל מקום.

דובר : יותר מהר, עדיף נעשה חוק עזר עירוני כופר חניה, ייקח לעופר בדיוק חודש להקים אותו, בוא ניקח להם כופר חניה וזהו. זה כבר עדיף. עד שיהיה איזה חוק מלא

לחניונים וזה יעבור שנתיים שלוש והקדנציה הזאת תיגמר. חבל על הזמן.

מר דורון שרעבי: אני יכול להגיד לכם אבל, בתוכניות העתידיות יש דרישה, עלתה דרישה, אפילו אני העליתי אותה באופן אישי, מול המתכננים, שיקצו שטח למשאיות ונגררים כבר בתוכנית עצמה בכניסה לשוב. אז כבר דיברנו על זה עם דירה להשכיר בשטח של ה-4000 ובשטח החדש של ה-3000 המחבר בין עופרים לבית אריה, זה שני מתכננים שונים, כל מתכנן בשטח שלו.

מר ישראל מאיה: וזה יתבצע?

מר דורון שרעבי: בטח.

מר ישראל מאיה: או שזה רק דיבורים?

מר דורון שרעבי: לא, לא, זה עלה כדרישה שלנו וזה נכנס לתוכנית.

מר רמי מימון: אבל אתה מדבר על עתיד רחוק. כרגע הבעיה היא -

מר דורון שרעבי: בסדר, אני רק אומר לך מה הולך להיות.

(מדברים ביחד)

מר ישראל מאיה: אני לא מרגיש שיש דחיפה לנושא הזה, בלי שום קשר לכסף. צריך קודם כל לעשות את כל הפניות הנדרשות, ואני מבקש גם לכתב אותו שאני אדע שזה מתחיל להתבצע.

מר שרון אלפסי: בסדר גמור.

מר ישראל מאיה: כי אני כרגע באוויר. אני יודע שאתה אמרת לי אין תקציב, בזה נגמר העניין.

מר שרון אלפסי: זה עובדה. לגבי הסיפור של ההתקדמות, מה נעשה עם הקצאת קרקע -

מר ישראל מאיה: אבל לבקש לאשר אישורים וזה, זה לא צריך כסף בשביל זה.

מר שרון אלפסי: אנחנו אישרנו, ועדת התנועה אישרה.

מר ישראל מאיה : עזוב ועדת תנועה, ועדת תנועה לא יוצרת את השטח, את המגרש. אתה אומר שצריך הקצאה, אז קדימה.

מר שרון אלפסי : בסופו של דבר, החלטות מהסוג הזה זה החלטות של מליאה. ועדת תנועה, עם כל הכבוד לה, היא לא ועדת-

מר ישראל מאיה : אז בוא נעלה את זה למליאה, מה הבעיה?

מר שרון אלפסי : ועדת תנועה היא ממליצה -

מר ישראל מאיה : אז בוא נעלה את זה למליאה, אני מבטיח לך שתקבל את כל הקולות.

8. אכיפת רעש מבעלי חיים.

מר שרון אלפסי : אכיפת רעש בעלי חיים, נירה, את רוצה להעלות?

גב' נירה אטיאס : כן. אני רוצה להעלות משהו שכבר אולי מאז שהתחלנו פה את המליאה פניתי לגבי תיקוף של חוקי עזר. יש חוקי עזר שלא תקפים. למרות שמסתבר שכן חוק העזר על מטרד רעש הוא כן קיים מ-1990 – החזקת בעלי חיים, אבל עופר עשה סוג של נוהל חיצוני שכן צריך את האישור של חברי המליאה להצביע עליו. הדבר הזה נובע מזה שאני כלולה בזה, אבל יש גם עוד 7 משפחות ברחוב כרמים שסובלים ממטרד רעש של בעלי חיים בכל הישוב. מבטיח לך שבכל הישוב.

אבל זה מטרד קיצוני. זה בעל בית שמחזיק 7 כלבים בתוך הבית. זה הפך כבר, כמו שאתם אומרים פה, לפגיעה באיכות חיים, פגיעה בזה, זה מה שקורה. בסופו של דבר יש לנו פה וטרינר שרוצה לפעול למען זה, הוא פשוט לא היה יכול לפעול כי הוא היה כבול כי אין שום חוק שהוא יכול להפעיל אותו. אז בסופו של דבר שמתו את הדבר הזה כדי שנצביע.

דובר : שלחתי את זה בווטס-אפ.

- גב' לימור שחק :** אני יודעת. אבל את יכולה לתת לי נקודות?
- גב' נירה אטיאס :** הנוהל עצמו הוא כל מיני שלבים -
- מר מאור הרוש :** הפקח צריך לבוא 3 פעמים -
- גב' נירה אטיאס :** שלבים של תיקון.
- מר מאור הרוש :** לתעד, לראות שקיים באמת מפגע. שוב, הבעיה שברעש לא ניתן לאמוד רעש. צריך מודד רעש.
- מר ישראל מאיה :** לא, לא, לא, לא.
- מר מאור הרוש :** כן, כן, רגע, שניה.
- מר ישראל מאיה :** לא, אמרת משהו לא נכון כאן, כי כן ניתן, וזה אחד הדברים שאני חושב שחסרים בנוהל הזה, כי מטרד רעש נמדד בדציבלים וזה אומר, רעש שהוא מעל רבע שעה ב-85 דציבלים הופך להיות מטרד.
- גב' נירה אטיאס :** נכון.
- מר ישראל מאיה :** זו הנוסחה. אבל זה צריך להיות כתוב.
- מר מאור הרוש :** אז צריך להביא את זה. מצד שני גם -
- גב' נירה אטיאס :** אז מצד אחד, יש הוכחות שהן מוקלטות עם רעש וזה לא רבע שעה, אני יכולה להבטיח לך שזה 4 שעות -
- מר ישראל מאיה :** לא, לא, זה בסדר, אני מדבר מקסימום רבע שעה.
- גב' נירה אטיאס :** וגם 8 שעות. זה משהו כאילו לא - וזהו, ועכשיו אנחנו רוצים כולם בעד.
- מר שרון אלפסי :** כולם קיבלו את הנוהל. אני רוצה להעלות אותו להצבעה.
- מר ישראל מאיה :** אבל צריך לתקן אותו, כי יש שם גם כן על נושא של הזמנים שצריך לחסל את המטרד הזה. אין שם זמנים. זה אומר, אתה יכול לבוא בעוד חודש, עוד חודשיים, שלושה חודשים ולא עשית כלום.
- מר מאור הרוש :** כרגע הרשות לא מטפלת. גם אם יבוא הפקח לא יקרה כלום. הרעיון הוא התיעודי ורק אז ראש המועצה יכול להפעיל

סמכותו בעצם לשלול רישיון לכלב ואז לסלק, להביא לסילוק של הכלב בעצם מתחומי הרשות.

מר ישראל מאיה : זה מה שהנוהל למעשה מדבר.

מר מאור הרוש : הנוהל אומר – בגלל שאני לא מביא מודד רעש, אבל אני מסתמך על תלונות התושבים וראיית המפקח במקום כמטרד סביבתי, לא בהכרח דציבלים/לא דציבלים, כמטרד, כהגדרתו כמטרד סביבתי, רק אז, ואחרי 3 פעמים ואחרי שימוע, יש שלב של-

מר ישראל מאיה : אתה יודע מה הבעיה עם המטרד של רעש? אני עובר שם ואני שומע רעש מאד נמוך, למה, אתה יודע למה? כי אני חרש. זה בדיוק העניין, בגלל זה אני אומר לך, זה צריך להיות מדיד. מי שיש לו שמיעה טובה זה מפריע לו.

מר שרון אלפסי : בוא נעלה את זה. נוהל אכיפה רעש בעלי חיים – מי בעד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לפעול לתיקוף חוק העזר בנושא אכיפת רעש מבעלי חיים.

9. תחנת הורדה והעלאת נוסעים ברח' האשל.

מר שרון אלפסי : תחנת הורדה והעלאת נוסעים.

מר רמי מימון : אני רוצה להעלות את נושא רחוב האשל. האמת שהעליתי את הנושא הזה כבר כמה וכמה פעמים, הבעיה מוכרת, התשובה הלקונית החוזרת שהרחוב לא נמסר למועצה הולכת וחוזרת שוב ושוב. מצד אחד אני מבין, כאילו עושים חצי בחצי עם העניין הזה שהרחוב לא נמסר מועצה, כי אנחנו בינתיים מאכלסים עוד ועוד בניינים, ילדים מסתובבים שם, אנחנו נכנסים עכשיו לתקופת החורף שבה ילד שצריך לרדת מבניין 10 עד למטה

ולחצות את הכביש שבכלל בלי מעבר חציה, זה לא הגיוני. אי אפשר להמשיך עם זה ככה.

מר שרון אלפסי : זו בדיוק הסיבה של מה שהוא אמר לך, ברגע שלא נמסר לנו הכביש, מבחינה בטיחותית אנחנו לא יכולים -

מר רמי מימון : אז אני אשאל אותך עכשיו שאלה אחרת, אם ילד עכשיו הולך ונוקע את הרגל שלו ברחוב, את מי הוא תובע?

מר ניסים אלקובי : את המועצה והמועצה תתבע את החברה.

דובר : באיזה צד?

מר ניסים אלקובי : בשני הצדדים, עוד לא מסרו לנו את הכביש.

דובר : שום דבר מהרחוב לא נמסר?

מר ניסים אלקובי : לא. כלום לא נמסר לנו. אתמול היינו שם סיור אחרון יקי ואני, שבוע שעבר עשינו עם שפ"ע עם כולם, נתנו הערות -

מר רמי מימון : אני מסכים, אין בעיה, זה חוזר למה שדיברנו עליו ב-3 השעות האחרונות. אנחנו פה לטובת התושבים. אני מבין את החוק היבש שאומר שכל עוד הרחוב לא נמסר אי אפשר לעשות את זה. אבל הרחוב הזה גם לא יימסר בזמן הקרוב.

מר ניסים אלקובי : למה?

מר רמי מימון : למה? כי יש לך עוד מלא בניינים לאכלס.

(מדברים ביחד)

מר רמי מימון : אגב, גם ברחוב השקמה, למעלה יש צד אחד שיש בו תחנות וצד שני שאין בו תחנות.

מר ניסים אלקובי : נכון.

מר רמי מימון : אז מה הבעיה לעשות -

מר מאור הרוש : צד שני כאילו, בצד שבנוי.

מר רמי מימון : שהמהנדס ימצא פתרון יצירתי איך לעשות בצד שבו גרים. אין בעיה, אז תעשו את הרחוב, תגידו - רק בצד הימני יש

תחנות. אבל גרים ברחוב הזה, חונים שם רכבים, אנשים חיים שם, ילדים עולים ויורדים קילומטר -

מר ניסים אלקובי : אבל זה לא עניין של ... הוא לא שלך.

מר רמי מימון : מה זה לא שלך? הוא שלך מספיק בשביל לאכוף אותו במלא דברים.

מר מאור הרוש : מה זאת אומרת? שמת כאילו בקבוקים על המדרכה, המדרכה שלך? עוד לא קיבלת אותה. אי אפשר להגיד לי דבר, לא דבר. אני רק אומר, רגע, בסוף צריך -

מר רמי מימון : התושבים האלה משלמים ארנונה?

מר מאור הרוש : כן, כן. בסוף צריך, עזוב רגע את החוק היבש, למדנו במרוצת השנתיים האלה, למדתי טוב מאד איך אפשר פשוט למצוא את הכיוון הנכון גם בחוק.

מר רמי מימון : מאור, אומרים את זה, רק צריך לרצות.

מר מאור הרוש : זהו, אני אומר, צריך רצון טוב, צריך רצון טוב לעזור. אני מבין כמה המהנדס ינקי הוא יקי, הכול בסדר, אני מקבל את זה, אני מבין את זה, בסוף זה החתימה שלו, בסוף זה הרישיון שלו. אבל גם אני יכול להראות עוד אלף ואחד דברים שקרו בחצי השנה האחרונה שהם לא תקינים. אז אני לא מחפש איפה הוא עשה משהו נכון או לא נכון, או איפה הוא אישר או איפה הוא העלים עין. אני רק אומר, תמצא רגע את הרצון הטוב להגיד - או קיי, בוא נעשה פרימטר סגור, נגיד עכשיו גם לקבלן, מעכשיו אתם לא עוברים פה, זה כאן יהיה, סוגרים פה ריבוע, עם מעבר חציה, מביאים את שלומי - שלומי, איך אתה אומר שזה כן יקרה? מהנדס התנועה, השוטר, לא משנה. למה לא, אנחנו יודעים את ה-למה לא.

מר רמי מימון : מדובר פה על עשרות ילדים. אתה מכיר את הרחוב, אתה מכיר את התושבים, אתה יודע את הבעיה, בסוף עד שלא יקרה משהו לילד שם -

מר ניסים אלקובי : ואם תהיה תחנה ויקרה משהו לילד חס וחלילה -

מר רמי מימון: מה זה משנה? אתה מקטין את הסיכון.

מר ניסים אלקובי: עוד פעם, זה לא קשור אחד לשני אבל.

מר מאור הרוש: אבל זה לא רק זה, בסוף יש לנו תושבים שהם שלנו.

מר ניסים אלקובי: נכון.

מר מאור הרוש: הילדים בכיתות א', ב', ג', לרדת בגשם -

מר ניסים אלקובי: נכון, גם בשמש.

מר מאור הרוש: עכשיו הכביש הזה יכול להתחיל דרדרת של הסלעים

והחולות עוד מלמעלה, מהחלק הארי שנמצא בכנפי רוח.

כל הכביש יכול להיות חולות, יכול להיות שיטפון.

האירוע הוא לא שם. לקרות זה יכול לקרות בכל שלב, בן

אדם יכול לא לקום בבוקר. זה לא העניין. העניין הוא

איך אנחנו מייצרים שירות טוב יותר לתושבים גם כשאינן

לנו את התנאים האולטימטיביים לייצר את השירות

הזה. צריך למצוא, טיפה לצאת מגבולות הגזרה שלנו

ולחפש איזה אירוע שהוא כן. תראה, מבחינה בטיחותית

בצד שלהם, בגלל שהם הולכים על מדרכות, בצד של

הירוקה, עוד אני מבין את המהנדס. אבל להציב בצד

השני, אז פה זה עניין מול ההסעות.

מר שרון אלפסי: מאור, זה ייבחן. רק מה שאני אומר לך, שאם יקרה שם

לילד משהו ואנחנו שמנו שם תחנת הסעה, אנחנו חשופים

פי אלף יותר, פי אלף יותר. כי רשות והרצון הטוב לבוא

לתת שירות, אני מסכים לגמרי, שווה לבחון את זה, גם

נבחן את זה, אבל, אם חלילה שמנו שם תחנת הסעה, גם

אם זה יהיה בקצה והרחוב עדיין לא שלנו ואנחנו, גם

לחברת ההסעה הזאת, גם לחברת האוטובוסים, זה

חתיכת אתגר. ולכן, נבדוק את זה, בוא נראה -

מר מאור הרוש: תבקש מסירה של חצי רחוב. תבקש מסירה של חצי רחוב,

פרימטר באמצע.

מר שרון אלפסי: בוא נבדוק את זה ונראה.

דובר: כרגע חברת ההסעות לא נוסעת?

נוסעת, בטח שנוסעת. **דובר :**

היא עושה, היא פשוט לא מורידה. משאית הזבל עולה, **דובר :**
המשאית של הגזם עוברת, כולם עובדים ברחוב הזה,
כולם חיים ברחוב הזה, יש תאורה ברחוב-

נכון. נכון. אף אחד לא אמר שלא. **מר ניסים אלקובי :**

נבדוק את זה. בסדר, זה טיפה דברים שונים, נכון, **מר מאור הרוש :**
בטיחות, ... משטרה, מעבר חציה, תחנה מסודרת, אישור
משרד החינוך, מבין את הכול, אני לא אומר שזה לא
קשה, אני מבין שזה קשה, אבל צריך כאילו לבוא ולהגיד,
תבוא ותגיד לו – חבר'ה, יש לנו הוראה, אנחנו מתחילים
לקדם אותם, אלוהים איתנו, בוא נראה איך נצליח
להעביר אותם. אבל לפחות שיהיה רעיון, שנראה את
הרצון הטוב.

נבדוק את זה. נבדוק את זה, למרות שהיה שם סיור. **מר שרון אלפסי :**
נבדוק את זה ונראה קודם כל היתכנות בכלל. אם יש
אפשרות – על הכיפאק. אין בעיה.

נושא אחרון. **מר מאור הרוש :**

10. עדכון סטטוס תאגיד המים.

מר שרון אלפסי : תאגיד מים -

מר מאור הרוש : איפה הבשורה?

מר שרון אלפסי : קודם כל, אני חושב שזה בהחלט בשורה. יש הסכמה
עקרונית של יובלים לקבל אותנו לתאגיד אריאל. אריאל
אישרו את זה. היה דיון של הגזבר ביחד עם המנכ"ל ...
בתוך התאגיד. היה תהליך של התאגדות ביחד עם זה, עם
עוד 4 רשויות נוספות -

כולם נשפכים לתוך אריאל? **מר מאור הרוש :**

מר ניסים אלקובי : כן. כולם נשפכים לתוך תאגיד אריאל בקרני שומרון. היום הם מאוגדים ביחד, כאשר הרעיון הוא שהם יקלטו עוד 4 רשויות. בכללי אני אומר, יש היום 9 דירקטורים, הם יחזיקו לעולם ברוב מן הסתם, גם באחוזים, הם יחזיקו ברוב, 5 אריאל, הם יחזיקו 51%.

מר מאור הרוש : למה לעולם?

קהל : ולמה אנחנו רוצים ללכת בכל זאת איתם? לא למדנו את ההיסטוריה של תאגידים במדינת ישראל?

מר שרון אלפסי : רגע, אבל אייל, היינו בדיון הזה, אייל. עשינו את הדיון הזה.

מר ניסים אלקובי : אנחנו במצב שאין לנו מסוגלות-

מר שרון אלפסי : אני מוכן לעשות איתך, להסביר לך את התורה השלמה על תאגיד המים ולמה זה נכון לדעתי. לישוב זה נכון.

מר רמי מימון : אנחנו אמורים לקבל מענק במידה ואנחנו-

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : אני אומר, מעבר לעקרונות, לעקרונות שהם 51% ונכנסים ומאחר ואנחנו נהיה, זאת אומרת, 4 ישובים מצטרפים ונשארו 3 דירקטורים, אז יהיה כל פעם בסבב דירקטור אחד מטעם ישוב שהוא צופה, משקיף, לא מצביע. אבל זה סדר של אחר כך. נכון לעכשיו הם יושבים על טיוטה, העברנו להם את כל הנתונים שהם ביקשו מאיתנו, הנתונים האמיתיים שלנו על המים. הם יושבים עכשיו על טיוטה. ברגע שישלחו לנו טיוטה, כפי שהתחייבנו, נכנס את המליאה, נציג אותה, נדון בה, נקבל החלטות ומשם. היעד שלהם כרגע 31.12.

מר רמי מימון : 31.12 הסכם חתום.

מר ניסים אלקובי : הסכם חתום. יש שם כמה דברים שהם אמרו כבר מראש שהם לא יוכלו להתארגן אליהם, כמו למשל מוקד או כל מיני דברים כאלה, אבל בסדר.

מר רמי מימון : מבחינת המדינה, מה אנחנו צריכים להציג?

מר ניסים אלקובי : היה איתנו בדיון גם נציג של רשות המים וגם של -

מר רמי מימון : הם מוכנים למתוח טיפה את לוח הזמנים?

מר ניסים אלקובי : סליחה, לא שמעתי, סליחה רמי.

מר רמי מימון : שאלתי, האם רשות המים, כדי לתת לנו את המענק, מוכנים למתוח את התאריך שהם הציבו 31.12?

מר שרון אלפסי : אנחנו לא רוצים. אני אגיד לך למה, אנחנו לא רוצים כי יש שם מקום בתוך ההסכמים, אנחנו רוצים לעשות את זה כמה שיותר מהר ואנחנו רוצים לעשות את זה -

מר ניסים אלקובי : יהיו פה עוד מורכבויות, כמו למשל, הם קונים אותך בלי חובות לספקים שיש לך היום. צריך לזכור את זה.

מר מאור הרוש : אהההה, את זה לא סיפר לנו הבחור שיושב פה, גיבור גדול. כמה החובות שלנו לקבלן? יש לנו את הביובית ויש לנו את זה ש -

מר ניסים אלקובי : ח.ל. כן.

מר מאור הרוש : ויש לנו את זה ששובר את הכרמים לשניים.

(מדברים ביחד)

מר ניסים אלקובי : לא, אבל רגע, אבל הם אומרים שחלק, עוד פעם, בסוף אתה תראה איך המענקים נכנסים, באיזה טווחי זמן ואיך הם מסוגלים לעמוד בהם. חלק מזה יהיה מן הסתם מתאים לדברים לנו. אתה תשקול יתרונות מול חסרונות, תקבל החלטה.

מר רמי מימון : מתי אתה מעריך שאנחנו נראה פה הסכם ראשוני?

מר ישראל מאיה : אם הוא לא ישתנה אז אין מה לעשות.

מר ניסים אלקובי : אבל יש לנו הזדמנות כן לשנות, להעביר אותו -

מר רמי מימון : אנחנו אישרנו לפני 3 חודשים את ההתקדמות, מתי אתה מעריך שאנחנו נראה פה טיוטה ראשונית, הסכם ראשוני להצבעה?

מר שרון אלפסי : זה לא תלוי בנו, רבותי, אנחנו רשות קטנה מול תאגיד.

מר ניסים אלקובי : אני חייב להגיד, הם העמידו לנו טווחי זמן קצרים לתגובות-

מר שרון אלפסי : 48 שעות.

מר ניסים אלקובי : עמדנו בהם. דרך אגב, מתוך 4 אנחנו הראשונים, היחידים שעמדנו בכל מה שהם דרשו. כל נתון – בום בזמן. עכשיו הם מכינים טיוטה. יש להם גם אינטרס, לא להתבלבל.

מר מאור הרוש : ברור, העתיד פה הוא ורוד.

מר ניסים אלקובי : נכון. הם לא פראיירים. המשחק שלנו היה על זה שהצגנו את ה-תב"עות החדשות ובניינים חדשים וכו', והם מבחינתם-

מר מאור הרוש : נכנסים לתשתיות חדישות שהולכים להרוויח עליהם 20-30 שנה.

מר ניסים אלקובי : נכון. זה המשחק.

מר מאור הרוש : בסדר, אין בעיה. מה קורה לגבי קנס יציאה? דובר על זה כאילו, מה קורה אם אני רוצה לצאת?

מר ניסים אלקובי : עוד לא דובר. אני מעריך שזה יהיה בטיוטה, לא דובר על זה עדיין.

מר שרון אלפסי : כמו שהתחייבנו אבל זה יגיע לפה למליאה ויצטרכו לאשר את ההסכמים.

מר רמי מימון : אין לי חשש מזה שזה יגיע למליאה, כי אני יודע שזה יגיע למליאה כי זה לא יכול לעבור. אבל יש לי חשש מלוח הזמנים שהיום אנחנו עומדים ב-17.11.11 ואנחנו צריכים לסיים עד 31.12.

מר ניסים אלקובי : אבל מה תעשה? מה תעשה?

מר שרון אלפסי : אגב לא בהכרח שוללים הקמה של תאגיד בנפרד, במידה ולא יצליחו לעמוד בהסכם.

מר דורון שרעבי : המענק לא מתבטל כולו. מתבטל חלק ממנו, אתה לא מפסיד את כל ה-6,000,000.

מר שרון אלפסי : ברור שאתה לא מפסיד את כל ה-6,000,000, אבל כרגע אנחנו הולכים על כל שקל.

מר דורון שרעבי: בסדר, רציתי רק שזה יהיה ברור.

אייל – תושב:

שאלה אחרת, רמת שירות – עם התשתית הקשה שיש לנו היום בכרמים, אם אנחנו הולכים, אנחנו שמים את הביצים שלנו בסל ההוא של אריאל, כמה תושבי כרמים יקבלו מענה? תוך כמה זמן-

מר ניסים אלקובי:

הם יוכלו להביא לאמנת שרות יותר גבוהה משלנו. הם מחויבים לאמנת שרות, ל-SLA יותר גבוה, אני לא רוצה להגיד לך בכמה רמות מאשר שלנו.

אייל - תושב:

כי ב-SLA שלנו אף אחד לא הצליח לעמוד. אני לא צוחק. כל פיצוץ שהיה טופל באותו יום. הם יגיעו באותו יום?

מר ניסים אלקובי: אבל אתה מדבר על משהו אחר.

אייל - תושב: זה SLA שלי.

מר ניסים אלקובי:

לא, זה לא SLA שלך. מה עם תשתיות? מה עם החלפה של קווים? קווי ביוב, זליגות, דברים שאנחנו עומדים איתם חשופים. מה עם-

מר דורון שרעבי:

היום אתה מפסיד כל שנה 2,500,000 שקל על מים. אתה מפסיד כסף.

אייל - תושב: כשאני אקבל רשות דיבור, אז אני אגיד כמה-

מר מאור הרוש: סיימנו. תן לו, תן לו. דבר, אייל.

אייל - תושב:

אז מי שלא מכיר אותי, אני אציג את עצמי, קודם כל אני נציג הציבור במועצה. אני יושב בוועדות של ההשמה ואני ער לכל מה שקורה במועצה. מי שגם לא מכיר אותי, בעברי אני ניהלתי מפעלים עם תקציבים שהם קצת יותר ממה שמנהלת המועצה. וגם ניהלתי עובדים שהם קצת יותר ממה שיש במועצה. אני אומר כמה דברים שאני כצופה מהצד ראיתי מה שקורה. קודם כל, אם ארגון נמצא באיזה שהוא חסר של תקציב או של משאבים, אלה שאמונים על התקציב ואלה שאמונים על המשאבים צריכים להיות עם תשובות מעכשיו לעכשיו ולא – אני צריך לבדוק או אני לא יודע. אין כזה דבר. כאשר החשב שלי, כאשר אני הייתי בחסר מול הדירקטוריון,

החשב שלי ידע לבוא אלי אפילו ב-10 בלילה ולהגיד לי מה התחזית של תקציב שצריכה להיכנס בשבוע הבא. ואם ככה, אז גם עושים דו"ח רווח והפסד כל 3 חודשים או כל חודש, כדי שראש המועצה יוכל לקבל החלטות, ראש המועצה והמנכ"ל יוכלו לקבל החלטות איך לנייד כספים, להעביר כספים מנושא לנושא לפי דחיפות. אז לא מקובל שכאשר אנחנו נמצאים בחסר, המידע לא זמין. מידע צריך להיות זמין. זה אחד. שתיים, וחבל שהגברת הנחמדה איננה פה, אנחנו צריכים להבין, אני גם, מי שלא מכיר, אני מאלה שבנינו את בית אריה. אני משפחה מספר 10 שעלתה לישוב. ואני עדיין גורר אחרי את אותה חשיבה ואת אותה צורת התנהלות שזה המקום שלי ואני אעשה הכול כדי שהמקום הזה יעמוד על הרגליים. גם אם אני צריך לוותר לעצמי במשהו, הכלל יותר חשוב לי והתושבים יותר חשובים לי. ואני אומר לך פה כמה דברים מדם ליבי. אני מסתובב כל בוקר ויש מישהו שרואה אותי בבוקר ואפילו עוצר את האוטו להגיד לי בוקר טוב. ואני מסתובב כל בוקר ואני מסתכל על מה שקורה בישוב, ואם אתם מחפשים הכנסות אני יכול להראות לכם 3 הכנסות: אחת – קנסות לאותם הורים שנוהגים לגני הילדים כשהיד על הברכיים; שתיים – נהגים שנוסעים כשהילדים שלהם לא חגורים, המהירות שלהם היא מעל המותר וה'פקטע' תמרור הזה שאני צילמתי למאיה בגבעת ... הדבר הזה שעולה 3,000 שקל יכול לעמוד ולהוריד, זה גם חיי אדם, זה לא רק חיי אדם, זה גם בכלל, להוריד לאנשים את הסף הזה של סף סיכון. שלוש – יש לנו פקח ואני לא מסכים עם זה שצריך לשחרר אותו. לשחרר אותו זה הדבר הכי קל. צריך לתפוס אותו באוזן שיתחיל לעשות את העבודה שלו ויתחיל להכניס כסף למועצה.

הוא פה שנה, אני לא מנהל אותו. מבחינתי כסף, מאזן. אם הוא הפסדי, שלא יהיה.

מר מאור הרוש:

אני מסיים בזה. שלוש – הכנסות שאנחנו צריכים להכניס לישוב כשהאכיפה תיכנס. וכזוה כואב לאנשים בכיס, הם

אייל - תושב:

מתחילים להתנהג אחרת. וגם הישוב יתנהג אחרת. וגם אנחנו נראה אחרת.

אני איתך. אני רק חייב להגיד, הפקח הוא השומר על הסדר הציבורי, אני מסכים שחייב להיות שומר על הסדר הציבורי.

מר מאור הרוש:

בוודאי. בוודאי. הוא מקבל משכורת יפה. גם שוחחתי איתו יותר מפעם אחת.

אייל - תושב:

אני כל יום יש איתי פקח צמוד, 5 דו"חות של גזם כל יום. מתחת ל-5 אני לא חוזר למשרד. אין דבר כזה. אבל מה, אני רוצה שהשכונות שלי יהיו בסדר ציבורי, יוציאו רק בימים שמותר.

מר מאור הרוש:

דיברנו על זה שכדי שנוכל, אני לא רוצה להגיד להטיל סמכות, זה נשמע קיצוני מדי, אבל כדי שנוכל להשיג את היעד הזה של התנהגות נאותה של אנשים, צריך אנשים שיסתובבו ברחובות ויעירו. יאירו ב-א, אחר כך יעירו ב-ע ואחר כך יהיו רשאים לכתוב את הדו"ח. למה רפי השוטר, מאותו יום שאני אמרתי את זה, 4-5 חודשים, רפי השוטר לא זימן? או קיי, אז אני זקן מדי, סליחה, אני בן 70, אני כבר לא כשיר לעשות את הדברים האלה. למרות שאני חולק על דעתם. אבל עדיין, יש, כמו שמגייסים שוטרים למודיעין עלית, אפשר לגייס גם כאן. משמר אזרחי – היה כאן משמר אזרחי. מסתובבים כאן הורים, יש משמרת הורים- אני לא רוצה להאריך ואני לא רוצה לענות. אבל אני רק רוצה להגיד לכם, כדי שתבינו מאיפה אני בא. המשפחה ה-10 בישוב, שמסתובבת בישוב וכואב לה. חד משמעית. וזה לא מתאים ולא צריך להיות שבבית אריה, אני לא רוצה להשתמש בכל הסיסמאות, הפנינה של השומרון, הסביון של יהודה ודברים כאלה. בית אריה עופרים צריך להיות בית אריה עופרים ולא צריך להיות מה שהוא עכשיו. ואתם יודעים וכל אחד כאן יודע שכאשר אני כותב משהו למי שאני כותב, המשפט האחרון שאני כותב – אם אתה צריך אותי לעזר, אני שם. וככה זה צריך להיות. מי שיושב כאן בשולחן צריך לחתום בסופו של דבר - ואם אתה צריך אותי למשהו אני כאן. והויכוחים, אני לא רוצה לדבר על

אייל - תושב:

ויכוחים ותרבות דיבור, זה, לצערי אנחנו סובלים כולנו מזה.
אבל חבר'ה, אמרנו את שלנו.

מר שרון אלפסי: תודה אייל. עוד מישהו רוצה משהו?

קהל-יוכי ויצמן: שתי שניות. אני אגיד כמו שהוא התחיל, סדר ציבורי חייב להיות. והקנסות, לא צריך להגיד לאנשים, כביכול להזהיר אותם ולא לגעת להם בכיס. גם לי יש כלבה, אני יוצאת איתה עם חגורה, אני אוספת את הקקי. אם אני יכולה אז כל אחד יכול. אני לא צריכה שאתה תגיד לי שאני אאסוף או תזהיר אותי. ומי שלא עושה את זה, שישלם מהפעם הראשונה. זה בנושא הכלבים. סדר ציבורי יש בהכול.

מר מאור הרוש: עוד יותר מציק ששמנו כל כך הרבה שקיות קקי כאילו, פיזרנו בישובים-

קהל-יוכי ויצמן: לא משנה, אני אקצר כי כבר באמת כולם מבינים. אבל באמת, אני ... גם עם הקבלנים שהם יעבדו ... שלא יעשו לנו אבק, שלא יעשו את כל הדברים שכולם מתלוננים, כי יש להם את האפשרויות איך לעבוד. צריך לעשות את זה ולדאוג לתושבים. אנחנו חיים באתר בניה, אבל יש חוקי עבודה והם לא עומדים בחוקי העבודה.

מר שרון אלפסי: תודה רבה. תודה ששיתפת.

סיום ישיבת מליאה מס' 22

שרון אלפסי
ראש המועצה המקומית
בית אריה-עופרים